Dalamon

עץ החיים

והוא תורת חסד של אמת

מנהג פאַרים, אשכנו וספרד

L'ARBRE DE LA VIE

PRIERES

POUR LES MALADES, LES MOURANTS ET LES MORTS
RITE ALLEMAND ET PORTUGAIS (hébreu-français)

Traduites ou composées par A. ben Baruch Créhange

Auteur de la Semaine israélite

De la traduction du Rituel de prières (Adath Yeschouroun), etc.

AVEC APPROBATION

DE MESSIEURS LES GRANDS-RABBINS

Paris

A LA DIRECTION DE LA LIBRAIRIE ISRAÉLITE 9, RUE NOTRE-DAME-DE-NAZARETH ET AU SECRÉTARIAT DU TEMPLE 15, rue Notre-Dame-de-Nazareth

1853

6/59320

Approbation de M. ISIDOR, Grand-Rabbin du Consistoire de la circonscription de Paris.

A monsieur A. Ben Baruch Créhange.

Je m'empresse, Monsieur, de donner toute mon approbation à l'ouvrage que vous avez l'intention de publier sous le titre de publier sous le titre de la Vie).

Vous m'aviez précédemment soumis quelques fragments de votre travail, et je viens de le lire dans son ensemble avec beaucoup

d'intérêt et de satisfaction.

68

m'a

et

Dar

lire

168

rit

97-

.08

ent

ILIS

des

et

gui

re

C'est une publication des plus utiles. Elle vous a été demandée, vous vous le rappelez, pour compléter notre nouvelle organisation des inhumations, et je suis heureux de vous dire que vous avez atteint le but désiré. Vous avez comblé une lacune qui existait encore dans cette partie de notre Rituel.

La division que vous avez adoptée est ingénieuse et rationnelle. Dans un cadre resserré vous avez su reproduire en hébreu et en français les prières indispensables aux deux rites (Aschkenas et Sphared), et expliquer par des notes des usages dont la génération

actuelle n'a presque plus connaissance.

Je vous félicite surtout, Monsieur, de l'heureuse idée que vous avez eue de reproduire en français, dans un style simple et concis, quelques uns de ces passages talmudiques si pleins de sagesse, qu'on a l'habitude d'interpréter dans les maisons de deuil; ces passages seront lus, écoutés et médités avec fruit, nous en avons la conviction, par tous ceux qui souffrent et qui pleurent.

Puisse votre livre se répandre dans nos familles, et puissent les belles et tendres prières qu'il renferme inspirer à nos frères et à nos sœurs ce courage et cette résignation dont on a tant besoin dans les jours d'affliction! Ce sera pour vous, Monsieur, un grand

succès et une belle récompense.

Recevez, etc.

Isidon, grand-rabbin.

Paris, 10 Elloul 5613.

— 13 septembre 1853.

PRÉFACE.

Je crois être utile en publiant ce petit livre.

Le עץ החיים reproduit en abrégé toutes les formules consacrées par l'usage; mais je n'ai traduit que ce qui m'a paru susceptible de l'être.

La partie dite צרוק הדין (prières au cimetière avant et après l'inhumation) est celle arrangée récemment par M. le grand-rabbin de Paris et approuvée par le consistoire central pour le rit allemand. J'y ai seulement ajouté les prières et l'hymne רחם נא עליו de nos frères du rit portugais.

Dans la partie comprenant les prières à la maison mortuaire, j'ai placé quelques extraits (hébreu-français) des préceptes et réflexions morales des rabbins (vulgairement dit Lernen (זערכען). Le cadre très restreint que je me suis imposé m'a empêché de faire un plus grand choix des excellentes leçons de nos anciens en matière de charité et de bienfaisance envers le prochain.

La dernière partie de ce livre est consacrée aux prières particulières sur les tombeaux : c'est la partie la plus difficile de l'ouvrage.

En effet il n'est guère possible de faire des prières qui s'appliquent à tout le monde, à toutes les conditions, à toutes les circonstances.

Les auciennes prières hébraïques répondent peut-être

Ap lu Co

Je m'en l'onvrage נין החיים

Vous m travail, e d'intérêt e

C'est un vous vous des inhun atteint le

encore da La divi Dans un français l Sphared), actuelle n'

le vous avez eue quelques qu'on a l passages la convict

Puisse belles et nos sœur dans les j succès et

Receye

Pari;

PRÉFACE.

aux besoins de tous; cependant je ne les ai conservées qu'en partie, et je n'ai pas cru devoir les traduire. J'ai préféré composer quelques courtes prières en français, en choisissant mes sujets dans les différentes classes de la société. C'est à la piété filiale, c'est à l'amour paternel et maternel de suppléer à ce qui manque. לב יודע מרח נפשו A chacun ses douleurs, à chacun ses plaintes, ses prières et ses supplications

Puisse ce livre recevoir de mes coreligionnaires le même accueil qu'ils ont bien voulu faire à mes autres

productions!

Paper

franc.

3

15

17

19

31

33

37

37

41 43

59 63 75

77

81

83

3 90

103

A. CRÉHANGE.

Paris, 3 septembre 1853. (בע"ה ר"ח אלול מר"ע לפ"ק)

TABLE DES MATIÈRES

	Pages hebr.	Pages franc.
יגדל – יגדל יגדל יגדל	1	10
Du devoir de visiter les malades	2	3
Prière du malade Prière d'un homme pour sa semme,		
ses enfants, et des enfants pour leurs père et mère.	4	5
Confession générale	10	11
Prière lorsque la maladie s'aggrave	14	15
Confession וידוי לשכיב מרט	16	17
Prières pour un malade	18	19
Prière pour donner un nouveau nom שנוי השם	28	33
Actions de grâces après la guérison ברכת הגומל	30	31
Réflexions Exhortation Charité	32	33
Instructions	34	30
Bénédiction des enfants avant la mort	36	37
Prières d'un mourant	36	37
Résignation,	40	41
Prières pour un agonisant	42	43
Glorification de Dieu שמע ישראל	46	47
La purification מהרה	48	D
Prières au champ de repos ערוק הדין	4.9	23
Kaddisch	58	59
Prières du rit portugais : Hymnes Haschkabah	62	63
Kaddisch	74	75
אחה גבור Atha Guibor	75	D
מעודת הבראה Repas de l'Abel	76	77
ברכת המוון Bénédictions après le repas	78	79
Psaume après la prière matin et soir	80	81
שמער ואת Psaume après la prière matin et soir (rit		
portugais)	82	83
Instruction morale et religieuse des rabbins (hé-		
breu-français)	86	à 99
Prière pour le repos du trépassé	98	99
דרבנן Kaddisch des rabbins	102	103

partie,
compos
sant m
C'est à
de sup
cun ses
supplic
Puis

Pa

même

produc

TABLE DES MATIÈRES.	Pages	Pages
Méditations pieuses Lectures	hébr. 104 à	franç.
Prières au champ de repos : Introduction ברשות.	114	115
יהול דווי Prière finale	118	119
Courte prière sur toutes les tombes	120	121
Prières pour père, mère, grand-père et grand'mère :		
Prière sur la tombe d'un père.	124	30
Prière sur la tombe d'une mère.	127	20
תחינה על קבר אביו ואמו מדי שנה בשנה (יפהרניים)	10.1	
Prière sur la tombe d'un père ou d'une mère le jour		
anniversaire de leur mort	129))
על קבר אשתו Sur la tombe d'une épouse	131	30
אשה על קבר בעלה Sur la tombe d'un époux	133	æ
של קבר בנים Sur la tombe de jeunes enfants	136	20
Prière en sortant du cimetière	137	>>
Pour demander son pain quotidien	138	D
La veille de Rosch Haschana		
et la veille de Yom Kippour.	139	D
Prière d'un riche héritier sur la tombe de son père .	D	142
Prière d'un ensant pauvre sur la tombe de son père.	>>	143
Prière d'une jeune sille sur la tombe de son père	>>	143
Autre prière d'une jeune fille	30	144
Prière d'une jeune fille sur la tombe de sa mère	33	145
Autre prière d'une jeune fille	20	146
Prière d'une personne insirme sur la tombe de ses pa-		4.50
rents.	30	147
Prière d'une femme sur la tombe de son époux	n	148
Prière d'un homme sur la tombe de sa femme		549
Prière à l'anniversaire de la mort d'un père	3)	150
Prière à l'anniversaire de la mort d'une mère	33	151
Prière pour ceux qui s'occu-		
Prière pour ceux qui s'occupent des inhumations . Instruction sur la purification שהרה et les vêtements	152	ע
Instruction sur la purification מהרה et les vêtements	- 1	
funèbres תכריכין	D	154

以為 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是

מונים לא מונים מונים גונים לא מונים מונים מונים אונים מונים

VIN DE LA TABLE DES MATIÈRES.

בְּטֶרֶם כָּל־יִצִיר גְּכְּרָא : אַזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא : יְלַבַרוֹ וִמְּלוֹךְ נוֹרָא: וָהוּא וָהָנֶה בַּּתִפְּאָרָה: לְחַמִּשִׁיל לוֹ לְחַחְבִּירָה : ורו העו והמשבה: וְצוּר חֶכְלִי כְּעֵת צָרָה : מָנָת כּוֹסִי בִּיוֹם אֶקְרָא : בְּעֵרת אִישַׁן וְאָעִירָהוּ וֹ בִי וֹבא אִוֹנָא: נִּמְצָא וְאֵין אֵת אֱל־מִצִיאוּתוֹ : נָעָלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְרוֹתוֹ : לא נַעַרוֹך יבֻלִיו קְרָשָׁרוּ וּ יאשון וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוּ וְדְלָּתוֹ וּמֵלְכוּתוֹ: יוֹנֶרה סגלתו ורתפארתו: אנשי נְבָיא וּמַבִּים אֶת־דַהְמוּנְתוֹ : יַעל־יַר נָכִיאוֹ נָאֶמַן בֵּיתוֹ: יְלעוֹלְמִים לְוּוּלְתוֹ: ئرسار לְסוֹף דָבֶר בְּקַרְמָתוֹ : מַבִּישׁ נוֹתֵוֹ לְנִשָּׁע רַע בְּנִשְּׁעָרווֹ : לְפָּרוֹרת מְחַבֵּי הַץ יְשׁוּעָתוֹ : בָּרוּךְ עָרֵי־עַר אָם הְּהָכָּחוֹ :

י אַרון עולָם אַשֶׁר מָלַהְ י לְעַת גַּעֲשֶׁה בָחֶפְצוֹ כּל יַאַחֲרֵי כִּכְלוֹרת הַכּל י י הוא הַנָה וַהוּא הוֶה י וַהוּאַ אֶחַר וָאֵין שֵׁנִי בָּלִי רֵאשִׁיח בְּלִי תַכְּלִיתּי וְהוּאַ אֵלִי וְחַי נּאֲלִי · וְחוּא נְפִי וּמֶנוֹם רָי אַפְּקִיד רוּחִי . ונוניתי. ועם־־רוחי יְגַרֵּל אֱלֹהִים חֵי וְיִשְׁתַּבָּח אָלטר וֹאָין נְטִיר בּוֹטוּרוֹ אין לו רמות הבוף ואינו גוף קַרְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נְבָרָא הָנּוֹ אֲרוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצֶר שַׁפַע נְבוּאָרתוֹ נְחָנוֹ אֶל־ לא קם בִּישִּׂרָאֵל כִּמשָׁה עוֹד תוֹנַרת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל לא יַחַלִיף הָאֵר וְלֹא יָמִיר فكتربوا צוֹפֶּרת וְיוֹרֵע נומר לָאִישׁ חֶמֶר כְּמִפְּעַרוֹ וֹאַבַח בְלַקְץ וֹמִין מְאַיחִנוּ

מֶתַים יְחַיֶּרוֹ אֵל בְּרב חַסְרוֹ

Méditation
Prières au
רדי רצון
Courte prières po
Prières po
קבר אבין
(יסהרניים)
Prière st

מחויפרה כר בעלה כר בעלה כר בנים Prière en s ל הפרנסה et la vei Prière d'un Prière d'un Autre priè Prière d'un

Autre priè Prière d'un rents. Prière d'un Prière à l'a Prière à l'a

מהעםקים pent d Instruction funèbre

ביקור חולים

mba

Pend

BORLS

, et

anis

TE-

itu

pts,

Ties

ont

He-

l loi

re.

en-

eur

מיד כששומע האדם שיש חולה בישראל, ילך לקיים המלוה ביקור חולים, ועיקר המלוה להתפלל בעדו מיד כשבא אליו. ויאמר שלשה פסוקים אלו והם סגולה לרפואת האדם ולהחיותו ולהסר ממכו גזרת המקום:

וְהַסִיר יְיָ מִמְּּךְ בָּלֹ־חֹלִי וְכָל־מַּדְוֵי מִצְּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְהָּ לֹא יְשִׁימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹּנְאֶיךְ וַיֹּאמֶר אָם־שְׁמוֹעַ הִּשְׁמֵע לְּקוֹל יִיָ אֶלֹהֶיךְ וְהַיָּשֶׁר בְּעִינָיו הַּעֲשֶׁה וְהַאֲזִנְהָּ לְמִצְוֹחָיו וְשָׁמַרְהָּ בָּל־חָקִיו בָּל־הַמַּחֲלֶּה אְשֶׁר־שַׁמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים בְּלֹיךְ כִּי אֲנִי יִי רְפְּאֶךְ: בּוֹרֵא נִיב שְׂפָּחָים שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יִי וּרְפָּאחִיו:

En sortant de chez un malade, on dit :

הַשָּׁם יִשְׁלַח לְּךְּ רְפוּאָה שְׁלֵמֶה בִּמְהַרָּה עם כָּל־ שָׁאַר חוֹלֵי עַמוֹ יִשְׂרָאֵל :

Si c'est un samedi ou un jour de fête, on dit:

שַׁבָּת הוא (זי יוֹם טוֹב הוּא) מִלּוְעוֹק וּרְפּוּאָה שַׁבָּת הוּא (זי שְׁאַר חוֹלֵי עַמוֹ יִשְׁרָאֵל :

ואץ לבקר למי שאיכו מרולה שיבקרו, על כן ישאלו מקודם אם הוא מרולה על פתח ביתו. והשוכא ישלח אליו מקודם, ויבקש ממכו מחילה, ואחר כך יבא לבקרו. אם לא רולה למחול לו, ירבה עליו ריעים עד שלשה פעמים:

VISITE AUX MALADES.

Aussitôt que nous apprenons qu'un ami ou une connaissance est tombé malade, notre devoir est de lui rendre visite, après toutefois nous être informé si notre visite lui serait agréable. Nous devons, en ce qui dépend de nous, offrir nos services au malade; mais le premier service que nous devons lui rendre, c'est de prier Dieu pour son rétablissement, et nous devons en entrant dans sa chambre réciter la prière suivante;

והסיר Le Seigneur éloignera de toi toutes les maladies, et aucun des maux qui ont affligé l'Égypte et que tu connais ne t'atteindra. L'Éternel dit : Si tu écoutes la voix de l'Éternel ton Dieu, si tu fais ce qui est juste à ses yeux, si tu es attentif à ses lois, si tu observes ses commandements, alors tous les maux dont j'ai affligé l'Égypte seront éloignés de toi : car moi, l'Éternel, je suis ton médecin.

La paix, la paix, dit le Créateur, la paix à ceux qui sont loin, la paix à ceux qui sont proches. Je l'ai dit, je te guérirai.

En sortant de chez un malade, on dit:

Que l'Eternel te rende bientôt une santé parfaite à toi et à tous ceux qui sont retenus sur leur lit de douleur.

Si c'est un samedi ou un jour de fête, on dit :

Le samedi (ou la fête) dispense de toute prière. Prends patience et confie-toi en l'Éternel. Ta santé reviendra, ainsi que celle de tous ceux qui sont retenus sur leur lit de douleur.

יס, ועיקר. הם כנונה

ַרָּעִים ייייייי

וריישר בריישר

אָשִיים שלום

ָם כָּל־

HŅIĐ.

מרוכה על כא לבקרו. Quand un homme est atteint d'une maladie ou d'un malheur quelconque, il doit faire la prière suivante :

הְפַלָּה לְעָנִי בִי־יַעַמֹף • וְלִפְנֵי יְיַ יִשְׁפּרְ שִׁיחוֹ : יָנָ שִׁמְעָה הָפִּלָּחִי ּ וְשַׁוְעָחִי אֵלֶיךּ הָבֹא : אַל־ פּסָהַר פָּנֶיך מָפֶנִי - בְּיוֹם צַר־לִי חַמֵּח־אַלַי אָוְנֶיךּ-בְּוֹם אֶקְרָא מַהַר עֲנֵנִי : אֵלֶיךּ וְיָ אֶקְרָא וְאֶל־יְיָ אֶתְחַנְן: וְאַתָּח וִיְ מָגֵן בַּעַדִי כְּבוֹדִי וּמֵרִים ראשׁי: קולי אֶל־יָנָ אָקְרָא וַיִּעַנֵנִי מִהַר קָּרְשוֹ סֶלָּה: בָּקָרָאִי אַנִנְיִי אֶלהֵי צְרָקִי בַּצַּרְ הַרְחַבְּהָּ לִי חָנִּנִי וּשְׁמַע הְפִּלָּתִי: חַקְשִׁיבָה לְקוֹל שֵׁוְעִי מֵלְכִּי וֵאֹדְיּי בּי־אָלֶיךְ אֶחָפַלָּל: אֲמָרֵי הַאֲזִינָה נֵיּ בִּינָה הַגִיגִי: אָנִי־קָרָאחִיךְ כִּירָתַעַנִנִי אָלּי הַט־אָוְנְךְּ לִי שְׁמַע אַמְרָחִי : בַּצַר־לִי י אֶקְרָא יָיָ וֹאֶר־אֶלְהַי אֲשׁוֹעַיּ יִשְׁמֵע מֵהֵיבָלוֹ קוֹלִי וְשֵׁוְעָתִי לְפָּנָיוֹ הָבֹא בִאָּוְנָיוֹ: שְׁמַע־יִנִ קוֹלִי אֶקְרָאּ וְהָנֵנִי וַעֲנֵנִי : אֲנִי צֶּ'־אֱלֹהִים אָקרָא וַנִי ווֹשִׁיעֵנִי: שִׁמְעָה ְּצֶׁהִים רַנָּתִי הַקְשִׁיבָה שַּׁפַבְּטִי: חַבּנִי אֲבנִי בּיראַכִּיך אָלְנָא בַּכִּרַחַיוּם: וְיָ עוֹ לְעַמוֹ וָתֵן וְיָ וְבָרֵךְ אֶת־עַמוֹ בַּשְּׁלוֹם : וְיָ גַּבָאוֹת אַשְׁנִי אָנָם כּוִמִּחַ בַּב: זְיָ הוְשִׁיעָה הַפָּבֹּ יַלְנֵנוּ בַיוֹם־קַרָאנוּ :

Quand un b

Quand un homme est atteint d'une maladie ou d'un malheur quelconque, il doit faire la prière suivante :

Prière d'un malheureux qui épanche sa douleur dans le sein de l'Éternel.

יי שמעה תפלחי O mon Dieu! écoute ma prière. Que mes plaintes arrivent devant toi.

Ne me cache pas ta face quand le malheur m'accable.

Exauce-moi quand je t'invoque, Car c'est toi seul que j'appelle; C'est à toi que j'adresse ma prière.

N'es-tu pas mon bouclier, ma gloire, mon honneur?

Ma voix s'élève vers Dieu, et de sa montagne sainte il me répond.

Exauce-moi quand je t'invoque, Dieu miséricordieux. Protége-moi contre les angoisses, de grâce écoute ma prière. Écoute mes plaintes douloureuses, ô mon roi et mon Dieu!

C'est à toi seul que je m'adresse.

Prête l'oreille à mes paroles, ô mon Dieu!
Sois attentif à mes ferventes prières.
Je t'invoque, car tu réponds, mon Dieu,
Tu écoutes les paroles de ma bouche!
Quand le danger m'environne j'invoque l'Éterne!,
Je l'implore, et de son sanctuaire il entend me voi

Je l'implore, et de son sanctuaire il entend ma voix. Mes cris arrivent devant lui. O mon Dieu! exauce-moi.

Mon Dieu, viens-moi en aide. Écoute, mon Dieu, mes supplication

Écoute, mon Dieu, mes supplications,

Agrée ma prière. Sois miséricordieux, Seigneur, Car je t'invoque tout le jour.

L'Éternel a donné la force à son peuple, L'Éternel a gratifié son peuple de la paix.

Eternel Tzebaoth! heureux l'homme qui met sa confiance en toi.

Éternel, oh! viens à notre secours.

Seigneur, exauce-nous quand nous t'invoquons.

Ensuite on dit:

זְּתַלְתִי : זְתַלְתִי : זְתִוֹרָרָתִ בַּשְׁשׁׁה בִּר מְשָׁבָּתִי : זְתַּבִּרְתִּי : זְתַּבְּתִּי בְּשָׁבִי לְשָׁנִי בְּעָרִי : זְתַבְּּתְּי בְּשָׁבִי לְשָׁרָב אֵלֵיךְ: זְתַבְּּתְּי בְּעָרִי : זְתַבְּּתְּי בְּשָׁבִי : זְתַבְּּתְי בְשָׁרִי בִּיתְּיִי : זְמַבְּּתְי בְּשָׁבִי : זְמָבְּתְי בְּשָׁבִי : זְמָבְּתְי בְּשָׁבִי : זְמָבְּתְי בְּשְׁבִי : זְמָבְּתְי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּנְבְּרְבִּי בְּעָבִי : זְמָבְּהְ בָּיְבְּבְּיִ בְּיִבְיִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי : זְבְּשְׁבִי : זְבְּבְּעִי בְּעָבִי בְּעָבְיי בְּעָבְי בְּעְבְּי בְּעָבְיי בְּעְבְיבְי בְּעָבְיי בְּעְבְיי בְּעְבְיי בְּעְבְיי בְּעְבְיבְי בְּעָבְיי בְּעְבְיבְי בְּעָבְיי בְּעְבְיבְי בְּעְבְיי בְּבְּבְיבְיי בְּיבְּבְּבְיי בְּעְבְיי בְּבְּבְיבְי בְּעָבְיי בְּעְבְּבְיי בְּבְעְבְיי בְּיבְּבְּבְיי בְּבְעְבְיי בְּבְּבְיי בְּעְבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיבְי בְּבְּבְיי בְּבְיבְיבְי בְּבְּעְבְיי בְּבְּעבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְעבְיי בְּבְּבְיי בְּבְיי בְּעְבְיי בְּבְּבְיי בְּבְעבְיי בְּבְּבְיי בְּבְעבְיי בְּבְיי בְּעבְבְיי בְּבְּבְיי בְּעְבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְיי

וְעַשֵּׁה עָמִי אוֹת לְטוֹכָה וְנְתָּהַ נָא עָלֵי לְמַעֵן שָׁבֶּוּך : פִּידְּרוֹל עַר־שָׁבֵיִם חַסְּהָּך וְעַר־שְׁחָקִים אָמָהֶּך : וְאִידְּך יְיָ לְעוֹלָם (אוֹרְד) וַאָּבַפְּרָה לִשְׁמָד : בְּרוּך יָיָ לְעוֹלָם אָמֵן י וְאָמָן : בְּרוּך יָיָ לְעוֹלָם אָמֵן י וְאָמֵן :

Ensuite on dit:

Maître de l'univers, je sais que tes jugements sont équitables. Tu m'as appelé devant ton auguste tribunal, tu ne m'as pas trouvé innocent, et rien ne pouvait me justifier et me soustraire à ton arrêt. Par le malheur qui me frappe, tu as voulu réveiller mon esprit, l'exciter à se rappeler de toi, Seigneur; confiant dans ta parole sacrée, je me presente donc devant toi, et je viens, par mes prières, implorer ta miséricorde. O mon Dieu, annule le jugement sevère que tu as porté contre moi, et fais-moi grâce.

וָראַמַר

וצי ברב

ريارلا.

וֹפֹּי וֹנִם

ובשובי

למובה

O mon Dieu, puisses-tu, par ta grande miséricorde, me pardonner tous mes péchés: car, rentré en moi-même, je me reconnais coupable, et je me repens; oui, je rougis de ma conduite, car j'ai péché, j'ai prévariqué, j'ai eté criminel à tes yeux. Mais toi, ô mon Dieu, tu vois ma misere, et tu pardonnes. Protége-moi, ô mon Dieu, et aie pitré de ma femme et de mes enfants. Assez, assez, mon Dieu, au nom de ta toute-puissance, dis au mal de se retirer et fais grâce.

Seigneur, mon Dieu, donne-moi un signe de ta grâce, aie pitié de moi pour l'amour de ton nom, car ta grâce et ta justice sont immenses : elles s'élèvent jusqu'aux cieux. Je te rendrai grâce de tes faveurs, ô mon Dieu, je te rendrai éternellement grâce. Je racenterai tes merveilles; je me prosternerai devant toi, mon Dieu, et j'adorerai ton saint nom. Sois éternellement loué, ô mon Dieu! Amen, ainsi soit-il!

ואם אשתו חילה יאמר:

Si un homme prie pour sa femme, il dit :

רַחִם נָא עֵל אִשְׁחִי כִּי אֵל מֶלֶהְ רַחוֹם וְחַנוּן אַפְּח · וּשְׁלֵח לָה רָפוּאָדו שְׁלֵמֶה בִּמְהַרָה עָם בָּל־שְׁאַר חוֹלֵי וִשְׂרָאֵל : (ועשה עמי יני)

Dus

ta

la

ואם בכו או בתו חולה יאמר:

Si des parents prient pour un de leurs ensants, ils disent :

עם בָּל־שָׁאַר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל : (ועשה עמי ימי) עם בָּל־שָׁאַר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל : (ועשה עמי ימי)

ואם אביב או אמו חולה יאמר:

Si un enfant prie pour son père ou sa mère, il dit :

נְחַבּוּן אַהָּה עִל אָבִי (אִמִּי) · כִּי אַל מֶלֶהְ רַחוֹם וְחַבּוּן אַהָּה וּשְׁלֵח לוֹ (לָה) רְפוּאָה שָׁלֵמֶה בִּמְהַרָה עם בָּל־שָׁאַר חוֹלִי וִשְּׂרָאֵל : (ועשה עמי ונו') Si un homme prie pour sa femme, il dit :

Aie pitié, ô mon Dieu! de ma pauvre femme, car tu es un Roi tout puissant, tu es miséricordieux et tu fais grâce; accorde-lui une prompte guérison, à elle et à tous ceux qui sont retenus sur leur lit de douleur.

ועשה Seigneur, mon Dieu, donne-moi un signe de ta grâce, etc. (comme ci-dessus).

Si des parents prient pour un de leurs enfants, ils disent :

Aie pitié, ô mon Dieu! de mon (ma) pauvre enfant, car tu es un Roi tout-puissant, tu es miséricordieux et tu fais grâce; accorde-lui une prompte guérison, à lui (à elle) et à tous ceux qui sont retenus sur leur lit de douleur.

ועשה Seigneur, mon Dieu, donne-moi un signe de ta grâce, etc. (comme ci-dessus).

Si un enfant prie pour son père ou sa mère, il dit :

Aie pitié, ô mon Dieu! (de mon père) (de ma mère), car tu es un Roi puissant, tu es miséricordieux et tu fais grâce; accorde-lui une prompte guérison (à lui) (à elle) et à tous ceux qui sont retenus sur leur lit de douleur.

ועשה Seigneur, mon Dieu, donne-moi un signe de ta grâce, etc. (comme ci-dessus).

חום ופנון

Si des

بخذائك

ר וכו")

י נחם

ובֹכֹנוֹנָה

וכו')

CONFESSION GÉNÉRALE.

Sall-

Name 15

tran-

li et

OBt. én.e

l Jan

ttom-

ne Ja

larn tet-

80ga. ·

Gits, Bell

Plot

Rest

T N

Non.

e to

1 33

ואם יודע בעלמו בחטא אחד שתטא יתודה עליו, אבל החטא שבין אדם לחברו לא
יועיל הוידוי עד שירלה את חברו ויבקש ממכו מחילה:

אַפַּגיד אמַר לְפָּגִיד יוֹשֵׁב מְרום · ומַה אֲמַפִּר לְפָּגִיד שׁוֹבֵן שְׁחָקִים ּהַלֹא כָּל־הַנִּסְהָרוֹת וְהַנִּנְלוֹתְ אַפָּה יוֹרֵע :

CONFESSION GÉNÉRALE.

Mon Dieu et Dieu de mes pères, que ma prière arrive jusqu'à toi, et ne te détourne pas, Seigneur, de mes supplications. Pardonne-moi tous les péchés que j'ai commis contre toi depuis mon enfance jusqu'à ce jour. J'ai agi sans discernement et j'ai honte de tout ce que j'ai fait. Je n'ai pas su vaincre mes passions, et ce sont elles qui m'ont conduit à la désobéissance. Vois ma misère, ô mon Dieu! et accepte mes souffrances comme un sacrifice expiatoire.

Pardonne, oh! pardonne, Seigneur, car j'ai péché.

J'ai été coupable. J'ai été rebelle à ta volonté. J'ai commis des abus de confiance. J'ai blasphémé. J'ai excité au mal. J'ai condamné l'innocent. J'ai été orgueilleux. J'ai agi avec violence. L'ai affirmé ce qui est faux. J'ai donné de mauvais conseils. J'ai trompé. J'ai tourné en dérision des choses respectables. L'ai été désobéissant. J'ai mèprisé tes lois. L'ai me suis révolté contre ta volonté. L'ai été pervers. L'ai commis des iniquités. L'ai opprimé mon prochain. L'ai endurci mon cœur. L'ai agi avec méchanceté. L'ai endurci mon cœur. L'ai agi avec méchanceté. L'ai endurci mon cœur. L'ai agi avec méchanceté. L'ai suivi les mauvaises voies. L'ai égaré mon prochain.

Hélas! j'ai abandonné tes commandements si parfaits, et cela pour mon malheur. Et toi, si juste dans tout ce qui m'arrive, tu as toujours agi avec amour et fidélité à mon égard; mais moi je t'ai méconnu et j'ai péché.

Si le malade a commis quelque peché particulier, il doit s'en confesser. Quant aux peches envers le procham, soit en parole, soit en action, soit contre son Lonneur, soit contre ses interets, la confession ne sert a rien tant qu'on n'a pas repare le mal fait a son prochain et obtenu son pardon.

ים נחברי לא

סה אומר O toi qui trônes dans les cieux, que puis-je te dire? que puis-je espérer en ma faveur? Ne connais-tu pas les choses les plus mystérieuses comme celles qui sont le plus visibles?

וֹתָבַפּּר־לִי עֵל בָּל־עֲוֹנוֹתֵי : יִתְבַפּּר־לִי עֵל בָּל־תַּמְאַתִּי וְתִּמְחָלּרֹלִי עַל בְּלְּוֹת וְלֵב: אֵין

זְּהַר נִּעְלָם מִפֶּּרְ וְיֵ עֶלְם וֹתְּמְחָלּרֹלִי עַל בְּלְּוֹת וְלֵב: אֵין

זְּהַר נִגְּעָלָם מִפֶּּרְ וְיֵ עֶלְם וֹתִּמְחָלְרֹלִי עַל בְּלְ־חָמִי שֶׁתִּסְלַח־
זְּבְּבוֹתִי שֶׁתְּכְּלִם מִפֶּּרְ וְיֵ עֶלְם וֹתְּבְּוֹתִי וְאַלְהֵי עַל בְּל־תְּיִבוֹתִי שֶׁתְּכְּלִחְי וְתִּלְּבוֹתִי שָׁתְּבִּי בְּלִּי עַל בְּל־תַּוֹנוֹתֵי:

penètre

trutes les bile poo.

et Die. insgresner tous

et ma.nis jamais
ne après
l'un être
at de ta
et que
grande

de mon libera-

mala-

t vie de co-mu

et eneux que ni êterOui, Seigneur, tu connais tous les secrets du monde et les plus intimes pensées des êtres vivants; tu pénètres dans les profondeurs de nos entrailles, et tu scrutes les replis les plus cachès de nos cœurs; rien n'est voilé pour toi, et aucun mystère n'est impénétrable à tes yeux.

Qu'il te soit donc agréable, ô Éternel, mon Dieu et Dieu de mes ancêtres, de m'absoudre de toutes mes transgressions, d'excuser toutes mes fautes, et de me pardonner tous

וַצְרָהָי

א עוד

mes péchés!

Mon Dieu, avant d'être créé je n'étais rien, et maintenant que je suis créé, je suis comme si je ne l'avais jamais été. Vivant, je ne suis que poussière; que serai-je donc après ma mort? Considère, ô Seigneur, que je ne suis qu'un être plein de honte et d'indignité. Que ce soit un effet de ta sainte volonté, ô mon Dieu, que je ne pèche plus, et que les péchés que j'ai commis soient atténués par ta grande miséricorde, mais non rachetés par la douleur et les maladies mortelles!

Que les paroles de ma bouche, que les pensées de mon cœur te soient agréables, ô mon protecteur et mon libérateur!

Et ainsi que par ta grâce tu m'as délivré toute ma vie de grandes et nombreuses tribulations, de même délivre-moi aujourd'hui du mal qui m'accable.

Ne détourne jamais ta grâce de dessus ma tête, et envoie-moi une guérison complète à moi et à tous ceux qui sont retenus sur leur lit de douleur, et je te glorisierai éternellement. Amen, ainsi soit-il! Si la maladie s'aggrave, le malade dit la prière suivante :

miste-

Prit les

lu, la

Pisert-

s-moi,

Ourrat

This.

mort.

Deur,

lane,

M pas

evants

ovan-

lants.

nt la

em 4

de la

B mes

Eter-

יִהְבָּרָךְ עָלְיוֹן · קָרוֹשֶׁתוֹ בְּהֶבְיוֹן · יִשׁוְעָתוֹ מִצִיוֹן. הַיּוֹדֵעַ הַעַיוֹן • שוֹמֵעַ בָּעִיוֹן • מִסְתַּפֵּק דַּיוּן רופָא חֶלְיוֹן. מְחַוָה מַּחֲיוֹן וְלוּ חַנְּּדְלָה וְהַנְּבוּרָה: וּבְיָרוֹ קַנַּדֶּלִי וּלְחַזֵּק וּלְרַפְּאוֹת לַכלי וְהוֹא מֹשֶׁל בַּכּל: בַּאָל הַנָּאֶשָׁוּאָב הַתַּהַפָּא לְפַּהַלוּאִי עַבְּרָיוּ : רַפָּאָני זֵי וְאַרָפָא הוֹשִׁיעֵנִי וְאִנְשֵׁעֶה כִּי תְהַלְּתִי • הָרוֹפֵא לִשְׁבוֹרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹחָם הוציאָה מִמַּקּנִר נַפְּשִׁי לְחוֹדוֹת אֶת־שְׁמֶּך: לא אָמונו כֹּ אָנוֹנע וֹאַבַפֿר פֿוֹאַמֵּ, נַשִּי נֹפּר נֹפּׁרַלִּי נַשׁ וֹכַפְּהָנֵת כִא נִטְנְנִי : בַּיֹנֵב אַפְּטִר רונוי פּֿנִיטַע אותי יָנָ אֵל אֱמֶרת : אוֹרְךְּ כִּי עַנִיתָנִי וַהְּחִירֹלִי לִישוֹעָה: לא הַמֵּתִים יְהַלְלוֹ־יָה וְלֹא בָּל יוֹרְדֵי רוֹטָה: חֵי חִי הוא יוֹדֶךְ בָּמנִי חַיוֹם אָב לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶּלְ־וֹאַמִּהֶּךְּ : אוֹנֶרְה וְיָ מְאַדְ בְּפִי וּבְּתוֹדְּ רַבִּים אֲחַלְלֶנוּ : שובִי נַפְּשִׁי לִמְנוּחָוְכִי כִּי וְיָ נְּמֵל אָלָוְכִי : ְכִּי חַלַּצְּהָּ נַפְּשִׁי מִבְּוֶת אֶת־צִינִי מִן־דִּבְיְעָה אָת־רַנְלִי מִבֶּחִי : אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי וְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: Si la maladie s'aggrave, le malade dit la prière suivante :

יחברך Grâce à l'Être suprême, qui de sa demeure mystérieuse nous envoie son secours.

Il connaît nos pensées, entend nos prières. Il guérit les malades, fortifie les vivants. A lui la majesté, à lui la puissance. Il est le vrai Dieu, le principe de toute miséricorde. Il guérit ses serviteurs.

O mon Dieu! guéris-moi, et je serai guéri. Secours-moi, et je serai secouru, car tu es ma gloire.—Non, je ne mourrai pas encore, je vivrai pour raconter la gloire de Dieu. L'Éternel veut me châtier, mais il ne me livrera pas à la mort. Je te recommande mon âme; tu me délivreras, Seigneur, Dieu de vérité. Je te rends grâce, Seigneur; tu m'as châtié, mais tu es venu à mon secours. Les morts ne louent pas l'Éternel ni ceux qui dorment dans la tombe. Les vivants seuls, les vivants comme moi, peuvent chanter tes louanges. Aujourd'hui le père fait connaître la vérité aux enfants. Je veux rendre grâce à Dieu, proclamer sa gloire devant la multitude. Reprends ta sérénité, ô mon âme! car l'Éternel répand ses bienfaits sur toi.—Tu préserves mon âme de la mort, tu épargnes les larmes à mes yeux, tu empêches mes pieds de trébucher, et je me soutiens encore devant l'Éter-

מַרה־הִּשְׁתּוֹחַחִי נַפְשִׁי ומַרה־הָּוֶהֶמִי עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹר אוֹדֶנּו יְשׁוּעוֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

 $\mathrm{Bid} \mathbb{F}^{01}$

eu. Je

alut

êtres.

PICK St

order

prière

ndant

de est

is lie-

joar.

ligne

mitte

sont

m.n.

lar-

orts,

s pas

vive.

r. Je

Confession d'un malade en danger de mourir.

לַצִּבִּילִם ּ וְּעִימוֹת בִּימִינְהְ נָצַח ּ אָמֵן : לַצַּבִּילִם ּ וְתוֹדִיצִנִּי אַרֵח חַיִּים שבע שִׁמְחוֹת אֶת־ הַשָּבִילִם ּ וְתוֹדִיצִנִּי אַרֵח חַיִּים שבע שִׁמְחוֹת אֶת־ וְמִּפְּלֵּיך בְּבָּוֹ צִבְּוֹ עִבֶּן וְזַבֵּנִי לְעוֹלָם הַבָּא הַצָּמוּן וְמִיּסָתִי לָפָנִיךְ כִּמוֹת הְּהָא מִיתָּתִי בַּפָּנָיך וַעִּלְהַ וֹבְּרוֹנִי עֹם בְּלָבִי לְפָנִיךְ כִּמוֹת הְּהָא מִיתָתִי בַּפָּנָיך וְשִׁעְוִירִי וֹמִינְתִי לְפָנִיךְ בְּנֵן צִבֶּן וְזַבֵּנִי לְעוֹלָם הַבָּא הַצְּפוּוֹן וֹמִינְתִי בְּנִילְרִ בְּנֵן צִבֶּן וְזַבֵּנִי לְעוֹלָם הַבָּא הַצְּפוּוֹן וֹמִינְתִי בְּנִילְהִי לְפָנִיךְ בִּיוֹם הָיוֹתִי עַלְ־הָיִצְלְּהְי וְבִּוֹלְיתוֹ בְּיִבְּיהׁ וְנִבְּיִּתְי מוֹנֶה בְּנִילְי לְפָנִיךְ בְּנֵן צִבֶּן וְנַבְּיִ בְּעוֹלְבִי וְבִּנִיךְ וְמִנְיִם שַּבְע שְׁמְחוֹת אֶתּר מוֹנֶה בְּנִילְ בְּנִיךְ בְּנִיךְ בְּנִיךְ בְּנִיךְ וְנִבְּי בְּנִילְי וְנִבְּיִ בְּעִבְּיוֹת בִּימִוֹת בִּימִינְרְ בְּנִילְ וְנִבְּיִי וְנִילְיִי בְּבִּיתְּי בְּבָּיוֹתְי בְּבְּיִבְיּתְי בְּבְּיִרְ בְּנִילְ בְּיִבְּיוֹ בְּנִילְ בִּיְרְ בְּנֵוֹן בִּיִי בְּבְּיוֹר וְנִינִי בְּיִבְיתְּי בְּבִּיּים שְׁבְע שְׁמְחוֹת בִּימִוֹת בְּיוֹבְי בְּבָּיוֹ בְּיִי בְּנִי בְּיִּי בְּבְיוֹים בְּנִים בְּבָּיוֹר בְּנִילְי בְּנִילְ בִּיְיִבְּי בְּעִים בְּבָּבְיּ בְּבִילְ בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּנִים בְּנִילְי בְּנִילְ בְּנִי בְּיִי בְּיִים בְּבָּיוֹ בְּיִבְיוֹים בְּנִים בְּיִים בְּבָּי בְּיִבְיוֹ בְּבָּי בְּיִים בְּבָּים בְּנִים בְּבָּי בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּנִים בְּעִים בְּבָּבְי בְּבָּיוֹ בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּבָּי בְּיִבְּי בְּבָּי בְּיִיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּבָּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיוֹבְייִים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיבְּיוֹבְייִים בְּיִים בְּיִּיבְים בְּיבְּיוֹבְייִים בְּיִיבְּיוּ בְּבָּיוּ בְּיִיבְּיוֹי בְּיבְים בְּיבְּים בְּבָּם בְּבָּים בְּיבְיבְיים בְּבָּיוּ בְּיִיבְּיוֹ בְּיוֹ בְּיִיבְּיִים בְּיִּבְּיוֹבְייִים בְּיוֹבְייִים בְּיוֹבְייִים בְּבָּם בְּבָּים בְּבָּיוֹבְייוֹם בְּיבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיבְּבָּיוֹים בְּיוֹבְייוֹי בְּבְּיוּבְייִים בְּבָּבְיוֹבְיים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹים בְּיוֹם בְּ

Ensuite le malade dit:

וֹתָנֵּח שַׁבָּמִּי אֵלֶיךּ בָּכָּל־לְבִּי לְהָתְוַבּוֹת עַל־חַשְּׁאֵי וֹלְאַ חַחְפּוֹץ בָּמוֹת הַמִּת בִּי אָם בְּשׁוֹבוֹ אֵלֶיךְ וְחָיָה הַבַּחַ לְהַחָּוֹת אֶת הַמִּת בִּי אָם בְּשׁוֹבוֹ אֵלֶיךְ וְחָיָה אָנָא יָנָ שִׁמַע הִּחָנִת בִּי לְבִּי לְהַתְּוֹבוֹת עַל־חַשְּאֵי nel, dans le royaume des vivants. O mon âme! pourquoi ces alarmes? pourquoi cette crainte? Espère en Dieu. Je chanterai encore sa gloire, à lui, mon Dieu et mon salut.

Confession d'un malade en danger de mourir.

que ma guérison et ma mort sont entre tes mains. Que ce soit en effet de ta sainte volonté, ô mon Dieu! de m'accorder une guérison parfaite. Que mon souvenir et ma prière viennent devant toi comme la prière de Hiskiahou pendant sa maladie. Mais si mon heure de quitter ce monde est venue, que ma mort soit une expiation pour tous les péchés que j'ai commis depuis ma naissance jusqu'à ce jour. Donne-moi part à ton Éden, et puisses-tu me trouver digne de la vie éternelle réservée aux justes. Fais-moi connaître le sentier de la vie; en présence de ta gloire les joies sont grandes, et dans ta droite je vois la félicité éternelle. Amen.

Ensuite le malade dit :

ן אֶת־

Me voici, Seigneur, je reviens à toi de tout mon cœur. Je

I, et onsit

III.-

et a

une

Sur

li, soit le . I

IL Jas,

re.

sprit

10ur

it lui

of un

corde

ins-

ième

ours-

רְפוּאָה שָׁלֵמָה עִם כָּל־שָׁאֵר חוֹלִי עַפִּך וְשִׂרָא אָמֵן: עַל־יָמִיך הָבִּי עָמִר בִּינִ הַיִּאמֶר נְחָן אֶל־דָּוֹד נֵם־יִי הָעָכִיר וְשְׁמֵע הִפִּלְּחִ הְוֹלִי וְחִוֹם הִּעְּלֵח לִי יָמִים עַלְּהָר עִבְּיָר עַבְּיָר עַבְּיָר וְמִינִם הִּמִּי שָׁעָב וְשְׁבֵּי וְמִלְּה הִּנְיִי וְמִף עִּים בָּמוֹ שָׁשְּׁמֵע הִפִּלְּחִ הְוֹלִי וְחִפְּר לִי יְמִים עַלְּהְ הִּנְיִ וְשְׁבֵּי וְשְׁבֵּי וְמִרְ הַוֹּלִי שָׁבְּר הִוֹלִי עַפִּר וְמִיְבְ וְעִבְּר וְּמִר וְיִבְּיִ וְמִף בִּיִּי וְמִרְ בִּיִּי וְמִרְ שָׁבֵּר הוֹלִי עַפִּר וְשְׁבָּי וְמְרְ בִּיִּי וְמִרְ בִּיִי וְמִרְ בִּיִי וְמִרְ בִּיִּי וְמִבְּי וְמִבְּי וְמִבְּי וְמִבְּי וְמִבְּי וְמִבְּי וְמִרְ בִּיִּי עַבְּיִּר בְּנִי וְמִבְּי וְמִבְּי בִּיְבְּי וְמִבְּי בִּיְבְּי וְמִבְּי בִּיְבְּי וְמִבְּי וְמִבְּי בְּנִים בְּבִּי וְמִבְּי בְּבְּיִבְי וְמִבְּי בְּבְּיִים בְּבִי וְמִבְּי וְמִבְי וְמִבְּי וְמִבְּי וְמִבְּי וְמִבְּי וְמִבְּי בְּבִייִ בְּבְייִבְּי וְמִבְּי וְמִוֹבְי וְמְבִי וְנְתִּבְּי וְנְתִּבְי וְנְתְּבִי וְנְתְּבִי וְנְתְּבִי וְנְתְּבִּי וְנְתְּבִּי וְנְתְּבִי וְנְתְּבִי וְּנְתְּבְי וְמִבְּי וְמִבְּי וְמִבְּי וְמִבְּי וְמִבְּי וְמִבְּי וְנִבְּי וְנְבְּי וְנְבְּי וְנְבְּי וְנְבְּי וְנְבְּי וְעִבְּי וְשְׁבְּי בְּבְּיִי מְבְּיִי בְּבִּיוֹי בְּבִּייִי בְּבְּיוֹי בְּבְּיִבְּי וְשְׁבְּי בְּבִּיוֹי בְּבְּיִבְי וְשְׁבְּי בְּבְּיוֹי בְּבְּיִבְי וְשְׁבְּי בְּבְיוֹים בְּבְּיוֹי בְּבְּיִים בְּיוֹבְי מְבְּיִים בְּיִי מְבְּיִים בְּיִי מְבְּיִים בְּבִּיוֹי מְבְּיִים בְּבְּי מְשְׁבְּי מְשְׁבְּי מְשְׁבְּים בְּיִים בְּבְיי וְשְׁבְּיִב בְּיִבְייִים בְּבּייוֹ מְשְׁבְיּבְי בְּבְייוֹם בְּבְּים בְּיוֹבְיי בְּבְּיבְיים בְּבְּיים בְּבְּיים בְּבְּיים בְּבְיים בְּבּייוֹים בְּבְּיבְייוֹם בְּבְּיבְיים בְּבְּיי מְבְּבְייוֹי בְּבְּיוֹי בְּבְיים בְּבְּיים בְּבְּבְייוֹ מְבְּבְּים בְּבְּבְיי וְמְבְּבְיים בְּבְּים בְּבְּבְיים בְּבְּבְּיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיים בְּבְּבְּיוּבְבְּבְיים בְּבְּבְייִבְיים בְּבְ

PRIÈRE POUR UN MALADE.

(Le malade dit):

יִּטִרָּלְּטִי אָפַּטִי : (פּמּנְפּ) רַפּּאָנִי זְיָ וְאַרָפֹא הוְשִׁימִנִי וְאִּוְשֵׁעְה כִּי reconnais que j'ai péché. Aie pitié de moi, Seigneur, et sois miséricordieux, comme il est dit: « Celui qui reconnaît ses péchés et se repent sincèrement est pardonné, la miséricorde divine lui est assurée. »

Pardonne-moi comme tu as pardonné à David et à Hiskïahou, et en faveur de ces pieux rois accorde-moi une guérison parfaite, à moi et à tous ceux qui sont retenus sur leur lit de douleur. Amen.

Le malade doit faire des excuses à ceux qu'il peut avoir affensés, soit par des paroles, soit par des actions, réparer autant qu'il est en lui le tort qu'il peut avoir cause à son prochain, rendre ce qui ne lui appartient pas, et ne pas compter sur ses héritiers pour le faire.

PRIÈRE POUR UN MALADE.

ברשות Au nom du Saint (béni soit-il) et de sa gloire.

Nous implorons le Dieu de miséricorde dans l'esprit de la loi qui renferme les treize attributs de son amour infini, ainsi qu'il est écrit: «L'Éternel passa devant lui (Moïse) et s'écria: Adonaï, l'Éternel est invariablement un Être éternel, un Dieu tout-puissant, plein de miséricorde et de grâce, plein de longanimité, d'une bienveillance infinie, d'une fidélité sans borne, gracieux jusqu'à la millième génération; il pardonne la faute, l'offense et le péché. »

(Le malade dit):

רפאני Guéris-moi, ô Éternel! et je serai guéri; secoursmoi et je serai secouru, car tu es ma gloire. Les assistants continuent :

qui

urs

er.

det

e la

en

ates

de

lui

nde

il

911-

הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּמָא רַהֲמִים הַבּוֹרֵא עוֹלָמוֹ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים : וְלוֹ הַהֶּבֶר וְהַרַחֲמִים : בַּמְּתְנַהֵג עָם בְּרוּאָיו בְּמִדַּת חָרַחֲמִים: מַשֶּׁח חֶשֶׁר בְּלַפֵּי הַהֶּסֶר וְהָרַהַמִים: הַפּוֹרֶה וְהַמַּצִיל הַמַּפְלִיא הַבָּרָיו לְהוֹעִיל: הָאֶהָר וְאֵין זולָתו וּמוֹשִׁיעַ וְגוֹאֵל: הַנּוֹוֵר אוֹמֵר וִיקַיֵּם נְאוֹמוֹ. הָאֶחָר וְאֵין שׁנִי עִמוֹ: הַקָּרוֹב לְקוֹרָאָיו: הָעוֹנֶה לְעָתּוֹת בְּצָרָה אֶל וָרָאָיו: הוא יִהְמַלֵּא, רַחֲמִים טָבִין : עָלִינוּ וְעַל־בָּל־עַמוֹ בֵּירת יִשְּרָאֵל : וְעַל־בָּל מְהַלוֹת הַקּדֶשׁ הַשְּׁרוּיִם בְּצַעֵר וּבְצָּרָה: ובִּכְלָלֶם יִוֹכּוֹר וִיפָּקוֹד וְיַחֲמוֹל וירַהַם וַיִּצִיל וְיָגוֹ וְיוֹשִׁיעַ וְנָחוֹן וִירַפֵּא וִיעוֹרֵר עַל (הפלוני, הפלונית החולה) חַשְּׁרוּי (הַשְּׁרוּים) בְּצַעַר וּבְצָעַר שוֹבֶב (שוֹכֶבֶח) עַל־עֶרֶשׁ דְּנָי : וְשׁוֹאֵל (וְשׁוֹאֶלֶח) מִאַת וֹי אֶלְהַיוֹ (אֶלְהַיִּה) צְּנְבָּלְה וְחֵן וָחָפֶּר וְרַחֲמִים וּמַרְפָּא וַאַרוּכָא וְשָׁלוֹם וְחַיִים :

בְּרִית אֲבוֹתֶיךְ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְהֶם: וְנָאָמֵר כְּרַחֵם יְיָ וִיַקְיֵּים בּוֹ (בָּהּ) מִקְרָא שֶׁבָּתוֹב כִּי אֵל רַחוֹם יְיָ אֶלְהֶיה לֹא יַרְפְּּךְ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךְ וְלֹא יִשְׁבַח אֶת־ בְּרִית אֲבוֹתִיךְ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְהֶם: וְנָאָמֵר כְּרַחֵם יְיָ

Les assistants continuent :

וכורא

ובניה

(וְשׁיאֶלֶת)

רְנַמִים

ון אָת.

فتتات

Le Tout-Puissant, le Roi, qui est assis sur le trône de miséricorde, qui a créé le monde avec amour et qui étend son amour sur ses créatures, qui incline toujours vers la bonté et la grâce, seul et nul autre ne peut aider, secourir. Il ordonne et sa parole s'accomplit; il est seul et sans second; il est proche de ceux qui l'invoquent dans la détresse. Oh! puisse-t-il déployer toute sa miséricorde en notre faveur, en faveur de son peuple, en faveur de toutes les communautés d'Israël, et parmi tous en faveur de N.... couché sur ce lit de douleur. Oh! puisse-t-il se souvenir de lui (d'elle) avec amour, le (la) guérir, le (la) sauver! lui (elle) qui implore la grâce de son Dieu, et qui lui demande la guérison, la vie et la paix.

Que le Roi des rois dans sa miséricorde ait pitié de lui (d'elle) et lui applique le passage de l'Écriture, où il est dit: «L'Éternel, le Dieu de miséricorde, ne t'abandonnera pas, ne te détruira pas, et n'oubliera jamais l'alliance jurée à tes ancêtres. » Et il est écrit: «Comme un père a

אֶב עַל־בָּנִים רָחַם וְיָ עַל־וְרָאָיו : רַחום וְחַנון וְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חָּסֶד :

בְּלֶבֶר וְנֻעֲבֶר הַשְּלְכִים בְּרַחֲמֶיוֹ וּבַחֲסָדִיוֹ וַעֲבֶּהוּ

עִּאָנִיהָ) בְּלְבֵיר הַשְּלֵח־עִוֹּרְ מִקּבֶשׁ וֹמִצִּיוֹן יִסְעָבֶּרְ

אָּלְהֵי יַעֲּקְב: יִשְּלַח־עָוֹּרְ מִקּבֶשׁ וֹמִצִּיוֹן יִסְעָבֶּרְ

יִּפְּלְבֵבְר וְכָל־מִנְּחְר יְמֵלֵא יִ נְבְּלְבִיה בִּישׁוּעָהְּ

נְבְשֵׁח בְּנְבִרוֹר וְשָׁעֵיִי יְיִשְׁלַח יְעָבֶהוֹ וַמְצָּיִה בָּיְבִּיִּ וְמִינוֹ בַּוֹשְׁמִיי וְיִבְּיִּהוֹ וְעָבָּהוֹ וְמָעָהְר יִמְלְּהִינוֹ בַּוֹשְׁמִיי וְנִיבְּיִ בְּיִבְּיִוֹ וְעָבָּהוֹ בִּיְשְׁבָּרוֹ וְמָבֶּהוֹ וְבְּבָּרְ וְמֵבְּיוֹ וְעָבָּהוֹ וְבְּבָּרְ וְמֵבְּיוֹ וְעָבָּהוֹ וְבְּבְּבְּר וְבִּבְּר וְבְּבְּר וְבְּבְּר וְבִּיְר יִבְּיִי אֵלְהִינוֹ בַּיִּבְּיוֹ וְעָבָּהוֹ וְבְּבָּרְ וְמִבְּיוֹ וְעָבָּהוֹ וְבְבְּבָּר וְבְּבְּבְּר וְבְּבְּבְר וְבִּיְבְּיוֹ וְעָבָּהוֹ וְנִבְּעְוֹיִי וְבְּבְּרְוֹיִי בְּעְבְּהוֹ וְבְּבְּר וְבְּבְּר וְבְּבְרוֹיר וְשְׁבְּיִר יִבְּבְּר וְבְבְּבְרוֹ וְבְּבְּבְר וְבְּבְּרְוֹיוֹ וְבְּבְּר וְבְּבְּר וְבְבְּרְבוֹי בְּשְׁבְיִי אֶבְּהְוֹנוֹ בְּיִבְּיִי בְּבְּבְרוֹיר בְּנְבְּיִבְיוֹ וְנְעָבְּהוֹ וְנִבְּיִר : הָשְׁבְיוֹנוֹ בְּנְבְיוֹי וְנְבְּבְוֹי וְבְבְּבְּיִי בְּיִבְיְבְּיוֹ וְנְבְּבְוֹיוֹ וְבְבָּבְר וְבְּבְּיִי בְּיִבְּיִים וְבְבְּיִבְיוֹ וְבְבָּבְיוֹ וְבְבָּבְיוֹ בְּבְּבְּיִבְיוֹ בְּבְּבְּיִבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבוֹרוֹרוֹת בְּבְבְּיִבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּיִבְיוֹ בְבְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְבְּבְבוֹיוֹ בְבְבְּבְיוֹ בְּבְבוֹיוֹ בְּבְבְּבוֹי בְּבְבוֹבוֹיוֹ בְּבְיְבְיוֹבְיְבְבוֹי בְּבְּבוֹיוֹ בְּבְּבְיִבְיִבְיוֹ בְּבְּבְבוֹיוֹ בְּבְּבְבוֹיִי בְּבְבוֹבְיוֹבְיְבְבוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְבוֹי בְּבְבוֹיוֹ בְּבְבוֹבְיוֹבְיבְבְּבְיוֹ בְבְּיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְבְבוֹי בְּבְבוֹבוֹ בְּבְבוֹבוֹי בְּבְבוֹבוֹ בְּבְבוֹבוֹ בְבְבוֹבוֹ בְּבְבְּבוֹי בְבְּבְבוֹי בְבְּבְבוֹבוֹ בְּבְיבוֹי בְבְבוֹבְיוֹ בְּבְּבְבוֹ בְּבְּבְבוֹי בְבְּבְבוֹ בְבְּבְבוֹי בְבְּבְבוּיוֹ בְּבְבוֹבְיוֹ בְּבְּבְבוֹי בְבְּבְבוֹי בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְבוּי בְּבְבְבוֹי בְבְּבְבוֹי בְּבְּבְבוּי בְּבְּבְּבוֹ בְּבְבּבוּ בְּבְבוֹי בְבְּבְבְבוֹי בְבְּבְבְיוֹ בְּבְבְיבְיוֹ בְּבְבְבְיוֹ

בּוֹמֵחַ בָּרֵּ: יָיָ הוֹשִׁיעָה הַפֶּלָּה יַעֲגנוּ בִיוֹם־קְּרָאֵנוּ : מוֹב יָיָ לְאִ־הָעִה לָבְּקְרִים בַבְּלוּ הַיְּעָבְּה בִּיְלָּה יָיָ צְּבְאוֹת אַשְׁרֵי אָרָם הַבְּלְּה יִיָּ צְּבְאוֹת אַשְׁרֵי אָרָם הַיְּיְשׁוּעָר זִיִּ יִיְעָקְב כָּלָה: יָיָ צְּבָאוֹת עִפְּנוּ הִיִּשׁוּעָה עִבְּרוֹ וְדִוֹמָם לְהִשׁוּעַר זִיִּי לְנָהְ עִבְּנוּ הִיִּעִקְּה בְּלְנוּ אָלְהִי יִעָקְב כָּלָה: יָיָ צְּבָאוֹת אַשְׁרֵי אָרָם הַיְּיִבְּאוֹת עִבְּיוֹ וְיִנְקְב בְּנִוּ אֶּלְהִי יִעָּקְב כָּלָה: יָיָ צְּבְאוֹת אַשְׁרֵי אָרָם הַיְּיִבְּאוֹת עִבְּיוֹ וְיִנְקְב בְנוּ אֶלְהִי יִעָּקְב כָּלָה וְיִיִּעְהְר בִּיְנִים בְּלְּהִים בְּנִי הִישִׁיעָה הַמְּלָּה יִעָּבְּוֹים בְּקְרָאֵנוּ : מוֹב וְיִיְהִילְה בְּיִנִם בְּנִוּ הָּיִבְּים בְּנִוּ הְּיִבְּיִם בְּנִי הְיִים בְּהָבְּיוֹב בְּנִוּ הְיִים בְּבְּה הִינִם בְּקְרָאֵנוֹ בִּיוֹם־בְּקְרָאֵנוֹ בִּיוֹם־בְּקְרָאֵנוֹי בְּיוֹם־בְּקְרָאֵנוֹים בְּבְּיִים בְּנִי הִישְׁיבְיה בְּנִי הִישְׁיבְר בְּנִוּ הְּיִבְּיִם בְּנִי הְיִיבְּה בְּנִיוֹב בְּנִוּ הְיִים בְּנִים בְּבְּיִים בְּנִי הְיִים בְּבְּבְּה בְּנִינִים בְּבְּה הְיִבְּה בְּנִבּי בְּיִבְּים בְּנִיוֹים בְּבְיוֹם בְּבְּיוֹב בְּיוֹבְבְּתְיִם בְּבְיוֹים בְּבְיוֹב בְּנִיוֹם בְּבְיוֹבְים בְּבְנִיוֹ בְּיוֹבְיבְּתְיוֹם בְּבְּיִים בְּיוֹבְיוֹם בְּבְיוֹים בְּבְיוֹב בְּיוֹבְיוֹם בְּבְיוֹב בְּיוֹבְיוֹם בְּבְיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹבְבְיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹבְיוֹב בְּיִבְנִיוֹם בְּבְיוֹב בְּיִבְיוֹם בְּבְיוֹב בְּיִבְּיוֹם בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיוֹם בְּיִבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹב בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיוֹם בְּבְיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְיוֹבְיוֹם בּיוֹבְים בְּיִים בְּיוֹב בְּיוֹב בְּיבְיוֹים בְּיִבְיוֹבְיוֹים בְּיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹב בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיִים בְּיִּבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיִבּיוֹים בְּיוֹבְ

ignent

, ainsi Inleur, du seeur de

agrée L'reus-L'nous L'Dieu.

e vois uce du

B cour-

lernel! quand

aisèri-

thaque Jui, le ds avec , favo-

ernel,

neu de me qui ecours. pitié de ses enfants, ainsi Dieu a pitié de ceux qui le craignen t et l'adorent. »

Que le Roi des rois dans sa miséricorde l'exauce, ainsi qu'il est écrit : «L'Éternel t'exauce à l'heure de la douleur, le nom du Dieu de Jacob te sauvegarde. Il t'envoie du secours de son sanctuaire, il te protége de Sion. L'odeur de tes offrandes, les cendres de tes holocaustes, il les agrée avec bonté. Il accorde ce que ton cœur désire, et fait réussir tous tes desseins. Oh! nous glorifierons ta victoire, nous déploierons la bannière triomphante au nom de notre Dieu. Le Seigneur accomplit tous tes vœux. Maintenant je vois que l'Éternel vient en aide à son oint, qu'il l'exauce du haut de sa demeure sainte. Je le vois à la puissance de ce triomphe merveilleux. Eux, avec leurs chars et leurs coursiers; nous, au nom de l'Éternel, notre Dieu. Eux s'affaissent et tombent; nous, nous restons debout. O Éternel! donne-nous la victoire, et exauce-nous, ô notre Roi, quand nous t'invoquous. »

אסרי Non, la grâce de Dieu n'est pas épuisée, la miséricorde divine n'est pas éteinte; elle se renouvelle chaque matin. Que ta confiance ne s'ébranle donc pas! Oui, le Seigneur est mon partage, dit mon âme, et je l'attends avec impatience. Il est bon pour ceux qui espèrent en lui, favorable à ceux qui le cherchent sincèrement. Attendez donc avec résignation l'effet de la protection de Dieu. Éternel, tout secours émane de toi; ta bénédiction est sur ton peuple, Sélah! Le Dieu Tzebaoth est avec nous, le Dieu de Jacob est notre fort. Dieu Tzebaoth! heureux l'homme qui met sa confiance en toi! Éternel, oh! viens à notre secours.

Seigneur, exauce-nous quand nous t'invoquons.

10-17-1

삫

ין קין מַהֶּבֶר הַוּוֹת: פִּלְבָים בְּרַחָמִיו וְיַהְחֵמהוּ: וִיקּוֹים מַהֶּבֶר הַוּוֹת : מִקְאָכִים בְּרַחָמִיו וְיַהְמֵחוּ: וִיקּוֹים בּוֹ הַמְּלְרָי שָׁבָּחוֹב בִּי אֵל בַחוֹם וִיָּ אֶלּהִיךּ לֹא בִּיּוֹם בְּיִבְיִם בְּרִים בְּרִים אָכ עַל בְּנִים בְּיִבְיִם אָר בַחוֹם וִיָּ אֶלָּהְדְּ עַבְּיִם וְּנְצִיּתְרֹ בְּנִים אָר בַחוֹם וִיָּ אֶלֶּהְ בִּנִּים וְּנְבִּיוֹם אָר בִּיחַבְּיִם אָכ עַל בְּנִים וְּנְבִּיְּרִ הַמְּלְרֵי בִישְׁנָהְ הַשְּׁנִים בְּיִם בְּיִבְּיוֹם וְיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּי בִּיִּבְּיוֹם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְּיִבְיוֹם בְּיִבְּיִבְּיוֹ וְצִנְיִהְ בְּעָּהְ בִּיְבְּיִבְיִבְּ בְּיִבְּיִבְיִם בְּיִבְּיִבְיִם בְּיִבְּיִבְיוֹ וְנִבְּיִבְּיִם בְּיִבְיִבְּיוֹם בְּיִבְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּיִבְּיִבְיוֹ וְיִבְּיִבְיוֹ בְּיִבְיִים בְּיִבְיִבְיוֹ בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּבְיבְרְ בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּבְּיִבְיִבְיוֹ בְּיִבְיִבְיוֹם בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְיוֹם בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּיִבְּיוֹם בְּבְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּבְּיִבְיוֹם בְּבְּיִבְיוֹם בְּבְּיבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבִיוֹם בְּבְּיבְּיוֹם בְּבְּיִבְיוֹם בְּבְּיִבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיִבְיוֹם בְּבְּיבְיוֹם בְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיבְּיבְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּבִּיוֹם בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּבְּבְיבְּיוֹם בְּבְּבְּיבְּים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבִּים בְּבְּיבְּים בְּבִּים בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּבִּים בְּבְּיוֹם בְּבִּים בְּבְּבְיבְּים בְּבִּים בְּבְּיוֹם בְּבִּים בְּבְּבְּיבִּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּבְ

לְּחָשִׁיב נַפְשׁוּ מִנִּי־שָׁחַת לֵאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים : מַּלָהְ נַפְשׁוּ מִנִּי־שָׁחַת וְחַלָּאִים נְעִים וְיִפְּדָה נַפְשׁוּ מִנִּיּ שַׁחַת וְחַיָּחוּ בְּאוֹר הִּרְאָה : יֵגֻשְׁכּר אֶל (יִי) אֶלוֹהַ וּ שַׁחַת וְחַיָּחוּ בְּאוֹר הִּרְאָח : יֵגֻשְׁכּר אֶל (יִי) אֶלוֹהַ וּ שַׁחַת וְחַיָּחוּ בְּאוֹר הִּרְאָח : יֵגֻשְׁכּר אֶל (יִי) אֶלוֹהַ וּ מָלֶךְ מַלְּבִי הַפְּעוֹר הִּרְאָח : יֵגֻשְׁכּר הָּבְּוֹים :

: ויקוים

דָּיך לא

<u> الرحياتك</u>

נָל בָּנִים

יו יענהו

ם אַלוֹדִי

וְ: יִוְכוּר

וְיךּ בָינֶה

אַנְחוֹלָהּ (בּּ

וח בקוש

בַּטָרָיו

שו מני־

) אַלוֹהַי

בן דורון:

: הָּרָאָה

מֶלֶּהְ מֵלְבִי הַפְּלָבִים בְּרַהַמָּיוֹ וְבַחֲסְדִיוֹ וְגְוֹרֹה מֶלְבִי הַפְּלָבִים בְּרַחֲמָיוֹ וְבָחֲסְדָיוֹ וְגְוֹרֹה מְשׁוֹת מִיבוֹת וִיבַפֵּר בָּל בְּשִׁרוֹ מַלְבִי וְיִסְבִּח שְׁבִוֹת וִיבַפִּר בָּל בְּשָׁעִיוֹ וְנִאָרִיךְ יְמִים וֹשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפּוּ לְּךְ יְמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפּוּ לְּךְ שְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפּוּ לְרְ שְׁנוֹת חַיִּים וּשְׁנוֹת חַיִּים וּשְׁלוֹם יוֹסִיפּוּ לְרְ שְׁנוֹת חַיִּים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפּוּ לְרְ שְׁנוֹת חַיִּים וּשְׁנוֹת הַיִּבְּם לְרְ שְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפּוּ לְרְ שְׁנוֹת חַיִּים וּשְׁנוֹת הַיִּבְּם לְרְ שְׁנוֹת שִׁכִּים וּשְׁנוֹת הַיִּבְם וֹלְכָל בְּשְׁרוֹ מַרְפִּא: אַרְרְ יְמִים אַשְׂבִּיעהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁנְעתִי :

מֶלֶךְ מֵלְבִי הַמְלְבִים בְּרַחֲמִיו יִרְפָּאָהוּ רְפּוּאָה שְׁלֵמָה וַאֲרוֹכָה שֶׁל חָמְלָה וַחֲנִינָה לְחַיִּים טוֹבִים וְלַאֲרִיכוֹת יָמִים חַיִּים שֶׁל הַחָמִים שֵׁל בְּרָבָה חַיִּים וֹמְנוֹחָה חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם חַיִּים שֶׁל בְּרָבָה חַיִּים שֶׁל צְּדָקָה בְּרָבְתִיב בִּי־צַדִּיק יָיָ צְּדָקוֹת אָרֵב יְשָׁר יָהֱוֹּ פָּגִימוֹ: וְתוֹמִיף לוֹ אֶרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹרת חַיִּיִם וְשֶׁלוֹם יוֹסִיפוּ לֶה: 18 La 18

orte de

trie des

gueri-

9 vient

ni une

us sur

la mi-

grice on de

alraire

nom a

sainte

à 42),

et la

auvert

יאכרד.

indi-

lapres

מָערֵי הְשׁערֵי בְּנִקְה שָׁערֵי בְּנִקְה שַׁערֵי נִיקְה שַׁערִי נִיקָה שַׁערִי בִּנְקָה שַׁערִי נִיקָה שַערִי נִיקָה שַערִי נִילָה שַערִי נִילָה שַערִי נִילָה שַערִי נִילִה שַערִי נִילִה שַּערִי נִילִה שַּערִי נִילִה שַּערִי נִילִה שַּערִי נִילִה שַּערִי נִילִה שַּערִי נִילָה שַערִי נִילָה שַערִי נִילְה שַּערִי נִילְה שַּערִי נִילְה שַּערִי נִילְה שַּערִי בִּבְּילִה שַּערִי בִּילְּה שַּערִי בִּילְּה שַּערִי קוֹיְה שִּערִי בִּילְבָה שַּערִי נִילְה שַּערִי בִּילְבָה שַּערִי בִּילְבָה שַּערִי בִּילְּה שַּערִי בִּילְבָּה שַּערִי בִּילְבָה שַּערִי בִּיבְּים בְּיִּבְּה שִּערִי נִילְה שִּערִי בִּילְב בְּיִּבְּה שִּערִי בִּיּבְּים בְּיִּבְים בְּיִבְּה שִּערִי נִילְה שִּערִי בִּיּבְּה שִּערִי בִּילְה שִּערִי בִּיּבְּה שִּערִי בִּיּבְּים בְּיִּבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בִּיּבְים בִּיּבְּים בִּילְב בְּיִּבְים בִּילְבִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בִּילְבִים בְּיִּבְים בִּילְנִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבְּבְים בִּילְנִים בְּיבִּים בְּיבְּים בִּילִים בְּיבְּים בִּילִים בְּיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבִים בְּיבְּיבִים בְּיבְּיבִּים בְּיבְּיבְים בִּילִים בְּיבְּבְּים בְּיבְּיבִים בְּיבְּבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיִּבְים בְּיִּבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִּבְּים בִּיּבְּים בִּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּיבִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים ב

מִצָּרָעהָם וּלְכָל חוֹלֵי עַמִּךְ יִשְׂרָאֵל : שֶּׁרָפַּאָהָ לְאַבְרָהָם וּלְחִוֹּלִי עַמְּךְ חוֹלֵי עַמְּךְ וֹמִרְיָם וִמְּרָאֵל בְּמוֹ שֶּׁרָפַּאָהָ לְאַבְּרָהָם וּלְחִוֹּלִי עַמְּךְ חוֹלֵי עַמְּךְ וִשְׁרָאֵל : מִצְּרָעהָם וּלְכָל חוֹלֵי עַמְּךְ יִשְׁרָאֵל :

וַאַמָּת חַוֹּסֶף הַוִּים לְהַשָּׁבִים אֶלָיף:

בופט לבנירו ואל מפן ליצר:

פַּאָשֶׁר אָמַרְהָּ כִּי לֹא אָהְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אָב בְּשוֹבוֹ מְדְּרָכִיוֹ וְחָיָה נְאָם אַרֹנִי יְהוֹה: וְתַהְשׁוֹב לוֹ (לָה) הַיְּסוּרִין וְהָעֵנוִים שֶׁסְבַל (שֶׁסְבִּלְה) לְמֵרָק עֲוֹנוֹתָיוֹ (עֲוֹנוֹתֶיהָ) ומְחַל לו (לָה) עַל בָּל פִּשְׁעִיוֹ (פְּשָׁעֵיהָ): וְהֹאמֵר לְמֵלְאָךְ הַיֶּרף יָדִיךְ וְתֹאמֵר סְלַהְהִי אַל הִירָא כִּי אִהְךְּ אָנִי לְהַצִּילְךְּ: כָּל הַמִּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּמִצְרֵיִם לֹא אֲשִׁים עָלֶיךְ כִּי אָנִי יִי רוֹפְּאֶךְ: Que le Roi des rois dans sa miséricorde lui ouvre la porte de la lumière, la porte des bénédictions, la porte de la vie, la porte du salut, la porte du pardon, la porte des consolations, la porte de la pénitence, la porte de la guérison parfaite, ainsi qu'il est écrit: « Le salut des justes vient de Dieu; il est leur force au temps de l'affliction. »

ן המנה המואה המואה המנה המנה המנה

וני) וָה

אַ כמו

O Roi! plein de miséricorde, guéris N...., envoie-lui une guérison parfaite, à lui et à tous ceux qui sont retenus sur leur lit de douleur. Amen.

שנוי השם

Le Taimud dit que quatre choses peuvent éveiller la miséricorde divine en notre faveur et nous faire obtenir grâce de la vie; savoir: l'aumône, la prière, la résolution de nous amender, si nous avons mené une conduite contraire à la religion et à la morale, enfin l'adjonction d'un nom à celui que nous portons.

Cette dernière cérémonie se fait au temple, l'arche sainte ouverte. Un ministre de la religion dit ייִ ייִ (page 42), puis il dit la prière suivante (ברשות).

Pour donner un nouveau nom on ouvre une Bible, et la première lettre qui se présentera à droite du livre ouvert indiquera le nom à donner. Si c'est un אברהם, etc. Pour une femme le בו indiquera ביים, etc. Pour une femme le בורים, etc.

Il est bien entendu que cette cérémonie n'a lieu qu'après

avoir répandu des aumônes et fait faire des prières au nom du malade. : יָרַבּוֹטָתַ בַּיָי חֶטֶר יָסוֹבְבֶּנְהוּ

בי אנו

אָנא מֶנֹ

רַעשות

الأجازي

ALL LE

קרָאהָי

בַּשְׁעָירִין :

אַחַר ה

וכשם ז

רַרַמַיּי

ל בַרְּי

いぞい

הַרַתַמוּ

והכי

Et celui qui met sa confiance en Dieu sera comblé de grâces.

בְּרָשׁות מֶלֶךְ מַלְבִי הַמְלָבִי הַמְלָבִים עַל דַּעַת הַמָּקוֹם זָעל דַּעַת בֵּית דִין הָעֶלְיוֹן וְעַל דַּעַת בֵּית דִין הַפַּחַתּוֹן זַם אָנוּ מְחַלְפוּן וּמְמִרוּן וּמְהַפְּבִין וּמְשַׁנִים שׁם הַחוֹלֶה הָוֶה: אֲשֶׁר כְּבַר הָיָה שְׁמוֹ • פּלוני ומֵהַיוֹם וָהָלְאָה לֹא יַקְרֵא שְׁמוֹ • פלוני כִּי אָם פלוני יָקְרֵא שְׁכוֹ בְשֵׁם פּלוני וָהָיֶה וֹבְשֵׁם פּלוני וָזָכֵר וֹבְשֵׁם פּלוני וַלְּכֵא וּבְשֵׁם פּלוני וַאָּמַר וּבְשֵׁם פּלוני וָכָנֶה : כְּשֵׁם הַנְּאַתַּנֶּה אָמוּ כַּבּ וֹאַפַּנָּט מִפְּנָת לְחַנִּים : וֹכַּבּ וֹאֲשַּנְּח מַנָּלוֹ מִבִּישׁ לְמַב ומִפַּוְדֵוֹח ְלְעוֹנֶג ומִפַּוְחַלְּח לַרְפָאוֹת הָעָלָה וּמִמַבָּה אֲנוּשָׁה לִרְפוּאָה חֲבוּשָׁה וּמִלֶב נִכְפֶּה וָנִרְפֶּה לַאֲרוֹכָה וֹמַרְפֵּא: וּמִצִּירִים וּמַבְאוֹבִים לְרַחֲמִים מוֹבִים : וּבְמוֹ שֶׁהַפַּבְּהָ שֵׁם אַבָרֶם וְשָׁרָי לְטוֹבָה כַּרְ יִהְנֵה הַפִּיכַת שׁם פּלוני לְטוֹבָה וְלִבְרָבָה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַהָּה וְעַד־עוּלָם: יָהִי נָצוֹן לָפָנֶיף נִי אֶלהַי וַאלהֵי אַבוֹתִי שֶׁיָהַא שנוי שְׁמוֹ לְחַיִּים מוֹבִים וְלַאֲרִיכוֹת נָמִים בְּדַּבְתִיב אֹרֶךְ יָמִים אַשְּׁבִּיעָהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁועָתִי : וְנֶאֲמַר

בִּי אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹרת חַיִּים וְשְׁלוֹם יוֹסִפּוּ לָךְּ : וְנֶאֶפֵר כִּי־בִי וִרְבּוּ וָמֶיךּ וְיוֹסִיפוּ לְדְּ שְׁנוֹת חַיִּים: אָנָא מֶלֶהְ רַחוּם וְחַנוּן רוֹפֵא כָּל בָּשָּׁר וִמַפְּלִיא לַעֲשוֹת שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵבֶה וֹפּוֹנִי הַחוֹלֶה הַזֶּה וְתִמְנֵהוּ עָם הַמְּנוּיִן לְחַיִּים : וְיִמְצָא חֵן לְפָנֵיך וְרָעֵהוּ בִּשְׁמוֹ : וְהַאמֵר לוֹ אַל הִירָא כִּי נְאַלְחִיךְ קָרָאתִי בְשִׁמְדּ לִי־אָתָּרוֹ : וָתִמְחוֹל לוֹ עֵל בָּל פְּשָׁעָיו: וְתַּחְשוֹב אוֹתוֹ כְּאָלוּ הַיּוֹם יִנְלֶר וּכְאָרָם אַחָר הוא וּכְהַיּוֹם נִקְרָא שְׁמוֹ בִּיִשְׂרָצִ בְּשֵׁם פּלוני וּלְשֵׁם שֶׁהָפַּכְהָּ אֶת קּלְלַת בּלְעָם הָרָשֶׁע מִקּלְלָה לַבְרָבָח בֵּן הַהַפוֹך בָּל נְּזֵרוֹת רָעוֹת מִמֶּנוּ לְטוֹבָה: וּטַבּפּנ מִבּר עַבּון שָּבָינו עָלָיו לַשָּׁשׁ לְמִבּר הַרָחַמִים: וְתַצְּהֵק אוֹתוֹ בְּרִינֶךְ הַצֶּבֶק : וְתַבְּרִיעַ לו כַף לוְכוֹת: וְתַשָּׁה לוֹ כְּלַפֵּי הַהֶּסֶר וְהָרַחֲמִים: בּי אַל מֶלֶהְ רַחום וְחַנוּן אָפָּה: הַמֶּלֶהְ בְּרַחַׁסְיוּ שַׁרַחֲמֵחוּ וֹחָשְׁלַח דְבָּרָךְ וְיִרְפָּאֵחוּ וּהָלַוֹיִם כּוֹ מִלְּרָא זָה כִּי אֲעַלֶה אֲרָבָה לֶךְ וּמִפַּכּוֹתֵיךָ אֶרְפָּאַה נְאְם־ וֹנִ: וְבָל יִשְּׂרָגֵּ בִּכְלֵל הָרַחֲמִים וְהַשְּׁלום וּרְפּוּאָה שָׁלַמָּה אָמֵן:

avoir ré iu mal

Et

יָבָרָא זָהָיום

בלוני בלוני

כְשֵׁם

15j

בוּשְׁה יִירִים

ן שם

פלוני זְּלָם:

N.77

אָמֹנ יְנוֹּגִּר ACTIONS DE GRACES D'UN HOMME QUI RELÈVE DE MALADIE.

L'homme sensible, l'homme religieux ne voudra pas se rendre coupable d'ingratitude envers l'Éternel qui lui a envoyé la guerison.

Sa premiere sortie devra être pour le temple. Il récitera en particulier les psaumes XXXIV et CXVI, les six premiers versets du psaume CIII qui suivent :

ומִשְׁפָּמִים לְּכָל־עֲשׁוּקִים : בְּוָכִי נַפְשִׁי אֶת־יָי וְאֵל־הִשְׁבְּחִי כָּל־נְּמוּלְיוּ: חַמּאׁ לְכָל־עֲוּנִכִי חָרְפָּא לְכָל־הַחֲלוּאְיָכִי: חַגּּוּאֵ מִשְׁחַת בְּוָכִי הַמְעַמְּנִכִי חָכֶּר וְרַחֲמִים: הַמֵשְׁבִּיעַ בֵּטוֹב עָרָוּ הִתְחַהַשׁ כַּנָשֶׁר נְעוֹרָיְכִי : עשׁה צְּדָקוֹת יְיַ עִרְוֹהְ הִתְחַהַשׁ לַכָל-עֲשׁוּקִים:

ַנְאַנִי בָּרוֹב חַסְּדָּךְ אָבא בֵיתָךְ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־ הַיבַל קָרְשֶׁךְ בִּיִרְאָתֶךְ:

יִהְיוּ לָרָצוֹן אִמְוֹרִי־פִּי וְהָגְיוֹן לִבִּי לְפַנֶּיךּ וְיַ צוּרִי וְגוֹאָלֵי:

הודו לַנֶי כִּי־מוֹב כִּי לְעוֹלֶם חַסְהוֹ :

ברכת הגומל

Appele au Sépher, il dit, après les bénédictions ordinaires sur la Torah, la bénédiction suivante:

פָרוךְ אַפָּה וָיָ אֶלהֵינוּ מֶלֵךְ הָעוֹלֶם הַגוֹמֵל לַחַיָבִים (כ״זּ לָרָעִים) טוֹבוֹת שֶׁגָמֶלֵנִי בָּל־טוֹב :

Les Fidèles répondent :

מִי שָׁגִּמָלְךּ בָּל־טוֹב הוא וִנְמָלְךּ בָּל־טוֹב מֶלָה:

MALADIR.

ke coupable

articulier les me GIH qui

tilles bé-

ses bien-

e miseri-

les forces. souffrent.

atre dans

de mon non libé-

bonté est

a Torah, la

fers, qui s comblé

serve ses

n reloume

ACTIONS DE GRACES D'UN HOMME QUI RELÈVE DE MALADIE.

ACT10

['hon

diogra

Sa pr

psa.im

surveth

: W

וחה

L'homme sensible, l'homme religieux ne voudra pas se rendre coupable d'ingratitude envers l'Eternel qui lui a envoyé la guérison.

Sa premiere sortie devra être pour le temple. Il récitera en particulier les psaumes XXXIV et CXVI, les six premiers versets du psaume CIII qui suivent

ברכי Bénis l'Éternel, ô mon âme! Que mes entrailles bénissent son nom sacré.

Bénis l'Éternel, ô mon âme! et n'oublie jamais ses bienfaits.

Il pardonne tes péchés, guérit tes maladies.

Il préserve ta vie, te couronne de grâces et de miséricorde.

Il te rassasie de faveurs, t'embellit, renouvelle tes forces. L'Éternel est juste, il rend justice à ceux qui souffrent.

ואני Confiant dans ta miséricorde, Seigneur, j'entre dans ta maison et je me prosterne devant le sanctuaire de ta gloire.

יהין Que les parole de ma bouche et les pensées de mon cœur te soient agréables, ô mon protecteur, mon libérateur!

הורן Rendez grâce à l'Éternel, car il est bon. Sa bonté est éternelle.

BENEDICTION DITE HAGOMEL.

Appelé au Sépher, il dit, après les bénédictions ordinaires sur la Torah, la benediction suivante :

ברוך Sois loué, Éternel, notre Dieu, Roi de l'univers, qui fais grâce à ceux qui en sont indignes et qui m'as comblé de tes bienfaits.

Les Fidèles répondent :

Que celui qui t'a comblé de ses bienfaits te conserve ses bonnes grâces.

Il fait une offrande pour les pauvres et pour les hôpitaux, s'en retourne chez lul, et Dieu le préservera de tout mal à l'avenir. un

las

Dur La

dit

88

ity

Si-

la

rait

irir i a

88-

loi ar

ies

DDS

DUS

ade

He-

la

913-

ié-

gu!

Nils

אמר דור המלך ע"ה מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: ושלמה אמר וחסה במותו צריק כי החיים יודעין שימותו • כי עת ללדת ועת למות ואין שלטון ביום המות • ואיוב אמר לא לעולם אחיה ובירת מועד לכל חי • אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו: ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם • ועל זה אמר רבי שמעון בן יוחאי מאן דמחזי למות ראילו יתן כל כופרא וכל ממונא דעלמא לא ישתב • ועל דא אצטריך לאסיא חכם וישתדל על אסוותא דנשמתא • ודא הוא אסיא דקורשא בריך הוא דישתדל בערו בעלמא ההיא ובעלמא דאתי התפלה והתורה שעוסק בו וגם אחרים בעבורו הם רפואורת נפשו: ולא לבד בחייו אלא אף אחרי מורעו מועלות לו כשמתפללים ולומדים ונותנים צדקה בעבור בשמתו:

Ceux qui assistent un malade à sa dernière heure doivent observer le silence et le recueillement qui conviennent à la circonstance. Ils diront les trente-six psaumes suivants dans l'ordre que voici :

Nos 20, 6, 9, 13, 16, 17, 18, 22, 23, 28, 30, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 41, 49, 55, 56, 69, 86, 88, 89, 90, 91, 102, 103, 104, 106, 116, 118, 142, 143, 128.

Ensuite on dit, dans le psaume 119, les versets formant le nom du malade. Ainsi s'il s'appelle nom on dira les huit versets du n (161—169), les huit versets du m (161—169) et les huit versets du n (33—40); puis les versets 145 à 160, 121 à 128, 161 à 169, 65 à 72 et 105 à 112, et l'on dit n n (page 42).

Le roi David a dit : « Quel est l'homme vivant qui ne verra la mort? » Le roi Salomon ajoute : « Le juste a un refuge après sa mort. »

L'Ecclésiastique dit : « Les vivants savent qu'ils doivent mourir. Il est un temps pour naître et un temps pour mourir. » Job dit : « Je ne vivrai pas éternellement. La tombe est le rendez-vous général des humains.» Enfin, dit le Psalmiste: «Le frère ne saurait libérer le frère, offrir sa rançon à Dieu; il ne saurait se libérer lui-même, il doit y renoncer pour toujours. » C'est dans ce sens que R. Siméon ben Jochaï a dit : Nul ne saurait s'affranchir de la mort, et offrît-il tous les trésors de la terre, il ne réussirait pas. Quand arrive le jour de la mort, alors il faut recourir au plus grand, au plus sage des médecins, à celui qui a préparé les remèdes pour l'âme. Ce médecin c'est le Très-Saint, béni soit son nom! celui dont l'Écriture dit : Moi l'Éternel, je suis ton médecin. Il nous protége avec amour dans cette vie et nous prépare des béatitudes éternelles dans la vie future.

Les remèdes de l'âme sont les prières que nous adressons au Ciel ou que d'autres adressent à Dieu pour nous. Nous trouvons aussi un remède aux maux de l'âme dans l'étude de la loi divine, si nous y cherchons notre perfectionnement. Enfin, le plus efficace de tous les remèdes c'est la charité et la bienfaisance. Et ces remèdes ne sont pas seulement applicables pendant la vie, ils ont encore leur mérite apres la mort si à l'intention du parent ou de l'ami qui vient de nous quitter nous faisons faire des prières, si nous

ימלט צריק ו ואין

ובירת נלהים ול וכי

ופרא: אסיא

וסיא עלמא ז הם

מורת: געבור

Ceur silence trente-

No. 32, 1

En le no verse et les

160, dit m favorisons l'étude des livres saints, et si nous répandons d'abondantes aumônes.

Notre maître Rabbi Siméon ben Jochaï dit que celui qui est près d'un malade est obligé de lui parler de son salut, de lui dire que le moment n'est peut-être pas éloigné où il devra paraître devant Dieu. L'homme peut, par une seule bonne action, racheter bien des fautes. Il peut acquérir d'éternelles félicités par une fondation pieuse en faveur des pauvres, par un legs en faveur de ces hôpitaux où le malade trouve la santé, le vieillard un asile et du pain.

D'ailleurs les prières, les bonnes œuvres et les pieuses méditations ne font pas mourir; elles peuvent, au contraire, faire fléchir la rigueur de notre juge et contribuer à nous rendre la santé. C'est ici le lieu d'appliquer les paroles de l'Écriture: « Que les huiles parfumées ne manquent pas à la tête. » Tant que la lumière de la vie nous éclaire, nos paroles et nos actions doivent briller du plus vif éclat, et si notre heure est venue, nous devons quitter cette terre en disant avec l'Ecriture: « J'ai été fidèle jusqu'à mon dernier soupir. »

רוב גוסתין למיתה

La plus grande partie des agonisants meurent.

Il est défendu d'accélérer la mort d'un homme. Nous ne pouvons donc pas, sans nous rendre coupable d'un meurtre, déranger un malade qui est à l'extrémité. Il est même défendu de lui administrer des remèdes sans un ordre absolu du médecin. Il est défendu de lui introduire des liquides dans la bouche, l'asphyxie pourrait s'en suivre immédiatement; mais si le malade demande à boire, il faut lui en donner.

Il y a des gens assez simples pour croire que, si on place telle ou telle chose sous la tête du malade, il aura une mort plus douce; d'autres croient que, s'il y a des plumes de poules dans un traversin, le patient ne peut mourir; ce sont des superstitions interdites par la religion.

Certes si quelque bruit extérieur, provenant d'un marteau ou de toute autre chose, incommodait le malade, il est convenable de faire cesser ce bruit si on le peut. Il est permis aussi de faire rentrer doucement sous les couvertures un bras ou une jambe du malade qui pendraient dehors. Enfin, si la lutte avec la mort est si terrible que le mourant se jette à bas du lit, il est permis de le replacer sur sa couche.

Les parents, surtout les femmes, jettent quelquefois des cris et pleurent bruyamment. Ces cris et ces pleurs peuvent troubler les derniers moments du malade; il faut les empêcher en faisant comprendre aux membres de la famille qui se désolent ainsi que leurs cris et leurs plaintes tourmentent inutilement l'objet de leur affection.

Il est absolument interdit de se livrer, dans la prévision d'une mort prochaine, à aucun préparatif relatif à l'inhumation, le malade pourrait s'en apercevoir; tant qu'il y a un souffle de vie, il y a espoir de guérison, car la vie et la mort sont entre les mains de Dieu, de celui dont l'Écriture dit: « Dans sa main est le souffle de tout être vivant. »

favor d'abo No est p

de lu devri bonn d'étei

pauv lade D'i médi re, fa

l'Écri tête. roles notre

rendi

disan soup

pour tre, défer solu

des

Le père ou la mère donne la bénédiction à ses enfants, et voici comment se pratique cette pieuse et touchante cérémonie.

Le malade se fait laver les mains, puis il place ses deux mains sur la tête de chacun de ses enfants, et dit :

(Aux filles):

(Aux garçons):

יְשִׁימֵךְ אֲלֹהִים כְּשָׂרָה רַבְקָה רָחֵל ולאה : יָשִׂימִך אֱלֹהִים כְּאֶפְרֵיִם וְכִמְנַשָּׁה :

ַרַּנָת וְיִרְאַת יָיֵ: ישָׁא יִיָּר פָּנִיו אָלֶיךּ וְיָשׁם לְּךּ שְׁלִּוֹם: וְנָחָה עָכָיוּ יִשָּׁא יִיָּר פָּנִיו אֵלֶיךּ וְיָשִׁם לְּךּ שְׁלִוֹם: וְנָחָה עָכָיוּ יִבְּרֶבְּרָּ יִיָּ וְיִשְׁכִּיר וֹבִינָה רוּחַ עֵצְּה וּנְבוּרָה רוּחַ יִבְּרֶבְּרָּ יִיָּ וְיִשְׁכִּוֹרָה: יָאָר יִיָּי פָּנְיוֹ אֵלֶיךּ וִיחְנָּךָ:

Après avoir donné la bénédiction à chacun d'eux, il (elle) dit :

וִיִקְנִא בָּהֶם שָׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אַכְּרָבְ יֶבְּהֵדְּ אֶת־הַנְּעָרִים וִיִּקְנִא בָהֶם שָׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אַכְרָבְ וְיִצְחָק (וְיִעַקב) הַפַּלִאָּה בָּהֶּאָל אתִי מִבָּל־רָע יִבְּרֵה אָתִי מִבָּל־רָע

Le malade dit la priere suivante avec ferveur; les portes du ciel s'ouvriront pour lui, et son àme s'élancera vers les beatitudes de l'Eden.

פִּיִרוּאָנִי עַבָּהָר אָנִי עַבְּהָר בּוֹ־אַמְתָר לִי שַׁעַרִים וְיָבאּ הַשַּׁעַר לַיָּי צַּהִיקִים יָבאּוּ בּוֹ : פִּאָּוּ שְׁעָרִים וְיָבאּ הַשַּׁעַר לַיָּי צַּהִיקִים יָבאּוּ בּוֹ : פִּאָּוּ שְׁעָרִיו וּ בְּחוֹרָה הַחְבָּיִל שׁמֵּר אָטְנִים : בּאּוּ שְׁעָרִיו וּ בְּחוֹרָה פִּתְחוּרֹלִי שַׁעַרִים וְיָבאּ פִּתְחוּרֹלִי שַׁעַרִים וְיָבאּ Le père ou la mère donne la bénédiction à ses enfants, et voici comment se pratique cette pieuse et touchante cérémonie.

Le malade se fait laver les mains, puis il place ses deux mains sur la tête de chacun de ses enfants, et dit:

(Aux garçons):

. (Aux filles):

se pra

Puisses-tu devenir comme Éphraïm et comme Menassé! Sara, Rebecca, Rachel et Lia.

Que l'Éternel te bénisse et te préserve. Que l'Éternel te fasse luire sa face et te soit gracieux. Que l'Éternel tourne sa face vers toi et te donne la paix. Que l'esprit de Dieu repose sur toi: l'esprit de sagesse et d'intelligence, l'esprit de la connaissance et de la crainte de Dieu.

Après avoir donné la bénédiction à chacun d'eux, il dit:

תמלאך Que l'ange qui m'a délivré de tous dangers bénisse ces enfants; que par eux mon nom et les noms de mes pères, Abraham et Isaac, soient rappelés et qu'ils multiplient sur la terre.

Le malade dit la prière suivante avec ferveur; les portes du ciel s'ouvriront pour lui, et son âme s'elancera vers les beatitudes de l'Eden.

סתחרלי Ouvrez-moi le temple de la vertu, J'y entre et je rends grâce à Dieu. Voici la porte qui conduit à l'Éternel,

Les justes y entrent.

Ouvrez les portes, que le peuple juste,

Que les conservateurs de la fidélité et de la croyance entrent. Entrez dans ses parvis avec des actions de grâce et des

louanges. Remerciez Dieu et bénissez son nom.

Oh! mon Dieu, je suis ton serviteur, fils de ta servante, Celui que tu as délivré. לְמוֹמַלֵּנִי: בְּיָדְּךְ אַפְּקִיד רוֹחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יִיָּ אֵל הַמְּחִבְּיִב לְאֵל חָי מָתַי אֶבוֹא וְאַרְהָים: צְּמִאָּה פְּנִי אָלְהִים: הַמְּחִרנִי בְּיִבְלְּעוֹד נִשְׁמָתִי בִּי וְרוֹחַ אָּלְהִים: הַמְלְהִים לְאֵל חָי מָתַי אֶבוֹא וְאַרְהִים : צְּמִאָּה בְּנִי אָלְהִים: הַאְלְהִים לְאֵל חָי מָתַי אֶבוֹא וְאַרָהָים : צְּמִאָּה בְּנִי אָלְהִים: בְּאַפְיִי בְּיִבְיִ בִּפְשִׁי אֶרְהִים בְּאַלְיִם בְּעִים שֹבֵע שְׁמָחוֹר אָרְאָה פְּנִי אָלְהִים: בְּאַמוֹת בִּימִינְךְ גָּצְחוֹ : בְּעְמוֹת בִּימִינְךְ נְצָחוֹ

בַּוְמֵוֹר שִׁיִר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:

מוֹב לְחוֹרוֹת לַיָּי וּלְזַמֵּר לְשִׁמִּךְ עֵלְיוֹן: לְחַנִּיִּרְ בַּבּבֶּקְר חַסְהֶּךְ נָאָמוּנְחָךְ בַּלֵּילוֹת: עַלֵּי עֲשׂוֹר וַעַלִּי בַּבְּעָלִי תַּלֵּי הַנְּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמַחְתַּנִי יִיָ בְּבָּעָלֶּךְ נְּמָאִרְ בָּמִעְשִׁיךְ יְבִיּי שְׁבְּעָלִי לִאֹּ בַּמְעַשִׁי יְבִיךְ אָתְרוֹאַת בִּפְרחַ רְשָׁעִים וּכְּמוֹ עֵשֶׁב וַיְּצִיצוּ עָּמְר לֹא יִדְע וּכְסִיל לֹא־ יָבִין אָתרוֹאַת: בִּפְרחַ רְשָׁעִים וּכְּמוֹ עֵשֶּב וַיְּצִיצוּ בְּיִלְים יִיָּי בִּירֹהְנִה אִיְבִיךְ לִּאְרִבּיּוֹ בְּעִלְם יִיְ: כִּי הִנָּה אִיְבֶיךְ וְיִי כִּירהִנִּה אִנְבִיךְ יִּאִבּירְ בִּי הָנָּה אִיְבֶיךְ יִּי בִּירהִנִּה אִנְבִיךְ אַנְיִים בַּוֹרְנִי אָנֶן לְהִשְּׁמְדָם בְּעָלֵי אָנֵן: וַיְּבִּירְ וְיִי בִּירהִנָּה אִבְּיִרְ אִנְבִיךְ יִּי בִּירהִנִּה אִיְבֶיךְ יִּעְיִים בַּרְנִים בַּרְנִי בְּעִר הִנְּבִים בַּוֹרְנִי בְּעָלֵים בְּיִבְיִים בַּוֹבְנִי אָנֵן לְהִשְּׁמְרָה בְּעָלֵי אָנֶן: וַמְּבָּים בְּרְנִי בְּעָלֵים בְּיִבְיּ בְּעָלֵי בְּעָלֵי אָנֵן: וְהַבָּירְ וְּהְבִּים בְּעָלִים בְּיִבְיּה בְּעָלֵים בְּיִבְּים בְּעָלֵי אָנֵן: בִּי הְנִבּיף בְּעָלִים בְּיִבְיּ בְּנִבְיּ בְּעָלֵים בְּבְּיִבְיּ בְּעָלֵים בְּיִי הְנָבְירוֹ בְּנְבִיים בְּּעְלִים בְּיִבְּיוֹ בְּיִנְים בְּבִּירְ בְּעִים בּּבְּבְּיתְ בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּעָבִים בְּיִבְיּ בְּיִבְיּים בְּעִבִּים בְּיִבְיִים בְּיִבְיּים בְּעָלִים בְּיִי בְּבִּים בְּנִיבִיים בְּעִבִּים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיּים בְּיִבְים בְּיִבְיִים בְּעָבִים בְּיִבְיּים בְּיִבְיּים בְּיִבְיוֹם בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּבִּים בְּיִבְיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹיוֹן בִּיּנְיוֹם בְּנִייִים בְּיוֹיוֹם בְּיוֹבְייוֹם בּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְנִיוֹים בְּיוֹיוֹין בּיוֹבְיוֹיוֹים בְּיוֹיוֹם בְּיוֹיוֹם בְּבְּוֹיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹיוֹם בְּיוֹבְיוֹיוֹם בּיוֹבְיוֹים בְּעִבְּיוֹם בְּנִבְּיוֹים בְּיוֹבְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוּבְיוֹם בְּבִּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּבִּיוֹבְיוּיוֹים בְּבְּוֹבְיוֹים בְּבְּנִיוֹים בְּוּבְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹיוֹים

Je dépose mon esprit entre tes mains, Tu me délivreras, ô Tout-Puissant! Dieu de verité. Préserve-moi comme la prunelle des yeux, Couvre-moi de l'ombre de tes ailes. Tant que je respirerai, Tant que le souffle de Dieu m'animera, Mon âme bénira l'Eternel. Eternel, ô mon Dieu, que tu es grand! Tu es revêtu de magnificence et de majesté. Comme la biche languit après une source d'eau, Ainsi mon âme languit après toi, mon Dieu. Mon âme a soif du Dieu vivant. Oh! quand paraîtrai-je devant la face de Dieu? Tu me fais connaître le sentier de la vie. En présence de ta gloire les joies sont grandes, Et dans ta droite je vois la félicité éternelle.

CANTIQUE POUR LE JOUR DU SABBATH.

וו פוב להודות Il est doux de louer le Seigneur. Très-Haut! il est doux de chanter ta gloire, De célébrer ta bonté le matin, et ta fidélité le soir, Sur la lyre à dix cordes, sur le psaltérion et la harpe. Seigneur! tes actions me remplissent de joie; Je célèbre tes œuvres par mes chants. Que tes œuvres sont magnifiques! Que tes conceptions sont profondes, ô Éternel! L'insensé ne s'aperçoit pas, le sot ne comprend pas, Que les méchants qui croissent comme l'herbe, Que les auteurs du mal qui fleurissent, Croissent et fleurissent pour disparaître à jamais. Et toi, Seigneur, tu es éternellement sublime. Vois tes ennemis, Seigneur; Tes ennemis? ils disparaissent; Tous les méchants sont dispersés. Mais moi, ma puissance est comme celle du Reem,

בַּלְתִי בְּשֶׁמֶן רַעַנָן: וַהַּבָּט עֵינִי בְּשוֹרָי בַּקְּמִים עָלֵי מְרֵעִים תִּשְׁמֵעְנָה אָוְנָי: צַּדִּיק כַּהָּמֶר יִפְּרָח בְּאֶרוֹת בַּלְּבָנוֹן יִשְׁנֶּה: שְׁחוֹלִים בְּבִיח יָיַ בְּחַצְּרוֹת צְּהֵינוּ יַפְּרָחוּ: עוֹר יִנוּכוֹן בְּשִׁיבָה דְּשׁנִים וְרַעַנַנִים יְרָענַנִים יְרָענַנִים יְרָתוֹּ: לְהַנִּיר בִּי־יָשְׁר יִיָּ צוֹרִי וְלֹא־עַוֹלְתָה בּוֹ:

L'homme pieux, dévoué à son Dieu, remet son âme a son Créateur, et dit:

שָּׁנָא יָי אָלהִים אָלהִי יִשְׂרָאֵל חֵי זְבַיְים נוֹרָא סְרוֹם וְבָרוֹש אַפָּה : אַשֶּׁר בְּנָרְדְּ שֶׁבָּרְאתִני זְרוּחַ כָּל בְּשֵׂר אִישׁ: מוֹנְח אָנִי לְפָּנֶיךְ שֶׁבָּרְאתִני זְנְתַּהָּ בִּי נִשְׁמָתִי וְהִנְּדִּלְתַּנִי וְהַצֵּלְתַּנִי מִבֶּל צָרוֹתִי זְבְתַּהָ לִי בַּלְ־צָּרְכִּי מִוֹנְתֵחִ שִּׁרְ נְחַבָּא הָּשׁוּבָתִי וְשָׁעָוִיתִי זְבְתַּהָ לִי בַּלְּבְּנִיךְ בְּלְהַנִי וְהַצְּלְתַּנִי וְהַצְּלְתַּנִי וְשָׁעָוִיתִי זְבְּתָּהָ לִי בָּלְרְבָּיְ מְזוֹנְחֵי שֵׁל אַדְּמָתִי הָשִׁבְּיִי וְאַלְּהִי וְשָׁעָוִיתִי זְבְנִי וְשִׁלְּהִי עַלְּבָּי וְחָשֹּאְחִי וְשָׁעָוִיתִי וְשָּׁעָוִיתִי וְשָׁעָוִיתִי פָּנִי גִיהְנָם וְחָן הָשְּׁאוֹר שָּבַּעִיםְתִי הְשִׁיאָנִי: וְאַלְ־הִּרְאַנִּי פָּנִי גִיהְנָם וְחָן הָשְּׁאוֹר שָׁבַּעִיםְתִי הִשִּׁיאָנִי: וְאַל־הִּרְאַנִּי פָּנִי גִּיהְנָם וְחָן הָשְּׁאוֹר שָׁבַּעִיםְתִי הִשִּׁיאָנִי: וְאַלְּהַיּבְּי עוֹלְם: Et ma vieillesse sera verte (vigoureuse) comme l'olivier.

Mes yeux verront la chute de mes ennemis,

Mes oreilles entendront le récit de la perte

De ceux qui se dressent contre moi.

Le juste fleurit comme un palmier,

S'élève comme le cèdre du Liban.

Tous ceux qui entrent dans la maison de l'Éternel,

Tous ceux qui tleurissent dans le parvis de notre Dieu,

Porteront encore des fruits dans leur vieillesse,

Seront toujours verts et pleins de séve,

Pour apprendre à tous que le Seigneur est juste et parfait.

L'homme pieux, dévoué à son Dieu, remet son âme à son Créateur, et dit:

L'hou

אַנוֹג

וֹלְטֵּי זְּהְנִי מִיבֶּע מִיבֶּע מְבְּנִי מְבְּנִי

Seigneur! Dieu tout-puissant, Dieu d'Israël, toi qui es invariable, éternel, redoutable, élevé et saint. Toi qui tiens entre tes mains l'âme de tout ce qui vit et l'esprit de toute créature humaine, je te rends grâce de m'avoir créé, de m'avoir doué d'une âme intelligente, de m'avoir préservé de tout danger. Tu ne m'as pas abandonné, tu as toujours été avec moi, et tu m'as donné tout ce dont j'avais besoin. Le moment est arrivé, mon Dieu, où je dois te rendre l'âme que tu m'avais donnée; prends-la toi-même, et que, enflammée d'amour pour toi, elle te suive extasiée. Mon Dieu, agrée mon repentir, mes douleurs et ma mort en expiation de tous les péchés que j'ai pu commettre depuis ma naissance jusqu'à ce jour; absous-moi, Seigneur, donne-moi part à l'Éden, et accorde-moi la félicité des justes. Et quand

שִׁבָּרת : וּתְהַמָּת נְצִּדְנָלְנִיוֹת בְּגַּן עֵנֶן אָמֵן פֶּלָּה : שַׁבָּרת : וּתְהַא נַפְשִׁי צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עם וְאֶזְכָּה לִתְחָנִית הַמֵּתִים וּלְעוֹלָם חַבָּא שָׁכּוּלְה

de

le

湖

ad

Il n'est pas permis de quitter le malade dont l'agonie a commencee. C'est une bonne œuvre de prier pour lui. Si les irconstances le permettent on dira ici les psaumes indiqués (page 32). Si c'est un samedi les assistants ne reciteront pour toutes prieres que le מוֹבוֹר שִׁיר לִיוֹם הַשֶּׁבְּח (page 38).

PRIÈRE POUR UN AGONISANT.

יִי יִי אֵל רַחוֹם וְחַנּוֹן אֶרֶךְ אַפֵּים וְרַב הֶפֶּר וְּיָפֶּרְשׁכְבִי מֵרַע מֵעַפִּף וְשִׁרָאֵל : הַשֹּׁכְבִים על פָּל־שׁכְבִי מֵרַע מֵעַפִּף נִשְּׁרָאֵל : הַשֹּׁכְבִים על פַּחַ לְהַחֲיוֹת הַפִּתִים : אַף כִּי לְרַפְּאוֹתָם וּלְהַחֲיוֹתָם פַּחַ לְהַחֲיוֹת הַפִּתִים : אַף כִּי לְרַפְּאוֹתָם וּלְהַחֲיוֹתָם מַלְטָּח וַבִּפְשׁוֹ : וְיִפִּתְם עַל עַפֶּף : וְאָם נִגְּזֵר וְנָהְחָם מַלְטָּח נַפְּשׁוֹ : וְיִפּוֹם עַל עַפֶּף : וְאָם נִגְּזֵר וְנָהְחָם מַלְטָּח נַפְשׁוֹ : וְיִפְּה לִרְאוֹת פְּנִי שוֹבון מְעוֹנָה וְקְהַשְּׁרֵ מַלְטָר לֹב : וְיִוְפָּה לִרְאוֹת פְּנִי שוֹבון מְעוֹנָה וְקְהִשְּׁת מַלְטָר לֹב : וְיִוּפָּה לִרְאוֹת פְּנִי שוֹבון מְעוֹנָה וְקְרוּשְׁה מַלְטָר לֹב : וְיִפְּה לִרְאוֹת פְּנִי שוֹבָן מְעוֹנָה וְקִרוּשְׁה מַלְטָרוֹ לוֹ שַׁעַרִי צָּדֶק שְׁעֵרֵי אוֹנְה שִׁעֵרִי רֵבוֹן מִעוֹנָה בּבוֹרוֹ שַׁעֵרִי רָצוֹן שֵׁעֵרִי הָבִּוֹן שַּׁעֵרִי הַבְּוֹן שִׁעַרִי הַבְּוֹן שִׁעַרִי הָבוֹן מִּעוֹנָה בִּיוֹם וּיִנְיִבְּה בִּיִּים וּיִבְיִם מִּעוֹנָה בִּיִּים וְּיִנְיִנְיִם בְּעוֹנִין בְּבִּים וּיִנְיִבְּים בִּיִנְיִנְיִבְּים עַּלְיוֹ רוֹם שַבְּרָה וְּבְּיִבְים וְּבִּים בִּיוֹים בְּישׁוֹי : וְיִפְּים לִּבְיים וְנִיבְּים מִעוֹבְּה בִּיִים וְנִינְיִים בְּבִּעוֹי בִּיוֹ בִּי עִנְיִי בִּים בִּיְיִים בְּיִים בִּיוֹ מִנְיִנְייִ בְּיוֹם בִּיְנִיים בְּבִּים וּיִבְּיִים בְּעִינִי בְּיִוֹם בְּעוֹנְייִי בְּיִבוֹים וְנִבְּיִים בְּעוֹנְייִי בְּבִּים וְּעַבְיים בִּיוֹם בְּיִים בְּבִּים בְּיִיים בְּיוֹם מִּנְיִיי בְּיוֹם מִעְנִיי בִּיוֹם מִּעוֹנְיי בִּיוֹם בִּינִיים בִּיּים בְּעִייִים בְּיִים בִּיוֹים בִּיוֹים בִּיוֹבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בִּיּיִים וְּיִים בְּיִים בִּיִים בְּיִים בְּיִים בִּיִים בִּיוֹיים בְּיִים בִּיוֹים בִּיוֹים בִינִים בְּיִים בְּיִים בִּינִיים בִּיּיִים בִּיוֹים בְּיִים בְּיִיים בִּינִים בִּינִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּינִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיבִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְ le temps sera venu, rappelle-moi à la vie dans un monde meilleur, là où règne le (שבתו) repos parfait.

Et maintenant que mon âme soit réunie au faisceau de la vie éternelle avec tous les justes du paradis. Amen.

ll n'est pas permis de quitter le malade dont l'agonie a commencé. C'est une bonne œuvre de prier pour lui. Si les circonstances le permettent on dira ici les psaumes indiques (page 32). Si c'est un samedi les assistants ne réciteront pour toutes prieres que le מומור שיר ליום השבח (page 38).

il n'est ne bon

dira ici k recheron

拉口

בּוֹינֶם

בורו

PRIÈRE POUR UN AGONISANT.

Éternel, Éternel! Dieu tout-puissant et miséricordieux, plein de grâce et de longanimité, d'une bienveillance infinie, d'une fidélité sans bornes, aie pitié de N...., le malade que voici, et de tous les malades qui, étendus sur leur lit de douleur, luttent avec la mort.

Tu as le pouvoir de ressusciter les morts, tu peux donc aussi guérir les malades.

Par ta grande miséricorde annule l'arrêt qui le condamne; mais s'il est décidé dans ta justice que son esprit doit retourner vers toi, ô mon Dieu! protège son âme... Dieu de bonté, qu'il reçoive dans l'éternité les récompenses dues à ses vertus, et s'il est pauvre en bonnes œuvres, que ton inépuisable grâce lui vienne en aide. Ouvre-lui les portes de la justice, de la miséricorde et de la grâce, et qu'il

בְּגַן עֵדֶן דָעֶלְיוֹן: ובָעוֹלָם הָאֲצִילוֹת בִּבְנֵי הָעֶלְיָיה וְלֹא יִהוֹם עֵם נְפָשׁוֹת חֲסִידֶּךְ הַיּוֹשְׁכִים לְפָנֶיךְ וְעַטְרוֹת אוֹר תּוֹרָתָם עַל רֹאשְׁם:וְאוֹרֶדְיָמִים וּשְׁנוֹר הַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָנוּ בְּרֹב עוֹז וְהַעַעְצְמּוֹת עִם־ בְּלֹ־יִשְׂרָאֵל הַבָּרִים אָמֵן:

וְחַרָבֵּה עִמּוֹ פָרוֹת · דּוֹר הִלֵּדְ וְדִוֹר בָּא ּ וְהָאָרֵץ

מְּחַבְּיבִּה עִמּוֹ פָרוֹת · דִּוֹר חִלֵּדְ וְדִוֹר בָּא וְהָאָרֵץ

מְּחַבְּיבִּה וְשִׁמְּה יִשְּׁמְחִי בְּבְּר יִוֹי בִּיבְאוֹת אַשְׁה יִמְּעִר שְׁבִּי וְחָאָרֵץ

מְּחַבְּיבִר בִּי וְחָסִיד בְּבְּל־מִעְשָׁיוֹ בִּי־אַמָּה אַשְּׁה מִיִּ בְּיִ שְׁמִר יִשְׁלְאִר אַשְּׁה מִיְרִב שְׁמִר וְשְׁבָּי אַלְהִים לְבַבֶּּךְ בִּיבְּיוֹת אַשְּׁה וְשְׁבִּי בִּיבְּעוֹת אַשְּׁה וְשְׁבִּי בִּיבְּעִי שְׁבְּבִּי בִּיבְּעִי בְּשָׁחֵר אוֹנֶרְ וְנְשָׁר מִשְׁפָּמִיף : בְּיבֹי שִׁחְלִּה וְשָּׁבְּי בְּבְּרְ בִּשְׁחֵר אוֹנֶרְ מִנְּלְבוֹי וְשָׁלְבִי וְשְׁבְּעִר בְּשְׁחֵר אִנְיִי מְשְׁה וְשְׁבְּי וְנִי מְשְׁחִוּ וְבְּבִּי בְּבְּיוֹת אַבְּיִ בְּעְיִים לְבָּבְּי בְּבְּיוֹר אוֹנְיִי מְשְׁהְוֹב וְנִשְׁר מִשְׁפָּמִיף : בִּי־יִי שׁמִּלְ וְנְעִי בְּשְׁחֵר אוֹנֶרְ בְּשְׁחֵר אִנְיִים וְנִילְה וְשְׁבְּיִי בְּעִים וְבְּבְּיוֹךְ בִּיְבְּעְ וְשְׁבְּי בְּבְּיוֹךְ אַבְּיִים וְנְבְּבְר בְּשְׁחֵר אוֹנְיִי בְּעְבִיי וְשְׁבְּי בְּבְּיוֹךְ אִיִּבְּי בְּבִּיוֹר וְשְׁבְיּעִי וְנִיְעִל בִּי בְּבְּעִר בְּשְׁחֵר אוֹנְיִילְ בִּי וְנִישְׁר מִשְׁפְּטִירְ וְיִיעְל בִיי וְשְׁבְיִי וְשְׁבִיי בְּבְּעְר בְּשְׁחִר אָּבְּבִיוֹר וְיִיְיִילְ שְׁיִי וְשְׁבְייִי שְׁיִבְּיוֹי וְשְׁבְעִייִי שְׁוֹבְייִי שְׁוֹבְייִי שְׁחִבְּייִי בְּעִייִי וְשְׁבְּיִי בְּיִי בְּשְׁתְּי בְּבִּייִי וְשְׁבְּבִיוֹ וְשְׁבְּיוֹי וְשְׁבְּעִיי בְּיִי וְשְׁבְּבוֹי וְנְשְׁבְּיוֹ וְנִישְׁר בִּיְבְּיִי וְשְׁבְּיוֹי וְנִייְבְּיי וְשְׁבְּיוֹי וְנִילְיוֹלְם וִשְּבְּיוֹ וְנִילְי בְּבְּיוֹי וְנִישְׁבְּי בְּיִי בְּיִילְיוֹ וְשְׁבְּיוֹ וְנִישְׁבְּי וְשְׁבְּיוֹת וְנִיתְי בְּיוֹי וְשְׁבְּבִיוֹ וְשְׁבְּיוֹי בְּיִיְים בְּעִבְּיוֹ וְשְׁבְּיוֹת יִּשְׁבְּיוֹי בְּבְּיוֹבְיי וְנְשְׁבְיוֹי וְנִיתְיי בְּבְּיוֹית וְישְׁבְּיי וְיִיבְּיי וְיִים בְּיוֹת יִי בְּיוֹי וְיִילְיים בְּבְּבְייוֹי וְבְּיבְיי וְיִיְבְּייִי וְּבְּבְיי וְּיִבְּיוֹי וְשְׁבְּיוֹית יִייִי בְּיוֹית בְּייִי בְּיוֹבְיי וְיִיתְיים בְּבְּבְיי וְבְּבְייִבְּי וְבְּבְּיי וְּבְּיוֹת יִי בְּיבְּיוֹת בְּייוֹם בְּבְּיים בְּבְּיוֹית בְּיוֹי בְּיבְּיוֹם בְּבְּייוֹם בְּבְּבְּיוֹת בְּיוֹית בְּייוֹם בְּבְּבְּיוֹי

chante ta gloire dans l'Éden, avec ces bienheureux qui couronnés de leur vertu et de leur fidélite, jouissent d'ur bonheur ineffable au pied du trône resplendissant de leur Dieu.

Seigneur, accorde-nous une vie heureuse et la paix, ?
nous et à tous nos frères en Israël. Amen.

יהי כבוד La gloire de Dieu est éternelle. L'Eternel se réjouit de ses œuvres. L'Éternel est juste dans toutes ses voies Et bienfaisant dans toutes ses actions. Ta bonté et ta grâce dépassent la hauteur des cieux. Réjouis l'âme de ton serviteur, Car c'est vers toi, Seigneur, qu'elle aspire, Vers toi, mon Dieu, si bon, si miséricordieux et si plein de graces pour tous ceux qui t'invoquent. Tu es juste, mon Dieu, et tes jugements sont équitables. L'Éternel est notre juge, notre législateur, notre roi; il nou protégera. Alors ta lumière percera comme l'aurore, Une douce consolation germera pour ton âme, La vertu te précédera à ta dernière heure, Et la majesté divine rejaillissant sur toi fermera la marche Que l'Éternel te préserve de tout mal, Qu'il protége ton âme, Car il ne dort ni ne sommeille, le gardien d'Israël. L'Eternel fait mourir et il fait revivre. Il précipite l'homme dans la tombe et il l'en fait sortir. Dieu Tzebaoth! heureux l'homme qui met sa confiance en toi Espère en Dieu, Israël, car avec Dieu est la grâce, Et toute félicité émane de lui. Une génération s'en va, une génération vient,

الألك

שוב

lyres

ie la

urant.

évent

INEL

GLU-

NEL

TE!

it la

State.

DC8

לְּעוֹלֶם עְמָנֶרֵת • פִּי־נְשֶׁר וְּבֵרְ־יִנְ בָּלְ־מַוְעַשֵׁרוּ הַּבָּרְיִנִים וְאָרֶץ • בְּרוּכִים אַפֶּר עַלְ־הָאָרֶץ פִשְׁהָיָה וְהָרוֹחַ בְּאָרֶץ הַשְׁר וְיִבְּרָךְ יִשְׁר וְיִבְּרָץ בְּשְׁהָיִה וְיִבְיִרְץ בְּשְׁרָיִה וְיִבְיִרְץ בְּשְׁרָיִה וְיִבְיִרְץ בְּשְׁרָיִה וְיִבְיִרְץ בְּשְׁרָיִה וְיִבְיִרְץ בְּשְׁרָיִה וְשְׁכִּיִם אַפֶּר יִבְיְרְבִּיּ וְיִבְיְרְן בְּשְׁרָיִ וְשָׁר וְבְּרָרְן בְּשְׁרָץ וְיִי לְכָּןח וְהִי וְבְּרָן וְיִבְיִרְן בִּשְׁרָן וְעִשְׁר וְּבָרְרִן בְּשְׁרָץ וְיִי לְכָּןח וְהִי וְשָׁרִים וְבָּרָרְן בְּבְּרְץ בְּשְׁרָן וְיִי לְכָּןח וְהִי וְבְּרְרִן בְּבְּרְרִן בְּבְּרְן וְיִבְּיִרְ וְשְׁרִים וְבָּרְרִן בְּבְּרִים וְבְּרָרְן בְּשְׁרָן וְעִשְׁרוֹ שְׁכִּיִם וְבִּרְרִים וְבְּרָרְן בְּשְׁרָן וְעִשְׁרוֹ שְׁכִּיִם וְבְּרָן בְּבְּרְיִים וְבְּרָן בְּבְּרְיִים וְבְּרָרְן בְּשְׁרָן וְיִבְּרְן בְּבְּרְיִים וְבְּרָן בְּיִי עשׁׁר וְבְּרָרְן בְּשְׁרָן וְיִבְּיִים וְבְּרָן בְּבְּרְוֹים וְבִּרְיוֹם וְבִּיְרִים וְבְּרָרְן בְּשְׁרָוֹים וְצְבֶּרְץן בְּשְׁרָן וְיִבְּיִים וְבְּבְרִין בְּבְּרְיִים וְבְּרָים וְבְּרָוֹים וְבִּיְיִי עשׁׁר וְּבְּרְיִים וְצְבֶּרְץן בִּשְׁתְּיִים וְצְבָּרְין בְּבְּרְיִין בְּבְּרִין בְּבְּרְיוֹים וְבְּבְרִין בְּבְּרְיוֹים וְבְּבָּרְין בְּבְּרְיוֹם וְבְּבְּיוֹם בְּיִבְיִי עשׁׁר וּבְּבְרִין בְּבְּרִין בְּבְּרִין בְּבְּרִין בְּבְּבְרִין בְּבְּבְּיוֹים וְבִּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבִּיִים וְבְיִים וְבְּבִיוֹים וְבְּבִיים וְבִּיִים וְבִיים בְּבְּרִין בְּיִיְיִים וְבְּבִּיוֹם וְבְּבְּרִין בְּבִּיוֹם בְּבְּיִים בְּבִיוֹים בְּבְּרִים בְּבְּיִבְיוֹם בְּבְּיִבְיוֹם בְּבִירְים בְּבִּיִים בְּבְּיִבְיוֹם בְּיִבְיִים בְּבְּיִבְיוֹים בְּבְּיִבְיִים בְּבִיים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיוֹים בְּבְיבְים בְּבְּבְּיבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְיוֹים בּבְּרְיבוֹים בְּבְּיבְּבְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיבְיוּבְיוּים בּבְּיבְיוֹים בּיבְּיבְים בּבְּבְיוּבְיוּבְּיוֹים בְּבְּבְּיוֹבְּבְּיוֹים בְּיבְּבְּיוּבְיים בְּבְּבְּיבְּיוּבְיוֹים בְּבְּבְּבְּיוֹבְיוּבְיבְּים וְבְּבְּבְּיוֹבְיוֹים בְּיבְיבְּים בְּבְיוֹיבְים בְּבְּבְּבְּיוּבְיוּבְיבְים בְּבְּבְּיוּבְיוֹים בְּיבְיבְים בְּבְּבְי

Pendant toutes ces prières les assistants observent attentivement le mourant, et lorsqu'ils voient que le moment est venu, us s'intercompent, se tevent et disent à haute voix :

יָנָ מֶלֶה יָנָ מָלָה יָנָ יִמְלוֹה לְעוֹלֶם וָעֵד : בָּרוֹך שֵׁם כְּבוֹר מַלְבוֹתוֹ לְעוֹלֶם וָעֵד: (ג' פעמים) יָנָ הוֹא הָאֶלהִים (ז' פעמים) שִׁמֵע יִשְּׁרָאֵל יָנָ אֶלהִיגוּ יָנָ אֶחָר :

Les Israélites du rit portugais ajoutent :

לי שוֹתַלַּב לְנִינִי זִיָּ : מַשָּׁב אָבּׁמָת וְתוֹּבָתוּ אָבּׁמֵת :

שַמָּחַ נָפָשׁ עַבְּרֶּךְ כִּי אֵלֶיךְ אֲדֹנִי נַפְּשִׁי, אֶשָּׁא:

בּוֹנִב אַפּֿטִּג רוֹטִי פֿנַגטָט אוָטִי זְּגָ אַל אָמָט :

Des que le décès est constaté (ce qui se fait en plaçant une plume sur la lèvre supérieure du mort) l'assistance dit :

בּרוּך דַיַן דָאֶמֶת:

Le fils ainé ou le plus proche parent, ou enfin l'un des assistants, ferme les yeux a celui qui a quitté ce monde pour un monde meilleur.

Mais la terre est immuable.

C'est parce que la parole de Dieu est fidèle et ses œuvres parfaites.

La poussière retourne à la terre d'où elle vient, Et l'esprit retourne vers Dieu qui l'a donné.

L'Éternel a donné, l'Éternel a repris.

Que le nom de l'Éternel soit béni, Que l'Éternel te bénisse de Sion,

Que le Créateur du ciel et de la terre te bénisse.

· Vous êtes bénis de l'Éternel, le Gréateur du ciel et de la terre.

Pendant toutes ces prieres les assistants observent attentivement le mourant, et lorsqu'ils voient que le moment est venu, ils s'interrompent, se levent et disent à haute voix :

L'ÉTERNEL RÈGNE, L'ÉTERNEL A RÉGNÉ, L'ÉTERNEL RÉGNERA A JAMAIS.

BÉNI SOIT A JAMAIS LE NOM DE SON RÈGNE GLO-RIEUX (3 fois).

L'ETERNEL SEUL EST DIEU (7 fois).

ÉCOUTE, ISRAEL, L'ÉTERNEL, NOTRE DIEU, L'ÉTERNEL EST UN.

Les Israelites du rit portugais ajoutent :

MOISE EST VRAI ET SA LOI EST VRAIE.

J'ESPÈRE EN TON SECOURS, O ÉTERNEL!

RÉJOUIS L'AME DE TON SERVITEUR,

CAR C'EST VERS TOI, SEIGNEUR, QU'ELLE ASPIRE.

JE DÉPOSE MON ESPRIT ENTRE TES MAINS.

TU ME DÉLIVRERAS, O TOUT-PUISSANT, DIEU DE VÉRITÉ!

Dès que le décès est constaté (ce qui se fait en plaçant une plume sur la levre superieur du mort) l'assistance dit :

Des

jes:

LOUANGES AU JUGE ÉQUITABLE!

Le fils ainé ou le plus proche parent, ou enfin l'un des assistants, ferme les yeux à celui qui a quitte ce monde pour un monde meilleur.

Les assistants chantent lentement et sur un air adapté à la circonstance les prieres de ארון עולם et ארון עולם (Voyez page 1).

Selon un ancien usage on enlève le corps du lit et on le pose à terre sur une légère couche de paille en prononçant cette formule :

בִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תִּשׁוּב

Tu es poussière et tu retournes à la poussière.

l Ob

いる。これに対応がある

Des règlements de police, à Paris, s'opposent à cette cérémonie, et il est sévèrement défendu de toucher le cadavre jusqu'après la visite du médecin municipal (1).

La manière de faire la purification et la prière (הווינה) qu'on dit avant cette cérémonie se trouvent à la fin du livre.

Pendant la cérémonie de la purification (הורה), on dit :

יִשְׂרָאֵל : יִשְׂרָאֵל : יִשְׂרָאֵל : יִשְׁרָאֵל : יִשְׁרָאֵל : יִשְׁרָאֵל : יִשְׁרָאֵל : יִשְׁרָאֵל : יִשְׂרָאֵל :

⁽¹⁾ Voyez a la fin du livre les formalités à remplir, à Paris, d'abord au burçau de l'état civil pour la déclaration du déces, l'acquisition du terrain, etc., ensuite au secrétanat du temple pour la partie religieuse de l'inhumation.

Je donne aussi à la fin du livre des renseignements sur les vêtements mortuaires ביכין.

צדוק חדין

CÉRÉMONIE RELIGIEUSE DES INHUMATIONS.

En arrivant au cimetiere, le cercueil est déposé à l'entrée, et le rabbin ou son délegué dit a haute voix, et les assistants répetent :

ברוך Loué soit le Seigneur, notre Dieu, qui vous a créés avec justice, qui avec justice vous a soutenus sur la terre, puis retranchés du milieu des vivants, et qui avec justice aussi conservera le souvenir de vous tous pour vous relever un jour et pour vous rappeler à la vie. Loué soit le Seigneur, qui fait revivre les morts.

אַפָּה זִי מִחַיֵּה הַמֵּתִים : בַּדִּין · וְעָתִיר יְבַּהַבִּין בַּדִּין · וְעָתִיר יְנַיְנְכָּם אָתְכֶּם בַּדִּין · וָזִי וְכִלְכֵּם אָתְכֶם בַּדִּין · וְעָי וְכִלְכֵּם אָתְכֶם בַּדִּין · נְזָי וְכִלְכֵּם אַתְּכֶם בַּדִּין · וְנָי וְכִלְכֵּם אָתְכֶם בַּדִּין · בְּרוֹדְ posé cetta

cere

davi

La B

(I) bure

ra.n.

l'anh

Je

mor

Si les ablutions ordonnées par les prescriptions rabbiniques n'ont pas été faites à domicile, les préposés designés pour cet office introduisent le corps dans la salle dite des purifications, et pendant que l'opération se fait, les Abelim (affligés) et l'assistance se retirent dans la maison de prières.

Apres l'abbition, lorsque le mort est dans le cercueil, les parents au premier degré s'approchent, déchirent une partie de leurs vêtements en signe d'affliction, et disent:

בּרוֹב אַבָּה נִי אֶלְהֵינוּ מֶלֶדְ דָעוֹלָם דַּיַן הָאָמֶת:

Sois loué, Éternel, notre Dieu, Roi de l'univers, juge équitable et juste.

Ensuite ils touchent le pied du défunt et disent :

« Je demande pardon à Dieu et à toi, è mon.... (ma....) si jamais j'ai eu le malheur de toffenser, soit par mes paroles, soit par mes actions. » Pendant la marche du convoi vers la tombe, le pasteur et les fideles rélitent le psaume suivant :

- xx -

ישב בָּמַהֶר עֶלִיוֹן בָּצֵר שַׁרַי יִתְּלוֹנָן : אמַר לַיחוְה מַחְפִי ומְצוּדָתִי אֶלֹהֵי אֶבְעַח־בּוֹ : כִּי הוא וֹצִּילִף מִפַּּח יָלוֹשׁ מִצֵּבֶר בַווֹת : בַּאָבָרָתוֹ וּ זָכֵּבּ לַב וֹמַתַת כֹּנָפָּת שָּׁטְּטָּת צִּנְּה וֹסְנַתַּת אַמִּתוּ לאַ־תִּירָא מִפַּחַר לָוָלָה מִחֵץ יָעוף יוֹמָם : מִהֶּבֶּר בַּאְפֶּל יַהַלֹּהְ מָקְמֶב יָשׁוֹר צְּהָרָוֹם : יִפּּל מִצְּהְּךְּי אֶלֶף וּרְבָבֶה מִימִינֶך אֵלֶיךּ לֹא יִנְשׁ : רַק בְּעִינֶיךּ תַבִּישׁ וְשִׁלְּמַת רְשָׁעִים הִּרְאֶה : כִּי־אַהָּה יְהֹנָה מַחָפִי עֶלְיוֹן שַׂמְהָּ מְעוֹנֶךְ : לא־הָאָנֶה אָלֵיךְ רָצָה וֹנְגַע לא־וִכְּרַב בִּאָהֲכֶּך : כִּי מַלְאָבָיו וְצֵוָח־בָּר לשְׁמָרָהְ בְּכָל־דָּרָכֶיף : עַל־בַּפֵּיִם ישְּׁאִוּנְהְ פָּן־ מִנּף בָּאֶבֶן רַנְּלֶך: עַל־שַׁחַל נָפֶטָן מִּדְרֹדְ מִּרְמֹם כפור וֹטנון: כּו בִו חַשֵּׁל וֹאַפּלְּמִטוּ אַשְּוֹבּטוּ כּוּ יָבַע שְׁמִי : יִלְרָאֵנִי וּ וֹאָצְנִרוּוּ עִמוּ אָנְבִי בַּצְּרָרוּ אָטַלְּצִעוּ וֹאַכַבְּנֵעוּ : אָנֶב וֹמִים אַתְּבָּינֵעוּ וֹאַכַבְּנֵעוּ : אַנֶב וֹמִים אַתְּבָּינֵעוּ וֹאַכַבּ **בּיתוגֿעני**:

אָרֶדְ נְמִים אַשְּׂבִּנְעְהוּ וְאַרְאָהוּ בִּישׁוּעָתִי :

Pendant la marche du convoi vers la tombe, le pasteur et les fidèles récitent le psaume suivant : replant.

י הוא

milet in

7.

Ps. XCI.

דשב בסתר Toi qui résides sous la protection du Très-Haut . Toi qui reposes à l'ombre du Tout-Puissant, L'Eternel, mon fort et mon espérance, Mon Dieu en qui je me confie; Il sera, je le dis, ton protecteur, Quand les piéges menaceront, quand la peste régnera. Par son envergure il te couvrira; Ton abri est sous ses ailes, Et sa fidélité sera ton bouclier et ton armure. Ne crains ni les dangers de la nuit, Ni les flèches qui voltigent le jour, Ni la contagion qui atteint dans l'ombre, Ni l'épidémie qui dévore en plein midi. Des milliers tomberont à ta gauche, des myriades à ta droite, Mais le mal ne pourra l'approcher. Tu verras (mais de loin) La punition qui frappe le méchant. Car, toi, tu as confiance en l'Eternel, Le Très-Haut, mon espoir et ma consolation. Le malheur ne saurait t'atteindre. Ni la douleur approcher de ta demeure. Car il ordonne à ses anges De te protéger en tout lieu: Ils te porteront dans leurs bras Afin que tes pieds ne heurtent pas la pierre. Tu écraseras le chacal et la vipère, Tu domineras le lion et le léopard. « C'est parce qu'il m'aime que je le sauve ; » C'est parce qu'il m'a rendu hommage que je l'élève. » Il m'appelle, je l'entends (dit l'Éternel); » Est-il dans la peine, je suis avec lui;

» Je le couvre, le protége, le fais respecter;

» Et, rassasié de jours (sur la terre),
» Il verra ma gloire (dans le ciel).

Le cercueil est descendu dans la tombe, et le pasteur dit :

L'Éternel a donné, l'Éternel a repris;

Que le nom de l'Éternel soit béni.

Le Seigneur est miséricordieux,

Il pardonne l'offense et ne detruit pas.

Il retire souvent sa colère

Et ne réveille jamais tout son courroux.

וֹלִא יָּאֹר בֹּלְ-חַמָּטוּ : וֹשִׁרְבָּׁשׁ לְטָשִׁיב אַפּוּ וֹשִׁרְאַ דַחום ּ וֹשִׁרְאַ דַחום ּ וֹיִ נְּטֵּן וַיִּ לָּלָח ּ

(1) שוב שם מששע י וְהַקְּרָבֵת יֻשֵׁע י וְהָמְלָה זַהַנִינָה יּבְּיִבְת יָשֵׁע י וְהַקּרֹר יִבְּילְרוֹ בִּבְּרָת הַשְּׁבְּרֹ הַבְּילְהִים וְמַוֹּהִירִים וּמִוֹּהִירִים יִבְּילְּהִים וּמִיְּהִירִים יִבְּילִּה שָּׁבְּרֹ וְשִׁבְּרֹ וְשִׁבְּרֹ וְשִׁבְּילוֹ וְשִׁבְיּרִ הַּבְּּרָת יִבְּילְוֹ וְשִׁבְירִ הַּבְּרָת יְבִּילְוֹ הַבְּילִוֹ הַבְּילִוֹ הַבְּילִוֹ הַבְּילִים בּיְשָׁבְרוֹ הַבְּילִוֹ הַבְּילְוֹ הַבְּילְוֹ הַבְּילְוֹ הַבְּילְוֹ הַבְּילְוֹ הַבְּילְיוֹ הַבְּילִים וְמָּלְיוֹ הַבְּילְוֹ הַבְּילִים וְמִילְיוֹ הַבְּילְיוֹ הַבְּילִים הַמְּשְׁכִים וְבָּבְּר הַבּּל נִשְׁבְילֵה מְּוֹלְיוֹם הַמְּשָׁכִים וְבִּילְיוֹ הַבְּילִים וְמָּלְיוֹ הַבְּילִים וְמִילְיוֹם הַמְּשְׁבִים וְבִּילְיוֹ הַבְּילִם וְבִּילְיוֹם הַבְּילְתוֹ הַבְּילִים הַּנְּלְיוֹ הַבְּילִם וְבִּילְיוֹ הַבְּילִים וְבְּילִים וְבִּילְתוֹ הַבְּילִם וְבִּילְיוֹ הְבִילְם הַבְּילְתוֹ הַבְּילִם וְבְּבְּבְיֹם וְבְּילִים וְבְּבְּבְיֹם וְבִּילְיוֹ הְשִׁבְינְהְה בְּבְּבְּת הָּבְּלְבִית וְחָב יְּנְיִבְּה וְבְּבְּילְיוֹ הְבִּילְבְיִים וְמִיּבְיִים וְמִיּבְילְתְּבְילְ הִבְּילְבְיִים וְבְּילְבְית בְּיִבְּילְ בְּיִים וְבְּילְיוֹ בְּבְּבוֹים וְבְּילְיוֹ בְּבְּילְיוֹ בְּבְּבְילְתְיִים וְבְּילְבְית בְּיִבְילְ בְּבְּילְ בְּיִיבְיבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּילְם וְבְּיבְילְם בְּבְּילְם בְּיִבְּילְם בְּבְּבְילְם בְּבְּילְיוֹ בְּבְּילְיוֹים הְבְּילְבְית בְּיבְילְם בְּבְּילְיוֹ בְּבְּילְיוֹ בְּבְּילְיוֹים בְּבְּילְבְיוֹ בְּבְּיבְילְם בְּיִבְילְם בְּיִבְילְיוֹ בְּבְּבְילְם בְּבְּבְילְם בְּבְּילְבְיּבְיבְּת הְיִבְּילְם בְּבְּילְבְיבְינְהְיּים בְּבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְים בְּבְּבְיבְבְיבְּיבְיבְיבְּים בְּיבְיבְבְיבְּים בְּיבְּבְּיבְיבְיבְּים בְּיבְיבְיבְים בְּבְּבְיבְיבְּיבְים בְּבְּבְיבְיבְּים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיבְיוֹ בְּבְיבְיבְּים בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיבְיוֹ בְּבְיבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיבְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְיבְים בְּבְיוֹים בְּבְיוֹבְים בְּבְיוֹים בְּבְיוֹבְ

⁽¹⁾ La traduction de ce morceau se trouve plus loin, au rit Spharad.

L'Éter

Oue l

Le St

Il par

Il reti

Et ne

בּיָבֵי

מים

الأول

מִלְפָנֵי שׁוֹבֵן מְעוֹנָה • וְחוּלְקָא שָׁבָא • לְחַיִּי הָעוֹלֶם הַבָּא י שָׁם מְּהָא מְנַת וּמְחִיצֵּת וִישִׁיבַת נָפָשׁ הַשֵּׁם הַשוֹב פּלוני (פּלונית) רוהַ יָנָ הְנִיהֶנוּ (הְּנִיהֶנה) בְּגַן צְדֶן י דָאִתְפְּטַר (דְּאִתְפַּאָרֵיח) מִן עָלְמָא הָדֵין ּ כִּרְעות אֶלָהָא פָרָא שְׁמַיָּא וְאַרָעָא: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלֶכִים כְּרַחֲמָיו יָרַחָם עָלָיו (עָלֶיהָ) וְיָחוֹם וְיַחֲמוֹל עָלָיו (עָלֶיהָ): מֶלֶּךְ מַלְבֵי הַמְּלָבִים בְּרַהֲמָיו יַסְתִּירֵהוּ (יַסְתִּירֶבָּה) בְּצֵל פּנָפִיו וּבְםַהֶר אָהָלוֹ • לַחַזוֹרת בִּנעַם וְיַ וּלְבַקּר בְּחֵיכָלוֹ • לְּקִץ הַיָּמִין יַצַמִירָהוּ (יִצַמִירָנָה) • וּמְנַחַל עַרָבְיוֹ יַשְׁמֶּרְהוּ (יַשְׁמֶבְּהוֹ • וְיִצְרוֹר בִּצְרוֹר הַחַיִיִּים לַשְׁבֶּתוֹ (נִשְּׁמָתָה) · וְנָשִׁים בָּבוֹד מְנוּחָתוֹ (מְנוּחָתָה) · וָנָ הוא נַחֲלָתוֹ (נַחֲלָתָה) וְיִלְנֵה אֵלָיו (אֵלֶיהָ) הַשְּׁלוֹם. וָעַל מִשְׁבָּבוֹ (מִשְּׁבָּבָה) יִהְנֶה שָׁלוֹם • כְּדִבְתִיב יָבוֹא שַׁלוֹם יָנוחוּ עַל־מִשְׁבְּבוֹתָם הלֵךְ נְבחוּ הוא (הִיא) וָבָל־שוֹבָבִי עַמוֹ יִשְׂרָצִׁ בִּבְלַל הַרַחַמִים וְהַפְּלִיחוֹתּי : וָבֵן יָהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן

Si c'est un enfant, on dit אין רוומנא (Voy. pages 72 et 73).

OS

Qe.

18

(1) Dieu de bonté et de miséricorde, toi qui tiens entre tes mains l'âme de tout vivant et le souffle de tout mortel, nous venons rappeler devant toi le souvenir de notre frère (notre sœur) N. N., et recommander à ta clémence et à ta miséricorde infinie son âme, qui vient de quitter ce monde pour aller dans un monde meilleur.

Exauce les prières que nous t'adressons pour le salut de cette âme, ouvre-lui les portes du Ciel, accueille-la avec amour, et donne-lui une place au pied de ton trône éternel.

En faveur de ton saint nom, pardonne à notre frère (notre sœur) les fautes qu'il (qu'elle) peut avoir commises. « Quel est le mortel, a dit le prophète, qui fait toujours le bien et ne pèche jamais?» Accepte comme un sacrifice d'expiation tout ce qu'il (qu'elle) a souffert ici-bas, et tiens-lui compte de ses bonnes actions et de ses bonnes intentions. Accorde-lui les récompenses que tu réserves aux justes et aux pieux, à tous ceux qui confessent et qui adorent ton nom.

⁽¹⁾ Composé par H. Isidor, grand-rabbin de Paris.

Console, mon Dieu, ceux que cette mort plonge dans l'affliction, et adoucis leur amertume; rends-leur le calme et la paix, et que le souvenir du défunt (de la défunte) soit toujours pour oux et pour nous un objet de bénédictions.

Que sa sortie de ce monde et son entrée dans le royaume céleste soient bénies devant toi, à notre Dieu et notre père.

Le pasteur jette les premieres pelletées de terre sur le cercucil, et dit :

כי־עפר אתר Tu viens de la בי־עפר אתר בי־עפר אתר poussière et tu retournes à la poussière. La poussière va à la terre, d'où elle est venue, etl'âme retourne vers Dieu, dont elle émane.

הַשוב: וָנַשב הַעָפֶר עַל־

les I

noul

not

mise

poul

E

de c

avec

eter

E

not

« Qt

bien

piat

com

ACC

aux

non

Les parents, à commencer par les plus proches, jettent alors chacen quelques pelletees de terre sur le cercueil, et l'on comble la fosse.

Le pasteur et les assistants disent הצור תכנים

(כשאין אומרים מחכון אין אומרים לדוק הדין ולא קדיש ואין תולשין עשבים ואין מולשין מספידין)

On ne dit pas ces versets ni le Kaddisch le ven fredi après-midi, ni les jours où l'on ne récite pas les psaumes de pénitence (תורנון).

הצור הָמִים פָּגָלוֹ בִּי כָל־וְּרָבָיוֹ מִשְׁפָּמי אַר אָמונָה וָאִין עָנָל צַּדִּיק וָנְשָׁר הוא: הַצור הָמִים בְּבָר־פּעֵל · מִי יאמר לוֹ מַה־הִפְּעָל · הַשַּׁלִים בְּמַשָּׁה ובְמַעַל - מֵמִית ומְחֵיֶה מוֹרִירְ שְׁאוֹל וַיָּעַל: הַצור הָּמִים בְּבָּל־מֵעשֶה מִי יאמר לו מַה־תַּעשֶה. בַּאַנִמִר וְעַשֶּׁחִי חֲפֶר חִנְם לָנוּ שַּׂאַשִּׁי וְבִוְכוּרַת בַּנֶּמֶקר בָּשָּׁח. הַקְשִׁיבָה וַצְשִׁה: צַּדִּיק בְּבֶּל־דְּרָבְיוֹ בַּצוּר פַמִּים • אָרֶב אַפַּיִם ומָלֵא בַנַבַמִים • נוֹמָלְ-נָא וָחום נָא עַל אָבוֹת ובָנִים ּ כִּי לְךְּ אָדון הַכְּלִיחוֹת וָהָרַחֲמִים: צַּדִּיק אַהָּה וְיָ לְהָמִית וִּלְהַחֲיוֹתּי אֲשֶׁר פַּיָּרָךְ פַּקְרוֹן כָּר רוחורת • חָלִילָהוִ לְּדְּ זִכְרוֹנֵנוּ לִמְחוֹת ּ וְיִהְיוּ־נָא עִינֶיךְ בְּרַחֲמִים עָלֵינוּ פְּקוחוֹת. כִּי לְךֹּ אָרוֹן הָרַחֲמִים וְהַפְּלִיחוֹת: אָדָם אִם בֶּן־ שָׁנָה יִהָנֶה. אוֹ אֶלֶף שָׁנִים יִחְנֶה. מַה־יִּמְרוֹן לוֹ בַּלֹא חָיָה יִהְיָה - בַּרוֹך דַיוֹן הָאָמֶת מִמִית וִמְחַיָּה: בַּרוּהַ הוא כִּי אֱמֶת דִּינוֹ · וּמְשוֹמֵט הַכּל בְּעִינוֹ ·

Après l'inhumation, le rabbin ou son suppléant dit d'un ton plaintif, et l'assistance répète à voix basse :

(On ne dit pas ces versets ni le Kaddisch le vendredi après-midi, ni les jours où l'on ne récite pas les psaumes de pénitence (תורור).

Citty

១០ ១០

בצור תמים Le Créateur! ses actes sont parfaits, toutes ses voies sont justes. C'est le Dieu de la fidélité, sans détour; il

est juste, il est loyal.

Le Créateur! parfait dans toutes ses actions, qui oserait lui dire: Qu'as-tu sait? Il domine ici-bas, il domine la haut, il fait mourir, il ressuscite, il nous sait descendre dans la tombe, et il nous en fait remonter.

Le Créateur! parfait dans chacune de ses actions, qui oserait lui demander compte? Ce qu'il dit, il le fait. Oh! grâce! grâce, Seigneur, pour l'amour du vertueux (Isaac, qui fut prêt à mourir pour toi! Oh! écoute-nous et fait grâce!

Toi qui est juste dans toutes tes voies, Créateur parfait, plein de longanimité et de miséricorde, oh! fais grâce et prends pitié des pères et des enfants; car chez toi, Seigneur,

il y a pardon, chez toi il y a miséricorde.

Tu es juste, ô Éternel, quand tu fais mourir et juste quand tu fais revivre, car tous les esprits sont entre tes mains. Que notre souvenir ne s'efface jamais devant toi. Que ta grâce ait toujours l'œil ouvert sur nous, car chez toi, Seigneur, il y a pardon, chez toi il y a miséricorde.

L'homme, qu'il vive un an ou qu'il vive mille ans, que lui reste-t-il? Il ne sera ni plus ni moins que s'il n'avait

jamais existé.

Sois loué, juge équitable; tu fais mourir, tu fais revivre. Sois loué, ô toi dont le jugement est équitable et dont le sceau est Vérité.

D'un regard tu embrasses l'univers, tu récompenses cha-

וְמִשׁלֵם לְאָדָם חָשְׁבּוֹנוֹ וְדִינוֹ יְנִבּל לְשְׁמוֹ הוֹדָיָה וְמִשׁלֵם לְאָדָם חָשְׁבּוֹנוֹ וְדִינוֹ יִ נְתַלְ לִשְׁמוֹ הוֹדָיָה וְמִשְׁבָּטְרֹּ יִ נְתַלְ וְנִי בִּי אָבֶּק מִשְׁבָּטִיךּ הִּאָבְּל לְשִׁמוֹ הוֹדָיָה וְמִשְׁבָּטְרֹ יִ נְבִּבְּרְ הָשְׁבָּטִיךּ יִנִי בְּעָבְיּה בְּיִבְיִּה בְּיִבְיִּה בְּיִבְיִּה בְּיִבְּיִה בְּיִבְיִּה בְּיִבְיִם הָשְׁבִּטִיף בְּיִבְיִּה בְּיִבְיִּה בְּיִבְיִּה בְּיִבְיִיְ בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְיִשְׁר יִיִּ בְּיִבְיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִם הָשְׁבְּטִיוֹ וְבִּבְּיִם הָשְׁבְּטִׁר בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִם הָשְׁבְּטִיף בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִים הְשִׁבְּטִּיוֹ בְּבְּיִים הָשְׁבְּטִיף בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִים הְשְׁבְּטִיוֹ בְּבְיִם הָשְׁבְּבִיוֹ וְנִייְבְיִם הְשְׁבְּבִיוֹ וְנִישְׁר בְּיִבְיִים הְשְׁבְּבִּיוֹ וְנִישְׁר בִּיוֹ בְּבְיִים הְשְׁבְּבִיוֹ וְנִיבְּיִי בְּבְּיִים הְשְׁבְּבְייִ בְּבְּיִים הְשְׁבְּבִייוֹ וְנִישְׁר בְּיִים הְשְׁבְּבִייוֹ וְבְבְּבִיי בְּנִיבְּי בְּיִבְּיִים הְשְׁבְּבִיוֹ וְבְבְּבִיוֹ וְבְבְּיִי בְּעְבְּיִי בְּבְּבְיוֹ וְנִייְבְּבְּיוֹ וְנִישְׁר בְּבְּיוֹ וְנִישְׁר בְּבִּיוֹ וְנְיבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹי בְּבְּבְּיוֹ וְנְבִיבְּיוֹ וְבְבְבְּיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְייִי וְבְבְבְּיוֹ בְּבְבְּיוֹ וְנִיבְּבְּיוֹ וְבְבְּבְּיוֹ וְנִייְבְּבְיוֹי בְּבְּבְּבְיוֹ וְבְבְּבְּיוֹ וְנִייְבְּבְיוֹ וְבְּבְּבְיוֹי בְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹ וְבְיבְּבְיוֹי בְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹ בְיוֹבְיוּבְיוֹי בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְיוּ וְבְבְּבְּיוּ בְּבְּבְיוּ וְבְבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוֹיוּים בְּבְבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְּב

יִחָנַהַל וְיִחָקַהַ שְׁמָה רַבָּא בְּעַלְמָא דְּהוּא עָחִיד לְאָחְחַדְּתָא וּלְאַחֲיָא מִתִיָּא וּלְאַסְלָא לְחֵיִי עָלְמָא וּלְמִבְנִי קַרְהָּא דִירוּשְׁלֵם וּלְשַבְּלֵל הֵיכָלֵה בְּנֵוַהּ וּלְמָעֶקַר פּוּלְחָנָא נוּכְרָאָה מֵאַרְעָא וְלַאֲחָבָּא פּוּלְחָנָא דְשְׁמֵיָא לְאַחָרָהּ וְיַמְלִיהְ קוֹרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמֵלְכוּתָה וִיקָרָה : בְּחַיִּיכוֹן וֹכִיוֹמִיכוֹן וֹבְחַיִּי cun selon ses œuvres, et tous rendent hommage à ton nom glorieux.

Nous savons, ô Éternel, que tes jugements sont équitables. Ta sentence est juste, ta correction est méritée, et nul ne doit murmurer contre les châtiments que tu insliges.

Tu es juste, à Éternel, et tes jugements sont pleins d'équité, ton principe est vérité, ta sentence est juste et équitable. Loué soit le juge équitable, ses jugements sont justes et

vrais.

L'âme de tout ce qui vit est entre tes mains; ta droite et ta gauche sont pleines de grâce et de justice.

江上、大山流

Aie donc pitié, Seigneur, de ce qui reste de ton troupeau

chéri, et dis à l'ange (de la mort) : Assez! retire-toi!

Grand dans le conseil et puissant dans l'exécution, tes yeux sont constamment ouverts sur les actions des fils d'Adam, pour donner à chacun selon ses voies, selon ses œuvres, et faire savoir à tous que l'Éternel est juste et parfait.

L'Éternel a donné, l'Éternel a repris;

Que le nom de l'Éternel soit béni. Le Seigneur est miséricordieux,

Il pardonne l'offense et ne détruit pas.

Il retire souvent sa colère.

Et ne réveille jamais tout son courroux.

Glorification de Dieu, Kaddisch, que les Abélim (affligés) récitent après l'enterrement. On ne dit pas le kaddisch lorsque l'on ne récite pas les Psaumes de penitence (חותות) dans la prière du jour, ni le vendredi après midi.

Yithgaddal weyithkaddasch schmeh rabba be'almà dehou athid leith'haddatha oula'haya methaya oulassaqa le'hayé 'alma, oulmbnei qarta dirouschelem oulscha'khleil he'khale begawah oulmceqar poul'hana nou'kraah mear'a, oulathaba poul'hana dischmaya leathre, weyameli'kh qoudschaberi'kh hou bemal'khouthé wiqaré be'hayye'khôn ouveyome'khôn ouve'hayye de'khol beth yisrael ba'agalà ouvizman qariv weimerou Amen,

Yehe schemeh rabba mevara'kh le'alam oule'alme 'almayâ, yithbara'kh weyischtaha'h weyithpaer weyithromam weyithnasse weyithhaddar weyith'alle weyithhallal schemeh deqoudescha beri'kh hou, le'ela min kol bir'khata weschiratha touschhe'hata wene'hamatha daamiran be'alma we'merou Amen.

Yche schelama rabbă min schemaya we'hayyim 'alenou we'al kol yisrael we'merou Amen.

'Ossé schalom bimerômaw hou ya'assé schalom 'alénou we'al kol yisraël weimerou Amen. דְּבֶל־בִּירת יִשְׁרָאֵל בַּעַנְלָא ובּוְמֵן לָוְרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן יִהִא שְׁמֵה רַבָּא מִבְּרַה לָעֵלֶם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרֵה לָעֶלֶם וּלְעָלְמִי עָלְמֵיָא

בּרְבָּחָא וְיִחְבָּשׁא וְיִחְבַּיּתְלְּמָא וְיִחְבַּיְר וְיִחְעַלֶּה וְיִהְהַבְּל שְׁמֵה דְּקוֹרְשָׁא בְרִיךְ הוֹא לְעַלָּא מִן כָּל־ וְיִהְהַבְּל שְׁמֵה דְּקוֹרְשָׁא בְרִיךְ הוֹא לְעַלָּא מִן כָּל־ וְיִחְהַבְּל שְׁמֵה דְּקוֹרְשָׁא בְרִיךְ הוֹא לְעַלָּא מִן כָּל־

יִשְׁרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן : יָהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמֵיָא וְחֵיִּים עֲלִינוּ וְעַל־בָּל־ יִהא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמֵיָא וְחֵיִּים עֲלִינוּ וְעַל־בָּל־

יועל בָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמָרוּ אָמֵן: עשֶׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַנְעַשָּׁה שָׁלוֹם עָלִינוּ וַעַל בָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמָרוּ אָמֵן:

יש כוהגין כשיילאין מבית הקברות חולשין עשבים ואומרים:

En se retirant du cimetière, on dit:

וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעִישֶׁב הָאָרֶץ: (יש אֿימרים זָכוּר כִּידעָפָר אֲנָחָנוּ:)

L'assistance se place sur deux rangs se faisant face. Les affligés passent dans les rangs, et l'assistance dit:

וְירוּשֶׁלָיִם : הַמְּקוֹם יְנַחֵם אֹּחָךְ (ולננים אֶּחָבֶם) בְּתוֹךְ שְׁאָר אֲבֵלֵי אִיוּן

Traduction du Kaddisch.

Que le nom de l'Éternel soit glorifié et sanctifié dans ce monde qu'il renouvellera un jour; alors qu'il ressuscitera les morts pour les appeler à la vic éternelle, édifiera la ville divine, la Jérusalem céleste, pour y établir son trône dans toute sa gloire. A cette époque l'idolâtrie et la superstition seront bannies; le culte du vrai Dieu, du Dieu UN, sera établi sur toute la terre, et le très saint, béni soit-il, régnera dans toute sa gloire, dans toute sa majesté. Oh! que ce soit bientôt, de nos jours et du vivant de toute la maison d'Israël, et dites Amen.

רבא שמה רבא QUE LE NOM GLORIBUX DU TOUT-PUISSANT SOIT LOUÉ A JAMAIS.

Béni, loué, célébré, exalté, adoré, vénéré, glorisié, soit le nom du Saint des Saints; béni soit le nom de celui qui est au dessus de toute bénédiction, de tous cantiques, de toutes louanges qui peuvent être exprimées en ce monde, et dites Amen.

LES FIBÈLES :

יהי שם Que le nom de l'Eternel soit béni aujourd'hui et à jamais.

Q'une paix profonde émanée du Ciel et une vie pleine de félicité soit notre partage et celui de tout Israél, et dites Amen.

LES FIDÈLES :

עזרי Mon secours vient de l'Eternel, qui a créé le ciel et la terre.

Que celui qui a établi la paix dans les cieux répande la paix sur nous et sur tout Israël, et dites Amen.

En se retirant du cimetière, après un enterrement, on dit:
עיצינן Qu'il (qu'elle) refleurisse en ce lieu comme l'herbe de la terre.

L'assistance se place sur deux rangs se faisant face. Les affligés passent dans les rangs, et l'assistance dit:

תמקום Que le Seigneur vous console, vous et tous les affligés de Sion et de Jérusalem.

צדוק הדין

מנהג ספרר

בשבאין לבית עלמין אימרים:

ברוך — אשר יצר אתכם ברין יכו' (עיין בדף 49) אומרים אחר יליאת הנשמה וגם אחר הקבורה.

קודם ההקפות אומר ז' כסוקים אלו •

יי מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו: אדם להבל דמה ימיו כצל עובר: מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגו: כציץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד: מה אנוש כי תזכרנו

CÉRÉMONIE RELIGIEUSE DES INHUMATIONS

RIT PORTUGAIS.

En arrivant au clinetiere, on dit : «Loué soit le Seigneur», etc. (page 49.

Après le décès et après l'enterrement, on dit :

דרק אחה Tu es juste, ô Éternel, et tes jugements sont pleins d'équité. L'Éternel est juste dans toutes ses voies et bienfaisant dans toutes ses actions. Ta justice est éternelle et ta loi est parfaite (Seigneur). Les jugements de Dieu sont des vérités en harmonie parfaite entre elles. Les décrets du souverain sont immuables, et qui oserait lui dire: Que fais-tu là? Lui seul est Dieu; il fait ce qu'il lui plaît. Qui pourrait s'y opposer? Le Créateur! ses actes sont parparfaits, toutes ses voies sont justes. C'est le Dieu de la fidélité, sans détour; il est juste, il est loyal. Son principe est vérité, sa sentence est juste et loyale. Loué soit le juge équitable, ses jugements sont justes et vrais.

בשון

וכרנו

ובן אדם כי תפקדנו: ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו:

הקפות

שעושין למת תכף ומיד קודם שיקבר (לאש ולא לאשה)

8

בַחָם נָא עָלָיו אַל אָלהִים חַיִּים ּ וְמֶלֶהְ עוֹלֶם בִּי עִמְּךְ כִּקוֹר חַיִּים · וְתָמִיד יִתְהַלֵּךְ בְּאַרְצוֹרת הַחַיִּים · וְתָנוֹחַ נַפְשוֹ בִּצְּרוֹר הַחַיִּים : ותמיד

ב

חַנון בְּרב רַוְחַמֶּיוֹ יְבֵבֶּּר אֶרת־עֵונְיוֹ וּמִעַשְׂיוֹ הַפּוֹבִים יִהִיוּ לְנָנֶד עִינְיוֹ וּוִיְהָיֵה לְעְפָּתוֹ עִם כָּל־ נָאָמָנְיוּ וְיִהְהַלֵּךְ לְפָנְיוֹ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: וחמיד נָאָמָנְיוּ וְיִהְהַלֵּךְ לְפָנְיוֹ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: וחמיד

זְבֶּרוֹן טוֹב יִהְנֶה־לּוֹ לִפְנֵי צורוֹ · לְהַנְּחִיל חֵיל יוצְרוֹ לְהַנִּיהַ אוֹרוֹ · לְקַנֵּם חָוְיוֹנוֹ וְחָוְיוֹן מַאֲמָרוֹ כִּי בְרִיתִי הָיְתָה אִהּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם · וְתָנוֹחַ בַּבְּשׁוֹ בִּצְרוֹר הַחַיִּים : ותמיר

7

אַענר שָׁמִים שַּלָּגָא נִפָּטָּחִים ּוֹעִיר שָׁלוֹם מָּקָעָּ

Si c'est un homme, on depose le cercueil dans le cimetière, et l'assistance en fait sept fois le tour en chantant ce qui suit :

1.

רחם נא עלין Dieu tout-puissant, Roi de l'univers, Dieu vivant et source de la vie, aie maintenant compassion de lui.

Afin qu'il marche dans la région des vivants, et que son âme repose dans le faisceau de la vie.

2.

Dieu éternel! par la multitude de tes miséricordes pardonne-lui ses iniquités. Que ses bonnes œuvres plaident pour lui. Reçcis-le au milieu de tes fidèles et guide-le dans la région des vivants.

Afin qu'il marche dans la région des vivants, etc.

3.

Dieu fort, souviens-toi de lui, afin qu'il jouisse de tes bienfaits. Éclaire-le de ta lumière divine et accomplis en lui la parole du prophète: « Mon alliance de vie et de paix a été avec lui. »

Afin qu'il marche dans la région des vivants, etc.

4.

Puisses-tu trouver les portes du ciel ouvertes, voir la cité pacifique, les demeures tranquilles. Que les anges

יִלְקִין וְתָּנוֹחַ וְתַּעֲמִר : יתמיר שְׂמִחִים ּ וְכִּהָן הַבָּרוֹל לְקַבְּּלְךְּ יִעֲמוֹר ּ וְאַהָּח לִךְּ יִמְשְׁבְּנוֹת מִבְּבָּחִים • וּמַלְאָבִי הַשְּׁלוֹם לִקְרָאתְּךְּ

וֹמָנוּתֵ וְתַּעֲמוֹד : ותמיד שָׁבִילָה מָרום וְלֹא בַחוּץ מַּמוֹד מָשׁוּד מִלְמַעְלָה ּוֹשְׁם לַכְּרוֹכִים שָׁבִילָה יִוֹשֶׁם מָחֲוָה עַמוֹד מָשׁוּד מִלְמַעְלָה ּוֹשְׁם לַבְּרוֹכִים שָׁבִילָה יִוֹשֶׁם מָחָוּץ עַמוֹד מָשׁוּד מִלְמַעְלָה ּוֹשְׁם לַבְּרוֹכִים בְּאַמְרוֹב וִתמִיד וֹתמיד מִשְׁבְּוֹלְנִת הַמְּבֹּוֹל וְנִוֹיְ עַבְּוֹיִ עַמְוֹד וִתמִיד מִשְׁבוֹלְהַיּוֹלְשִׁם לַבְּרוֹכִים

וְתַּעָמֵה : וחמיר הַלְּרָבָּן לִבְּנִי אֵלּי וְיִתְּחַבֵּר עִמְּךְ חַמֵּלְאָרְ הַנִּעְם מִיכָּאֵלּי וְיַקְרִיב נִשְּׁמָחְהָּ עֵר שַׁעֵרִי עַבְּרֹת אֲשֶׁר שָׁם יִשְּׂרָאֵלּי בְּנַעֲם מָקּוֹם עֵר שַׁעֵרִי עַבְּרֹת אֲשֶׁר שָׁם יִשְּׂרָאֵלּי בְּנַעֲם מָקּוֹם הַלְּנָמָה : וחמיר

וֹתְנֵלְמוֹד : ותמיד יבְנֵן צֵנֶן בְּנִים וְתַּצְמוֹד · וְאַבָּה לֵךְ לֵבְּן וְהָנִים וֹלְוֹיִם · וְעִם שֶׁבֵע בִּחוֹת שֶׁל־צַּדְּיִקִם וְחַבְּיִנִם יבְנִים · וְעִם שֶׁבַע בִּחוֹת שֶׁל־צַדְּיִקִם וְחַבְּיִנִם יבְנִים · וְעִם שֶׁבַע בִּחוֹת · עָם יִשְּׂרָאֵלִים וְכִהֲנִים יבות וְבָאשׁי נָלְיוֹת · עָם יִשְּׂרָאֵלִים וְכִהְנִים · t'accueillent avec joie. Que le grand pontife te reçoive, et allant à ta demeure dernière, puisses-tu y reposer en paix.

Afin que tu marches dans la région des vivants, et que ton âme repose dans le faisceau de la vie.

5.

Que ton âme aille à la caverne de Macpela (1), et de la vers les Chérubins. La Dieu sera ton pasteur et te conduira vers le jardin des délices. Tu y verras une colonne, tu y monteras et tu t'y reposeras.

Asin que tu marches, etc.

ō,

L'Archange Michaël t'ouvrira les portes du sanctuaire; il offrira ton âme en hommage devant l'Éternel. L'ange liberateur l'accompagnera jusqu'aux portes de l'Empyrée, demeure d'Israël. Elle sera trouvée digne de rester dans ce lieu des béatitudes éternelles, et toi allant à ta demeure dernière reposes-y en paix.

Afin que tu marches, etc.

7.

Ton âme sera réunie au faisceau de la vie avec celles des chess des écoles, des chess de la captivité, des Israélites, des Cohanim, des Lévites et des sept classes de saints et le justes. Tu resteras dans l'Édon (paradis), et tu y reposeras.

Asin que tu marches dans la région des vivants, et que ton âme repose dans le faisceau de la vie.

⁽⁴⁾ Tombeau des patriarches.

השכבה לאיש

לאדם רשום אומרים קודם ההשכנה פכוקים אלו .

בּלָפֶּיף יָנוֹלֶם: בֹּלָפֶּיף יָנוֹלֶם: יִנְוֹלֶן מִנְּשֵׁן פִּיטָף וְבִּילִם יִבְּנִי אַבְם פִּגִּיף מִוֹכְּים וּבְּנִי אַבָם פִּצִּרְ מוכֹּף אַמֶּר-צְּפִּיָּטָ לִינִאִיף פַּׁתְלְּשָׁ לַחוְסִים בָּנִּ יָּצִירְ מוכֹּף אַמֶּר-צְּפִּיּנְם לִינִאיף פָּתְלְשָׁ לַחוְסִים בָּנְּ יָּצִירְ אַבָם מַצִּאין שִׁמָּצִא וְאִי וָם מְּלֵוֹם בִּינָה: מַּאַיִן שִּׁמָצֵא וְאִי וָם מְּלֵוֹם בִּינָה: אַשְׁנִי

לשאר האנשים מתחילון כאן

בְּבָבוֹד יִנְנְנוּ עֵל־מִשְׁבְּבוֹתָם : יַנְעְלְזוּ חֲסִידִים סוף דְּבָר דַכּל נִשְׁמֶע יּ אֶת־הָאָדָם : יַעְלְזוּ חֲסִידִים מְצְוֹחָיו שְׁמוֹר · כִּיְ־וָה כָּל־הָאָדָם : יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּבְבוֹד יַעַלְזוּ חֲסִוֹר · בִּיְ־וָה בָּל־הָאָדָם :

בְּבָּא שְׁבִינְה בִּמִעֻלֵח בְּרִוֹשִׁים וִשְׁרִוֹנְה בִּנְבָּת בָּנְבֵּת בַּנְבֵּת בָּיִשִּׁיבֶח עָלְיוֹנְה בּנְתַּר הַנְקִּיעַ בְּנְבִּת בָּשְׁיבָח וְמִּחוֹלְקָא שָׁבָא לְחֵיִי הַעוֹלָם מִּלְּהִים וְמִיְּהָר הַבְּקִּלְּיץ עֲצָּמִים וְמַבְּרָת אֲשְׁמִים מִּלְּהַ שְׁבִּי שׁוֹבִן מְעוֹנָה וְחוּלְקָא שָׁבָא לְחֵיִי הָעוֹלָם מִלְּבָּת נְשִׁע וְחוּלְקָא שָׁבָא לְחֵיִי הָעוֹלָם מִלְּבָּת וְמִחוֹלְקָא שָׁבָא לְחֵיִי הָעוֹלָם בְּאַם הְשֵּׁם הַמֵּם הַמָּם הַמָּם הַמָּם בְּבָּא מִנְת וִמְחוֹלְקָא שִׁבְּי הַעוֹלָם בְּבָּא מִנְת וִמְחוֹלְקְא שִׁבְּא הַשְּׁבִי הַעוֹלָם בְּבִּא מִנְת וִמְחוֹלְהָא בִּי בְּעוֹלְם בְּבִּא מִינִם וְמִּה בְּבִּא מִנְת וִמְיִבְּח וּמְיִה בְּת בְּבָּא הַיְּבָּה וּמִיוֹלְם בְּבְּא בִּיִּי שִׁנְבָּה וּמְיִבְּה וּמְחִיבְּה וּמִיבְת וּמִים וּמִילִם מִּעוֹנְם הִישִּׁבְם וְמִיבְּה בִּיִּים וְמִיבְם הִבְּים מִינִים וּמִיבְם הְבִּים בְּיִבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִבְּים הִיִּים וּמִים הִּבְּים הִיבִּים וּמִים הִיבִּים הִיבְּים הִיִּבְּים הִּיִּבְּים הִּבְּים הִיבְּים הִּמְעוֹנְם וּמִים וְמִים הִיבְּים הִּיִּם וּמִים הִּבְּים הִיבְּים הִּיִּים הִּבְּיִי שִׁיבִּם הִיבְּים הִּיִּים וּמְחִיבִּם וּמִים הִּבְּי שִׁנִים הִּבְּי הִישְׁנִים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִּים בְּבִּים הִים בְּבִּים הִּיִּם הִּבְּים הִּים בְּיִבְּים הִּיִּים וּמִים הִיבְים הִיבְּים הִייִּים וּמְחִיבִּם הִים בְּבִּים הִיבְּים הִּבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִּבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִּבְּים הִיבְּים הִיבְּים הְּיִים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִּים הְּבִּים הִּים הְּבִּים הִיבְּים הִּים הְּבִּים הִּים הִּים הִּים הִיבְּים הִּים הְּבִּים הִיבְּים הִיבְּים הִּים הִּים הִּים הִּבְּים הִיבְּים הְּיִים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הִיבְּים הְּיבְּים בְּיבְים הְּבִּים הִיבְּים הְּיבְּים הְיבִּים הִיבְּים הִיבְּים הְיבִּים הִּיבְּים הְּיבְּים הְיבִּים הְיבִּים הְּיבִים הְיבִּים הְיבְּים הְיבִּים הִּיבְּים הְיבִּים הִיבְּים הְּבְּים הְּיבְּים הְיבְּים הִּיבְּים הְּיבִים הְּבְּים הְיבִּים הִיבְּים הִיבְּים הּיבְּים הְיבִּים הִיבְּים הִיבְּים בְּיבְּים הְיבִּים הְיבְּים

HASCHKABA POUR UN HOMME.

Pour un savant connu par sa pieté, on dit avant la Haschkaba les versets suivants:

סט trouve-t-on la sagesse, où est le lieu de l'in-telligence?

Heureux l'homme qui a trouvé la sagesse, heureux celui

qui répand l'intelligence!

O Seigneur! que de grâces tu répands sur les hommes qui espèrent en toi, que de gloire tu réserves à ceux qui te craignent!

Que tes grâces sont précieuses, ô mon Dieu!

Tu couvres de tes ailes les fils de l'homme.

Tu les nourris du pain de ta maison.

Tu les abreuves du fleuve de tes délices.

Si c'es tun homme ordinaire, on commence ici.

שוב שם Une bonne réputation vaut mieux que des huiles parfumées, et le jour de la mort est préférable au jour de la naissance.

La conclusion qui renferme tout est: Crains Dieu, observe ses commandements, car c'est là la destinée de l'homme.

Les fidèles célèbrent sa grandeur, et sur leur lit de repos ils chantent encore sa gloire.

Dans cette habitation suprême des saints et des purs, dont le nom brille comme la lumière du firmament; là où les fautes sont remises, le péché loin, le salut proche; là où est la clémence et la miséricorde du Tout-Puissant; là enfin où est l'héritage de ceux qui se sont rendus dignes הַפּוֹב פּלוני רוֹחַ יָיָ הִנִיחָנוּ בְּגַן גַדֶּן דְּאִהְפְּטֵר מִן

עְלְמָא הָהֵין בּּרְעוֹת אֱלָהָא מָהֵא שְׁמַיָּא וְאַרְעָא:

מֶלֶךְ מַלְבִי הַפְּלָכִים בְּרַחֲמִיוֹ יְרַחֵם עָלָיוֹ וְיָחוֹם

מֶלֶךְ מַלְבִי הַפְּלָרִי בְּנָבְיוֹ וּבְםַחֶר אְהָלוֹ לַחֲזוֹת בְּנַעָם

יְיְחִמוֹל עָלִיוֹ: מֶלֶךְ מַנְיְבִין וּבְםחָר אְהָלוֹ לַחֲזוֹת בְּנַעַם

יְיְחִמוֹל בְּצֵל בְּנָבְיוֹ וּבְםחֶר אְהָלוֹ לַחְזוֹת בְּנַעַם

יְיְבְּיוֹ וַשְּׁבְּהוֹ יְחָיָה שָׁלוֹם בְּנִיתְם נִשְׁמְּרוֹ יִבְוֹתְם הַלֵּךְ בְּבְרֹוֹר הַחְיִים נְשִׁמְּרוֹ יְבִוֹץ מִשְׁבְּבוֹתְם הְבָּר יְבוֹא יִבְוֹת בְּנִים הְנִים וְהַפְּלִיחוֹת יְנִוֹחוֹ עַל־מִשְׁבְּבוֹתְם הֹלֵךְ נְבְחוֹ י הוֹא בְּבְלֵל הָרַהְחָמִים וְהַפְּלִיחוֹת יְנוֹחוּ עַל־מִשְׁבְּבוֹתְם הֹלֵךְ נְבְחוֹ י הוֹא יִנְוֹחוֹ עַל־מִשְׁבְּבוֹתְם הֹלֵךְ נְבְחוֹ י הוֹא וְנִלְם יְנִוֹחוֹ עַלִּיתִלְיִם הְעָבוֹ יִחְיָה בְּבְלֵל הָרַחֲמִים וְהַפְּלִיחוֹת יְנוֹחוּ עַלְבִישְׁרְאֹבְי בְּבְלֵל הָרַחֲמִים וְהַפְּלִיחוֹת יְנוֹחוּ וְנִאֹמֵר אָמֵן:

השככת לאשה

אַשָּׁת־חֵיל מִי יִמְצָא ּ וְרָחֹק מִפְּנִינִים מִכְּרָה: הְנוּ־לָה מִפְּרִי יָנֶריהָ וִיחַלְּלוֹהָ בַשְּׁעָרִים מַוְעַשֶּׁיהָ: הַחֲמָנָא דְּלָמֵא דִילֵה חִיא ּ וֹבְמִימְרֵה אִחְבְּרִיאוּ עָלְמַיָּא עָלְמָא דָילֵה חִיא ּ וֹבְמִימְרֵה אִחְבְּרִיאוּ עָלְמַיָּא עָלְמָא דָיִלְה חִיא ּ וֹבְרָחִקּה אִחְבְּרִיאוּ עָלְמַיָּא יָעְלְמָא דָאָתִי אִחְבְּרִיאוּ עָלְמַיָּא וְבָּתְנִה וֹבְרָתִּקְפָה וִיאמֵר רְעִוֹחֵה ּ בְּמִימְרָה וֹבִיקְנָה וֹבְיִקְנָה וֹבְרָתִּקְפָה וִיאמֵר רְמִיעַר יְמִיעַר יִּמִיעַר יִּמִיעַר יִּמִיעַר יִּמִיעַר יִּמִיעַר יִּמִיעַר יִּמִיעַר יִּבְּיִיִּמָר יִבְּיִיעַר יִּבְּיִיִּהְה וֹבִיקְנָה וֹבִיתְּבָּה וֹבִיקְנָה וֹבְיִבְּוֹבְּה וֹבִיתְּבָּה וֹבְיִיִּבְיּה וֹבְיִבְּיִבְּה וֹבְיִים מַוְעָשֶׁיהָ בִּיּיִם מִּנְיִים מִּבְּיִנְיה וּבִיקְנָה וֹבְיִיתְּה וְבִּיִּבְּיִבְּיוֹ בְּיִבְּיִבְּיה וְבִּיִּבְּיִבְּיִבְּיִים מַנְּעָבְיָּוֹים בְּבִּיִּמְרָה וּבְיִבְּוֹבְּה וֹבְיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיוֹ בְּיִבְּיִבְּיִים בְּבִּיִּבְּיוֹת וְבִּיִּיתְרָה וּבְיִבְּיוֹרְה וְבְיִבְּיִבְּיִּים בְּבִּינְיִנְיה בָּה בְּבְּיִנְיִיה וְּה וְבִּיִּבְּיוֹר בְּיִבְּיוֹר בְּיִשְׁנְים בְּיִּבְּיוֹר בְּיִבְּיִנְיִר בְּיִבְּיוֹבְה וְבִיּיִים בְּיִבְּיוֹים וְנִיבְּיוֹים בְּיִבְּיוֹיִים בְּה וְבִּיּבְּיוֹים בִּיִּבְּיוֹים בְּבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיוֹבְיּיוֹים בְּיִבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְּיִנְיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיוֹבְיּים בְּבְּיִים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִּבְּיוֹים בְּיִיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִּיבְּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיבְּיוֹבְיים בְּיִּים בְּיוֹבְייִים בְּיִּבְּיוֹבְייִים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹבְיים בְּבְּיוֹבְיים בְּיִיבְיוֹים בְּיִיבְיים בְּיִים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיבְיוֹים בְּיִים בְּיִיבְיים בְּיוֹבְיים בְּיוֹבְיים בְּיוֹבְייִים בְּיִבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְייִים בְּיִבְיוֹבְיוֹם בְּיִבְיוֹבְיוּים בְּיִיבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוּבְיוֹים בְּיִיבְיוּבְיוֹים בְּיִיבְיִים בְּיוֹבְיִים des béatitudes éternelles : que là soit la place, le repos du vertueux N...., qui par la volonté du Dieu du ciel et de la terre a quitté ce monde pour un monde meilleur.

Que l'esprit de Dieu le conduise dans le paradis.

Que le Roi des rois par sa miséricorde ait pitié et conpassion de lui.

Que le Roi des rois le couvre de ses ailes, le conduise dans sa demeure mystérieuse; que là il goûte des douceurs ineffables et se réjouisse de la vue du tabernacle du Seigneur.

Qu'à la fin des siècles il ressuscite et boive à longs traits dans le torrent des délices. Que son âme soit réurie au faisceau de la vie éternelle, et que son corps repose en paix et avec gloire, car le Seigneur est son partage. Ainsi qu'il est écrit: «Ceux qui marchent droit reposeront en paix.»

יָבוֹא

NIT

יחות

Qu'il soit fait ainsi à N..., et à tous les morts d'Israël. Que le Seigneur leur fasse miséricorde et leur soit indulgent. Amen.

Pour les femmes.

אשת היל Une femme vertueuse est un trésor: heureux celui qui l'a trouvée! Décernez-lui la palme, et proclamez ses œuvres immortelles.

Dieu de miséricorde, source de toute clémence, tei qui par la parole as créé les mondes, cette vie et la vie future, qui réserves la félicité éternelle aux saintes et pieuses femmes qui ont fait ta volonté;

Ordonne, è Seigneur! qu'on rappelle devant toi le sou-

וְנִאִּמֵר אָמֵן: בְּכְלֵל הָתְּיָחְמִים וְהַּסְּלִיתוֹרֹת וְבִּן יִהִּי וְבֵּן יִהִּי רָצוֹן בְּכְלֵל הָתְּבְּיָתְ מִוֹ עֲלְמָא הָבִין פּנְיתוֹת מֵּלְהָא מָבֵא בְּבְלֵל הָשׁוֹכְבוֹת מִשְׁבְּבוֹת יְשְׁלוֹם יְנִוחוֹ עֵל־מִשְׁבְּבוֹת עָמֶה יִּנְיִת מִשְׁבְּבוֹת עִמְיּים הֹלֵך וְיַלְנֶה אֵלֶיהָ הַשְּׁלוֹם יְנִוחוֹ עַל־מִשְׁבְּבוֹת עָמֶה יִשְׁרִוֹם יְנִוחוֹ עַלִּימִשׁבְּבוֹת עָמֶה יִּנְיִם הִיֹּבוֹ בְּבְבוֹת יְבִיּוֹת יִשְּׁרָת מִשְׁבְּבוֹת יִשְׁרָאֵל הַשׁוֹבְבוֹת עָמֶה יִּנְיֹם הִיִּבוֹ הִיא וְבָל־בְּנוֹת יִשְׁלוֹם יְנִוחוֹית עַלִּמְשִׁבְּבוֹת עָמֶה יִּבוֹן הִיא וְבָל־בְּנוֹת יִשְּׁרָא הַשְׁרֹוֹם יְנִוֹחוֹית עַלְיִבְּים הְנִים הְלֵּה בְּבוֹת עִמְה בְּנִוֹם וְנִים וְנִים הְנִים הְנִים וּבִּים הְנִים הְנִים הְנִים הְנִים וּבִּים הְנִים הְנִים וּבִּים הְנִים הְנִים הִיִּים הְנִים הְנִים הְנִים וְנִים יְנִוֹם יְנִים הִים וְנִיה וְיִבְּיִם הְנִים הְנִים וּתְּבִּים הְנִים הְנִים הְנִים הְנִים וּנִים הְנִים הְנִים הְנִים הְנִים וּבִּים הְנִים הְנִים הְנִים הְנִים וּבִּים הְנִים הְנִים הְנִים וּתְּיִבְים הְנִים הְנִים וּתְּיִם וְיִבְּים הְנִים הְיִבְּים הְיִים הְיִים הְיִים הְנִים הְנִים הְנִים הְיִים הְנִים הְנִים הְיִּים הְיִים הְיִים הְיִים הְּבִּים הְּיִים הְיִים הְּיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְּיִּים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְּבִים הְיִים הְיִים הְיִּים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְיִּים הְיִים הְיִים הְּיִבְּים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְּיִים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְיִים הְּיִים הְיִים הְּיִים הְּיִּבְּיוֹים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיים הְּים הְּיִים הְּיבְּים הְּים הְּים הְּיִים הְּים הְּיִים הְּיתְּים הְּיוֹם הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיוֹים הְּים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיוֹים הְּיִים הְּיבְּים הְּיוֹים הְיתְּים הְּיִים הְּיִים הְּיוֹים הְּיִים הְּבְּיוֹם הְּיִי

השכבה לילר

רַחֲמָנָא דְּרָחֵם עַל אַבְּהָתָנָא קַהִּישִׁי אַרָעָא וְעַל צַּדִּיקִיָּא וְחַכִידִיָּא דְעָבְדִין רְעוֹחֵה דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוא הוא בְּרָחָם עַל אַבְּהָרוֹ רְנֵחֵם עַל נָפָש עולִמָּא (פּלוני בן פּלוני) רוח יָיָ הְּנִיחָהוּ בְנַן עַהֶן וְיָתִיל יְחֵה עַל אֲמִיּת וְעַל אִמֵּה בְּקוֹרְבָּן דְּמִחְקַבֶּל בְּרַעִיִּא וִיחֵי כַפָּרָה עַל אָמָה בְּקוֹרְבָּן דְּמִחְקַבֶּל בְּרַעִיָּא יִיחֵי וְעַל אִמֵּה בְּקוֹרְבָּן דְּמִחְקַבֶּל בְּרַעִיָּא וְיְחֵי כַבְּּרָה בְּנִין הַיִּוֹן וְיהוֹן וְיהוֹן עִסְּקִין בְּאוֹרַיִּחָא וְיְמִי לְבִּין בְּנִין הִי וְחוֹן וִיהוֹן וְיהוֹן עָסְקִין בְּאוֹרַיִּחָא וְיָמִיר מָהֶם זְּיִנִי וְחוֹן וִיהוֹן וְיהוֹן וְנִאמֵן בִּאוֹרִיִּחְא וְנִמִּיר מָהֶם יִנִין וְיהוֹן וְיהוֹן וְנִאְם בְּנִוֹן בִּאוֹרִיִּחְא וְנִמִּיר מִהָּם יִנִין וְיהוֹן וְיהוֹן וְנִאְם בְּוֹן וְנִאְמֵר אָמֵן: venir de la très respectable femme N...., qui par ta volonté a quitté ce monde pour un monde meilleur. Que l'esprit du Seigneur la conduise dans le paradis.

Roi miséricordieux, prends-la en pitié et compassion, qu'elle repose en paix. Ainsi qu'il est écrit: « Celui qui marche dans le sentier de la vertu reposera en paix. »

Qu'il en soit ainsi de N.... et de toutes les filles d'Israël qui reposent ici. Que l'Éternel leur fasse miséricorde et leur soit indulgent. Amen.

Pour un enfant.

Seigneur, toi qui as fait miséricorde à nos ancêtres, les saints de la terre, les justes et les fidèles qui ont fait ta volonté, étends ta miséricorde sur l'âme de N..., fils de N... Que l'esprit du Seigneur la conduise dans le paradis et la place au milieu des saints et des justes.

Que sa mort soit considérée par le Seigneur comme un sacrifice expiatoire offert par son père et par sa mère, agréé avec bonté par le maître des mondes, et qu'en considération de ce sacrifice l'Éternel efface tous leurs péchés, leur donne des enfants qui guideront les fidèles dans l'exécution de la sainte loi, et les préserve à l'avenir de toute peine, de toute tristesse.

Ainsi soit-il. Amen.

ק**ריש** שאומר האבל בבים החיים .

Kaddisch que les Abelim disent au cimetiere.

וָהְנַּבַל וַוֹתָקַבַ שׁ שָׁמָח רַבָּא י דְּהוֹא עָתִיד לְחַרְּמָא עַלְמָא וּלְאַחַיָה מִתַיָּא וּלְשַבְלָלָא הֵיכְלָא וּלְמִפְּרֵק חַנָּא וּלְמִבְנִי קַרְפָּא דִירוֹשְׁלֵם וּלְמֶעֶקַר פּוּלְחָנָא בָאֶלִילַיָּא מִאַרְעָא וְלַאַחָבָא פּולְחָנָא יַקּוּיָר דִשְׁמַיָּא קַבַּרָבָה וְוִינֵה וִיקָבָה + בְּהַנֵיכוֹן ובְיוֹמֵיכוֹן ובְחַנֵי יּבְּל־בִּית יִשְׂרָצֹ בַּעַנְלָא וְבִוְמֵן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן יּ יָבא שְׁמֵדּ רַבָּא מְבָרַךּ לְעָלֶם לְעָלָםי עָלְמַיָּא יִחְבָּרַדּי וִישְׁפַבֵּח וִיתִּבָּאֵר וִיתִרוֹמֵם וִיתְנַשֵּׁא וִיתְבַּדְר וִיתְעַלֶּח וָירִזַהַלָּל שָׁבֵּה הַקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָא מִכָּל־ בֹנֹכֹנֹא הַוֹנַנֹא שַׁהַנַּנַלא שַּׁהַבַּנַנִא וֹנְינוֹכֹּנִא בּאַמִינוֹ בַּעָלְמָא וְאִמְרו אָמֵן: תִּחָבָּלֵי חַרְבָּא וְכַפְנָא ומותָנֵא וּמַרְעִין בִּישִׁין • וַעְהַי מִנָּנָא וְמִנְכוֹן ומֵעַר עַמֵה יִשְׂרָצִל וֹאִמְרוּ אָמֵן: וְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִים וְשָׁבֶע וִישׁוּעָה וְגָּחָכָה וְשִׁינַבָּא וֹרְפִיאָה וּגְאַלָּה וֹסְלִיחָה וְכַבְּּנָה וְנֶתֵח וְהַצְּלָה לָנוּ ולְכַל־יִשׁרָאֵל וֹאִמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוא בְרַחֲבֶיו יַעשָה שָלום עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׁרָאֵל אָמֵן : איר לוית המת אומרים .

וְנָחֲהְיָי הָמִירוּ וְהַשְּׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְּשֶׁהְ וְעַצִּמהֶיהְ יַחַלִּיץ וְהָיִתָּ כְּגַן דָוָה וּכְמוֹצָא מֵים אֲשֶׁר לֹא־יְכַוְבוּ מִיפָיוּ: אָו הַּתְעַנֵג עַל־יִי וְהַרְבַּבְהִיךְ עַל־בָּמְוֹתִי אָרֵץ הַיִּבְיֹה בִּי פִּי וְיָ דְּבֵּר :

וַפְבַנק

וִמִירָן

אָלָילָא

עבור

לאר א'ב'י א'ב'י

ואחר כך נוהגים שעוקרים עשבים וששליבים לאחוריהם ואיערין .

ּ וְיַצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ

וקודם שיכנסו לבית ירחלו ידיהם, רשו:

ירינו לא שפכה את הרם הזה יכו'.

On dit ATHA Gumon.

אַמָּה נִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדנָי מְחַיָּה מֵחִים אַמָּח רֵב לְחוֹשִיעַ מְבַלְבֵּלְבֵּלְחַיִּים בְּחֶטֶר מְחַיָּה מֵחִים בְּרַחֲמִים וְמִיּה מָחִים בְּרַחֲמִים וְמִיּה מָמִים וּמִיּה נְיִּ מְּמִוּר יְאַסוּרִים וּמִיּה לְּהָ מֶלֶה מִמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְּמִיחַ יְשוּעָה וּמִי דוֹמָה לְּהָ מֶלֶה מִמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשוּעָה וּמִי בְּמוֹר בְּבְּרוֹך אַמָּה יִי מְחַיִּה וְמִי בְּמוֹר בְּבוֹרוֹת מָתִים • בְּרוֹך אַמָּה יִי מְחַיִּה הַמִּח יִי מְחַיִּה הַמִּח יִי מְחַיִּה הַמִּחִים : ובפני האבל אומרים אלו הפסוקים אחר החשבבה.

בְּלֵע הַפְּּלֵע הַפְּּלֶת הַפְּלָת הַפְּלִת הַבְּלָת הַפְּלִת הַפְּלִת הַפְּלִת הַפְּלִת הַבְּלָת הַבְּלָת הַפְּלִת הַבְּלָת הַבְּלְתְים בְּכָּל אוֹרת מַלֶּה יִנְים הוֹשִיעָה • הַמְּלָה הַבְּלַת הַבְּלָת הַבְּלְת הַבְּלָת הַבְּלָת הַבְּלָת הַבְּלְת הַבְּל הִבְּלְת הַבְּלְת הַבּל הִיל הַבְּל הַבְּל הַבְּלְת הַבְּלְת הַבְּלְת הַבְּלְת הַבְּל הַבְּלְת הַבְּלְת הַבְּלְּת הַבְּלְת הַבְּלְבוּת הַבְּלְת הַבְּלְת הַבְּלְבּת הְבְּבְּבְּת הַבְּלְת הַבְּלְת הַבְּלְת הַבְּלְת הַבְּבְּת הְבּלּת הְבּלּת הִבּל הּבּל הַבְּל הְבְּבְּבְּבְּת הְבּבּל הּבּל הַבְּבּבּת הְבּבּל הּבּבּל הַבְּבְבּבּת הְבּבּל הּבּבּל הוּבּבּבּע הַבְּבְּבְבּבּת הּבּבּל הּבּבּל הַבּל הּבְבּבּל הּבּבּבּל הּבּבּל הּבּבּל הּבּבּל הּבּבּל הּבּבּל הּבּבּל הּבּבּל הּבּב

ואחר כך באין לבית האבל ועושין ההבראה ומחגין כים של יין ומברכין:

Le rabbin ou le ministre officiant se rend à la maison mortuaire, et en presente des affages il prononce, une coupe de vin en main, les benedictions suivantes :

וכוהגין להברותו בילה תחלה אחר התוליא .

Les Abélim disent la benédiction Hamotzi, et mangent un œuf qui leur est offert par un voisin ou un ami.

On se lave les mains, et l'on dit :

בלע המות La mort sera un jour bannie à perpétuité. Adonaï Elohim essuiera les larmes de tous les visages. Il relèvera l'honneur de son peuple Israël, l'Éternel l'a dit.

Tes morts ressusciteront. Les cadavres de mon peuple se relèveront. Réveillez-vous et entonnez des cantiques, vous qui dormez dans la poussière; car votre rosée sera comme la rosée de l'abondance, et la terre rejettera les trépassés.

Le Seigneur est miséricordieux, Il pardonne l'offense et ne détruit pas. Il retire souvent sa colère Et ne réveille jamais tout son courroux.

PREMIER REPAS DES ABÉLIM.

Le robb presei

all tigs

Les A

Le rabbin ou le ministre officiant se rend à la maison mortuaire, et en présence des affligés il prononce, une coupe de vin en main, les bénédictions suivantes :

ברוך Sois loué, Éternel notre Dieu, Roi de l'univers, qui as créé le fruit de la vigne.

Sois loué, Éternel notre Dieu, Roi de l'univers, juge équitable, juge miséricordieux et loyal qui nous as jugé selon la justice ainsi qu'il est écrit: « Le Créateur! ses actes sont parfaits, toutes ses voies sont justes. C'est le Dicu de la fidélité, sans détour; il est juste et loyal. Oui, Éternel, tu es juste, et tes jugements sont pleins d'équité. Sois loué, Éternel, qui consoles les affligés.

ברכת המזון לאבל אם הם ג' מתחיל

בוור : ייינו בּרוב מִנִּטִם אֲבֹלִים שֵׁאַבּלְנוּ מִשֵּׁלֵּוּ יִבְּמוּבוּ יְבָּנֵרְ מְנַּטֵם אֲבֹלִים שֵׁאַבְּלְנוּ מִשֵּׁלֵּוּ :

ואומר ברכת הזן וכו', גורה לך וכו', ואומר רחם עד תהזירנה למקומה במהרה בימינו: ואומר

בֹּלִמִינוּ אַמִּן: בַּלִמִינוּ אַמִּן: בַּלִמִינוּ אַפִּר אַנְכִי אַנְּטִׁם אֲכַּלִים ובוּנְּח וֹבִירוּשְׁלַם בִּמִּבְּרִם מַאָּבְּלָם וְשִׁמְּחֵם מִינוּנְם בַּאָמור כִאִישׁ אֲשֶׁר אִפּוּ נְאָת בַּאַבְּלִם וְשִׁמְחֵם מִינוּנְם בַּאָמור כִאִישׁ אֲשֶׁר אִפּוּ נְאָת בַּאַבְלִים וְשִׁמְחֵם מִינוּנְם בַּאָמור כִאִישׁ אֲשֶׁר אִפּוּ נְאָת בַּאַבְלִים וְשַׁמְחֵם מִינוּנְבָּי אַחַבְאַבְלִים בַּאַמור בִאִישׁ אֲשֶׁר אִפּוּ נְמָּת בַּחָם זְיָּ אֲנִהנוּ אָח־אַבְּלִים ובוּנְחוֹ וְאָת־אַבֶּלִי וְרוּשְׁלַם

נְלְבָּרָכוֹ · גוֹדֶר פִּרָצוֹח הוא וְנְדוֹר אֶרְאַ־הַפִּרְצָּה נִין הָעָכוֹר פִּרושׁלָם: בְּחַוֹּינוּ מִלְּהַ הָעוֹלָם הָאֵל אָבִינוּ בְּחַוֹּינוּ מִלְּהַ הָעוֹלָם הָאֵל אָבִינוּ בְּחַוֹּינוּ מִלְּבָּנוֹ אַהִּירֵנוּ נּוֹאֲלֵנוֹ קְרוֹשׁנוּ קְרוֹשׁנֵעְכְּ הַפֶּּגָּהְ לוֹקְהַ בְּעוֹלָם בְּעוֹלָם בְּעוֹלָם בְּעִּלְּהִ הַעוֹלָם בְּעוֹלָם בְּעוֹלָם בְּעוֹלָם בְּעוֹלָם בְּעוֹלָם בְּעוֹלִם בְּעוֹלָם בְּעוֹלָם בְּעוֹלָם בְּעוֹלְם בְּעוֹלָם בְּעוֹלִם בְּעוֹלָם בְּעוֹלִם בְּעוֹלִם בְּעוֹלִם בְּעוֹלְם בְּעוֹלִם בְּעוֹלֵם בְּעוֹלִם בְּעוֹלֵם בְּעוֹלִם בְּעוֹלֵם בּוֹבְּבְּיוֹלִים בְּעוֹלֵם בְּעוֹלֵם בְּעוֹלֵם בְּעוֹלֵם בְּבְּעוֹלִים בְּעוֹלֵם בְּבְּיוֹלִים בְּעוֹלֵם בְּעוֹלֵם בְּעוֹלִים בְּבְּעוֹלֵים בְּעוֹלֵם בְּעוֹלֵים בְּנִוֹלֵם בְּבְּיוֹלִים בְּעוֹלֵים בְּעוֹלֵים בְּעוֹלִים בְּבְּיוֹלִים בְּבְּיוֹלִים בְּבְּיוֹלוֹ בְּבְבְעוֹלִים בְּבְּבְּיוֹת בְּבְבְּיוֹת בְּבְבְיוֹלוֹ בְּבְבְּיוֹת בְּבְבְּיוֹת בְּבְבְיוֹת בְּבְבְיוֹת בְּבִילוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבוֹתוֹם בְּבְּיוֹבוֹי בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְוֹת בְּבְּבְיוֹת בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבוֹת בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְוֹבוֹיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹבוֹים בְּיוֹבוֹים בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבוֹיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּים בְּיוֹבוֹיוֹ בְּבְיוֹם בְּבְבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְיוֹבְיוֹם בְּבְבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְבְּבְיוֹים בְּבְּבְּבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיוֹים

ACTIONS DE GRACES DE L'ABEL.

On dit les graces jusqu'à « l'ars promptement repren ice son rang a la maison de David »; puis on dit :

de Jérusalem, console ceux qui sont affligés du deuil qui est venu désoler cette maison. Soutiens-les, mon Dieu. dans leur affliction et change leur tristesse en joie. Ainsi qu'il est dit: « Comme une mère console son fils, ainsi moi. votre Dieu, je vous consolerai, et c'est dans Jérusalem que pus triompherez. » Sois loué, Eternel, qui consoles les affligés et qui rebâtiras Jérusalem. Amen.

Seigneur, rebâtis Sion de nos jours et rétablis ton culte à Jérusalem. Sois loué. Éternel, notre Dieu, Roi de l'univers, Dieu fort, notre père, noure Roi, notre protocteur, notre libérateur, notre saint, le saint de Jacob, Roi vivant, bon et bienfaisant, Dieu de vérité qui juges averéquité, prends les àmes, dominateur du monde que tu accréé pour y faire ce qu'il te plaît, nous sommes ten peuple et tes serviteurs, et nous devons te louer et te bénir pour tout ce qui nous arrive.

Que celui qui répare toutes les brèches répare celle q in

הַוּאָת מַעָלִינוּ ומֵעל עַמוּ וִשְּׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: עוֹשֶּׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיוּ הוּא בְרַחֲמָיו יַעַשֶּׁה שָׁלוֹם עָלִינוּ וָעַל בָּל־יִשְּׂרָאֵל · אָמֵן:

בלאחם מבית האבל אחר השבעה אומרים:

וּבִירוּשֶׁלֵם הִּנְּחָמוּ: יִהְיָה־לֶּךְ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוּ יִמֵי אָבְּלֵךְ: וכְּתִיבּ יִהְיָה־לֶּךְ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוּ יִמֵי אֶבְּלֵךְ: וכְתִיבּ יִבִירוּשֶׁלֵם הָּנְחָמוּ:

pe

TP

Le soir et le matin on recite les prieres ordinaires dans la maison mortuaire en supprimant les psaumes de pénitence אוונים et le Tithkabel dans le Kaddisch.

Si un des Abélim sait réciter les offices comme [17] il doit le faire. Apres les prières ordinaires les Abelim disent le Kaddisch des orphehns (Voyez mon Rituel Adath Yeschouroun, page 81).

On dit ensuite les psaumes suivants:

RIT ASCHKENAS.

שו – מַכְהָם לְרָוִד

עַל-שִׁפָּטָי: יָיָ מִנְּת-שָׁלָּלִי וְכוּסִי אֵפָּׁר הַּוֹמִיך אָעָר אָפִר הַ מִּנְת-שָׁלָּלִי וְכוּסִי אֵפָּר הַּאָבוֹים אַתר־בְּאָרִץ הַמְּר מִּנְתר בְּאָרִץ הַמְּר מִנְּתר בְּאָרִץ הִמְּר מִיִּבְיר מִנְּתר בְּאָרִץ הִמְּר מִּיבְּר בִּיּבְּיר מִנְּתר בְּיִבְּיר מִּיִּר בְּיִר מִּלְּר בִּי בְּר בִּיְבְּיר מִיִּר בְּיר מִיִּים מִּיְר בְּיר מִּיְרָה בִּיר מִיִּר בְּיר מִיִּבְר בִּיִּים מִּיִּר בְּר בִּיְבְּיר מִּיִּים מִּיִּר בְּיר מִּיְרְהִי מִּיל בִּיר חָמְיִתְי בְּר בִּיְבְיר מִּיִּים מִיְרָם בִּיר בְּיִבְּי מִּיִּים מִּיִּים וְבַּר בִּיְבְיר מִּיִּבְית בְּר בְּיִבְּים וּבְר בִּיְבְּיר מִּיִּבְים בּיר מְּבְּר בִּים בְּיִר מְּיִבוֹים מִיִּים מִּיְרָם בְּיר בְּיִבְּים בִּיר בְּיִבְיים בְּיר בְּיִבְיים בְּיר בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְיים בְּיבּים בְּיִבְיים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּר בִּיִּבְיים בְּיבְיים בְּיבּים בִּיבְים בְּיבְּים בִּיִּים מִּיִּם מִּיִּים מִּבְּים בּיוֹים מִיִּים מִּבְּים בּיי בְּיִבְּים בּיִּים בְּיִבְּי מִּבְּים בְּיִי מִּבְּיר בְּיִּבְיי מִּיבְּים בְּיִי בְּיִבְּים בִּי בְּיבְים בִּיבְּים בְּיִי מְבִּים בְּיִי מִּבְּיר בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִי מִּבְּיר בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִי בְּיִבְּיִים בְּיִי מְּבְּיבְיים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְייִי מְבִּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּיים בְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּי מְבְּיבְייִי מְּבְּיִים בְּיִבְּיים בְּיִים בְּיִבְי בְּיבְּיבְי בְּיִבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיִבְּיים בְּיבְּיי בְּיִבְּי בְּיִים בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיִבְּייִי בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבִיים בְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְּיבִיים בְּיבְּיבְייִבְּיבְים בְּיבְיים בְּיבְייבְּיבְיי בְּבְּייר בְּבְּים בְּיבְּיבְיים בְּבְּיבְ

a faite parmi nous, et qu'il nous fasse miséricorde à nous et à tout son peuple Israël.

Que celui qui établit la paix dans les cieux répande, par sa miséricorde, la paix sur nous et sur tout Israél. Amen.

En sortant de la maison mortuaire, le septieme jour, on dit:

לא־יכוא עור Ton soleil ne se couchera plus, ta lune ne variera plus; car lui, l'Éternel, te sera une lumière perpétuelle: c'est ainsi que finiront tes jours de deuil. Et il est ècrit: «Comme une mère console son fils, ainsi moi, votre Dieu, je vous consolerai, et c'est dans Jérusalem (la religion) que vous triompherez.»

Le soi tuntre i

Si un tires tijez

On di

Pendant les sept jours de deuil, on dit après la prière, matin et soir, les psaumes suivants:

RIT ASCHKENAS.

Ps. XVI. -- Un cantique précieux de David.

Préserve-moi, je me mets sous ta protection.

(Mon ame), dis à l'Éternel: « O mon Seigneur!

Tu es ma félicité, rien n'est au dessus de toi! »

Oh! que le sort des saints de la terre

Est désirable, (mon Dieu!)

Ceux qui se prostituent aux idoles augmentent leurs maux;

Je n'envie pas leurs libations de sang.

Leur nom ne viendra pas sur mes lèvres.

Toi, Éternel, tu es mon partage, ma coupe de salut;

Tu as choisi mon lot.

שָׁלִים נָפְלִי־לִי בַּנְעִימִים אַרְּ־נִחָלָת שָׁפְּרָה עָלִי: שְׁיִּיתִי יְיָ לְּנְגְּהִי תָּמִיד כִּי מִימִינִי בַּל־אָמוֹם: לָכֵּן שְׁיִּיתִי יְיָ לְנְגְּהִי תָמִיד כִּי מִימִינִי בַּל־אָמוֹם: לָכֵּן שְׁיִּיתִי יְיָ לְנְגְּהִי תָמִיד כִּי מִימִינִי בַּל־אָמוֹם: לָכֵּן כִּי רֹא־תַּמִוֹב נַפְּשִׁי רִשְׁאוֹר לֹא־תְּהֵּן חֲסִידִייְהְ לְרְאוֹת שְׁחַח: מּוֹרִיעֵנִי אַרַח חַיִּים שֹׁבֵע שְׁמָחוֹת אָח־פָּנֶיךְ נְעִמוֹת בִּימִינְךְ אָצַח: קריש יתום

RIT PORTUGAIS.

שמש – ממ – לַמְנַצֵּחַ לְבְּנִי־קְנַח מִוְמוֹר:

שִׁמְעוּ־זֹאָת בֶּל־הָעַמִים הַאֲזִינוּ בְּּל־ישְׁבִי חָלֶּד:

נְּם־בְּנֵי אָבְם נַּם־בְּנִירִאִישׁ יַחַר עֻשִׁיר וְאָבִיוֹן: פִּי

יְדֵבֶּר חָבְמוֹת וְהָנִוֹת לְבִּי תְבוּנוֹת: אַפָּה לְמִשְׁי אָזְנִי אָפְתַח בְּבְנוֹר הִידְתִי: לְמָה אִיְדָא בִּימִי רָע אַזְוְעָקְבֵּי יִסְבִּנִי: חַבּּשִׁחִים עַל־חִילָם וּבְרב עֲשְׁרָם

יְחִיּרְלוֹי: אָח לֹא יִרְאָה הַשְּׁחַת: כִּי יִרְאָה הִשְּׁרָם וֹלְי לְעוֹלְם:

וְיחִי־עוֹר לְנָצֵח לֹא יִרְאָה הַשְּׁחַת: כִּי יִרְאָה חָבְּעִר יִאבֵרוּ וְעִוֹבְוֹ לַעוֹלְם:

יְמוֹרתוּ יַחַר בְּמִילוֹ לְעוֹלְם מִשְׁבְּנִים לְּתוֹרִי הַבְּיִים לְתוֹרִי הַבְּיִים לְתוֹרִי בְּיִי הַבְּבָּם בָּהִימוֹ לְעוֹלְם מִשְׁבְּנִהְם לְתוֹלְם הִיוֹרִי עוֹר בְּנָבֶם בָּהִימוֹ לְעוֹלְם מִעְבְּר יִאבֵרוּ וְעִבְּר יִבְּבְּר בְּיִבְּים לְּחוֹר הַיִּיִים בְּבָּים בָּהִימוֹ לְעוֹלְם מִשְׁבְּנִהְם לְחוֹר בְּיִבְּם בְּבִּים בְּהִימוֹ לְעוֹלְם מִישְׁבְּנִהְם לְּחִירִים בְּבִּים בְּהִימוֹ לְעוֹלְם יִּעְיִים בְּיִבְּים לִּיִם בְּבִּים לְּעוֹרִים הְּבָּים בְּבְּיִים לְּעוֹלְם יִים בְּבָּר בְּנִבְּם בְּבִּיִם לְּעוֹלְם בִּיִים לְּחִירִים בְּנִבְּם בְּבִּבְּים בְּבִּים לְּעִר יִאבָּרוֹ וְעִיבְים לְּחִים לְּבָּים בְּנִים בְּנִים לְּבִּים לִּעִר יִאבֵּרוּ וְעִיבְּים לְּיִים לְּחִיבִים לְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּיִבְּים בְּיִים לְּבִים בְּיִּים לְּיִים בְּיִים לְּבִים בְּיִּשְׁיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִבְּיִּם בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּנִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּבָּים בְּבְּים בְּבְּיִים בְּיבִּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹים ב Ma portion est des plus gracieuses,
Et mon héritage fait ma joie.

Ah! je bénis l'Éternel qui m'a conseillé,
Et dans les angoisses de la nuit, et dans les douleurs de mon cœur,
J'ai sans cesse l'Éternel devant les yeux;
Il me soutient et je ne puis tomber.

Voila ce qui rend mon cœur content, mon honneur satisfait.
Ma chair reposera en paix;
Mon âme ne descendra pas dans la tombe,
Car tu ne livres pas tes fidèles au néant.

Tu me fais connaître le sentier de la vie;
En présence de ta gloire les joies sont grandes,
Et dans la droite je vois la félicité éternelle. (Kaddisch des Orph.)

RIT PORTUGAIS.

Ps. XLIX.—Au chef des chantres, psaume des enfants de Koré.

רארן Peuples! écoutez-moi; Habitants de la terre, soyez attentifs; Fils des grands! enfants du peuple! Riches et pauvres! écoutez-moi. Ma bouche vous enseignera la sagesse, Les méditations de mon cœur, l'intelligence; Mon oreille entend un cantique sublime, Et je veux l'imiter aux sons de ma harpe. Pourquoi désespérerai-je dans les mauvais jours? Le châtiment de mes oppresseurs m'atteindrait-il? lls metteut leur consiance dans leur force, Se vantent de leurs immenses richesses. Mais le frère ne rachèterait pas le frère, Et refuserait sa rançon aux magistrats. Ils ne se rachèteraient pas eux-mêmes. Oh! non, revenir à la vertu, cela est trop cher. Comme s'ils pouvaient vivre toujours, Comme si jamais ils ne devaient voir leur fin. Ils ne voient donc pas que les sages meurent, Oue les insensés les suivent, Et laissent leur bien à d'autres. Ils croient à la durée de leur palais,

וְרֵר בְּנְרָאוּ בִשְּׁמוּחָם עַלֵּי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיכֶּר בַּל־יָלִין גִּמְשֵׁל בַּבְּהַמוֹת גִּרְמוּ: זֶה דַּוְכָּם בָּכֶּל שַׁחּוּ מָוֶת יִרְעִם וַיִּיְרְהוּ בָּם יְשָׁרִים לַבּבֶּלְר וְצוֹנָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְבָּל לוֹ: אַהְ־אֵלְהִים יִפְּהֶה־נַפְשִׁי לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִי יָקְחָנִי מֶלָה: אַל־תִּירֶא כִּי־נִצְשִׁי לְבַלּוֹת שְׁאוֹל כִּי יִקְחָנִי מֶלָה: אַל־תִּירֶא כִּי־נִצְשִׁי בְּבּוֹתוֹ יִפְּתוֹ יִבְּעִשׁׁי בְּבוֹרוֹ : כִּי־נַפְשׁוֹ בְּחַיְיִוֹ בְּבוֹרוֹ : כִּי־נַפְשׁוֹ בְּחַיִּי עִּרְרבּוֹר אֲבוֹתוֹ יִבְּח בֹּלֹא יָבִין עִרְרבּוֹר אֲבוֹתוֹ יִבְּח בֹּלֹי בִּבְּרוֹתוֹ בְּבוֹרוֹ : כִּי־נַפְשׁוֹ בְּחַיְיִוֹ בְּבוֹרוֹ : בִּירבּוֹת אֲבוֹתוֹ יִבְּח בְּבוֹתוֹ בְּבוֹרוֹ בִּבוֹתוֹ בִּבְּתוֹ בִּבוֹתוֹ בְּבוֹתוֹ בִּבוֹתוֹ בִּבְתוֹת בִּבְּתוֹם בִּבְּתוֹת בִּיִבְתוֹ בִּבוֹתוֹ בִּיְבְּתוֹבְיוֹ בִּיְנִיוֹ בְּבְבוֹתוֹ בִּבְּתוֹם בִּבְּתוֹתוֹ בִּבְבְּתוֹ בִּבְּתוֹ בְּבְּתוֹתוֹ בִּבְּבוֹתוֹ בִּבוֹת בִּיתוֹ בְּבִּוֹת בִּבְּהַמוֹתוֹ בִּבְבִּח לִיאִר בִּבוֹתוֹ בִּרְתוֹי בְּבִּבְּתוֹ בְּבִּתוֹת בִּבְּתוֹתוֹ בִּבְּתוֹ בְּבִּתוֹ בִּיתוֹ בִּיתוֹ בִּיוֹנִי בְּבִּתוֹ בְּבִוֹתוֹ בִּיוֹ בְּבְּתוֹ בִּבְיוֹת בְּבִוֹתוֹ בִּיוֹ בְּבִּתוֹתוֹ בִּבְּתוֹ בְּבִּתוֹ בְּבְּתוֹי בִיוֹי בְּבְּתוֹם בּבְּבְּתוֹם בִּבְּבְּתוֹ בְּבִּים בְּבְּבְּתוֹ בְּבְּתוֹת בִּבְוֹת בְּבְּתוֹי בְּבְּתוֹי בְּבְּתוֹ בְּבְּתוֹ בְּבְתוֹ בְּיוֹי בְּבְּתוֹ בְּבְתוֹי בְּבְּתוֹ בְּיוֹי בְּבְיוֹי בְּבְּתוֹ בְּבְּתוֹ בְּבְּתוֹבְי בִּבְּתוֹם בְּבְּבְּתוֹת בִּבְּתוֹ בְּבְּתוֹ בְּבְּתוֹ בְּבְיתוֹ בְּיוֹם בּבְּבְּתוֹי בְּבְּתוֹ בְּבְיתוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְּבְּתוֹ בְּבְּבְּתוּ בְּבְּבְּתוֹ בְּבְּבְּתוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְּתוֹ בְּבְּבְּעוֹ בְבְּבְּעוֹ בְּבְּבְּתוֹ בְּבְּתוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּבְיתוֹ בְּיוֹי בְּבְּעוֹ בְּבְּתוֹ בְּבְּתוֹים בְּבְבְּעוֹם בְּבְבְּבְּעוֹ בְּבְּעוֹם בְּבְּבְּעוֹ בְּבְּבְּעוֹי בְּבְּבְּיוֹים בְּבְּבְּבְּתוֹי

Après la prière, matin et soir, le rabbin ou son délégué, ou, à leur de-faut, un laïque, lit un des morceaux suivants, ou donne toute autre instruction morale et religieuse, tirée du Talmud et analogue à la circonstance.

A l'éternité de leurs demeures. A l'immortalité de leur nom. Mais, mortel, ta gloire durera une nuit Si tu quittes cette terre comme une brute. Voilà leurs actes. O vanité! Si seulement leurs arrière-neveux les louaient! Comme des brebis qu'on dirige sur la boucherie, Ainsi la mort pousse les sots vers la tombe. Au réveil, les fidèles les domineront, Car l'abyme ne retient pas toujours Cet esprit qui doit revivre (1). Ah! Eternel, quand tu prendras mon ame, Ne la livre pas au Scheol 2). Elle voit sans envie l'homme sans mérite Accumuler des trésors, augmenter le luxe de sa maison. Vienne la mort, il n'emporte pas ses richesses; Ses magnificences ne le suivent pas. Si son âme jouit en ce monde, On pourra l'estimer heureux. Mais il sera réuni à ses ancêtres ; ll ne verra pas la lumière éternelle. O mortel! fusses-tu comblé de gloire, Si tu n'as pas été sage et vertueux, Tu quitteras le monde comme une brute. (Kaddisch des Orphelins.)

apres la pri at un langu a norale et

⁽t) A la résurrection.

⁽²⁾ L'enfer, la tombe, l'oubli.

חורת ייו תמימה משיבת נפש

כפש החיים והממים שילמדו חבמים אלל החולה כל הסדר הזה אחר מפלמם וגם ללמוד אלל האבל פרק אחד בכל יום מחמשה פרקיו שהם בתוך ימי השבעה והחולה יטה אזכיו לשמוע מפלמם ומורתם :

א אמר רבי שמעון בן יוחאי מה יעשה האדם ההולך לבקר את החולה? דבעינן לאשתדל על אסוותא דגופא ברם יעשה עיקר מאסוותא דגשמחא ואשרי משכיל אל דל ואין דל אלא חולה שיש ממונים בהיכל הקדושה לשלם שכר טוב למזכירים לחולה שיפשפש במעשיו ויתודה ושיתפלל החולה להקב"ה ויעפוק בתורה בין מעט או רב רק שיכוון לכו לשמים כמו דאיתא בברכות פ"א כל העוסק בתורה יסורין בדלין ממנו וכל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק הקכ"ה מביא עליו יסורין ועוכרין אותו ואמרו חכמים רכאיב ליה כאיבא אזיל לבי אסיא ואין אסוותא כאסוותא דצלותא ואורייתא:

ב דרש רבי פנחם בן חמא כל מי שיש לו צער או חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים שנאמר חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה · כי אף מלאך המות אוהבם של תלמידי חכמים דכתיב עלמות אהבוך קרי ביה על מות אהבוך · וכשהחכמים לומדים בעבורו שכרו כאלו הוא למד בעצמו שנאמר עץ חיים היא למחזיקים בה, ללומדיה לא נאמר אלא למחזיקים בה ללמר כל מי שהוא גוום לאחרים ללמור בעבורו כאלו הוא עצמו למד בתורה ושכרו גדול מאור · וביותר מוב אם יכול להשתדל שעשרה חכמים ילמדן ויתפללו בעדו שהשכינה קדמא ואתיא וגם טוב שיתענו

Les enseignements de l'Éternel sont parfaits; Ils raniment, font du bien à l'àme. (Ps. xix, viii.)

וחר מכנמם

במוך מני

ד לכקר

רם יעשר

ואין דל

שכר טוב

ל החולה

זכוון לבו

דה יסוריי

ק הקביר

איב ליה

דצלותא

או חולר

אמר חמת

גר המות

ברו כאלו

זוא גווכ

יה ושנח

ה תכמים

ב שיתעו

אמר רבי שמעון Rabbi Siméon ben Jo'haï a dit : Quel est le devoir de celui qui visite un malade? Scrait-ce de s'inquiéter de la santé du corps seulement? Non; il doit essentiellement s'occuper de la situation de l'âme du malade, relever ses esprits abattus, raffermir son courage affaibli, et engager le patient à mettre sa confiance en Dieu.

Nous lisons dans les Saintes Ecritures: «Heureux celui qui s'occupe avec intelligence du pauvre!» Et qui est pauvre, si ce n'est le malade. Possédât-il tous les biens de la terre, ne les don-

nerait-il pas pour recouvrer la santé?

Le Seigneur, disent nos sages, réserve d'innombrables félicités à celui qui visite un malade, qui prie pour lui, lui fait espérer sa guérison, et l'engage à examiner sa conscience, à se réconcilier avec Dieu et avec les hommes s'il y a lieu. Mais le malade luimême doit adresser ses prières au Père de toute miséricorde, à l'Eternel, car l'Eternel est proche de ceux qui l'appellent, de ceux qui l'invoquent sincèrement. Et il doit employer les moments de repos que lui laissent ses douleurs pour se perfectionner dans les connaissances de la loi divine, et tout ce qu'il sera dans cette voie, que ce soit beaucoup ou peu, pourvu que ses intentions soient bonnes, Dieu lui en tiendra compte, et lui fera trouver dans ces entretiens un adoucissement à ses tourments. Mais celui qui néglige les avertissements de la Providence, qui dédaigne les enseignements de la loi divine et laisse échapper l'occasion qui lui est ollerte de se perfectionner, celui-la se prépare de longues souffrances. Les sages disent: Le malade a recours au médecin qui lui donne des remèdes. Le meilleur médecin, c'est Dieu; adressonslui de ferventes prières, entretenons nous de sa sainte loi, résignons-nous à ses volontés, et espérons.

2 ברש רבי פנהם Rabbi Phinée ben 'Hama, dans ses conférences, disait: Que celui qui a un malade dans sa maison, qui est malade lui-même, ou qui est accablé d'un profond chagrin, envoie chez le ministre de la religion ou chez un homme instruit et pieux, et fasse faire des prières. C'est ainsi que R. Phinée interprétait la parole de l'Ecriture: «La colère du Roi, c'est un messager de mort; le sage l'apaise.»

Que celui qui, faute d'instruction, ne sait pas méditer sur les

בעדו שאז תפלתם ותורתם אינן חוזרות ריקם וכך אמר שלמה המלך כני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך: אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף: אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך: כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך: שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים: כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא: ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה: וכן כתוב כי הוא חייך וארך ימיך:

ג וביקור חולים הוא בשלשה דרכים - אחד בענין הרפואות פן ואולי יודע לו רפואה או שישתדל בעדו לרופאים לרפאותו-והשני לספוק לו צוכו אם אין לו- והשלישי שיתפלל בערו להקביה ויכלול בתפלתו כל שאר חולי ישראל. אמר רב חנינא סבא משמיה דוב, כל שאפשר לבקש רחמים על חברו ואינו מבקש, נקרא חיטא - שנאמר גם אנכי חלילה לי מחטא להי מחדל להתפלל בעדכם ואפילו שהוא שונא לו צריך לבקש רחמים בעדו בעת צרתוי כמו שאמר דוד ואני בחלוחם לבושי שק - ועל תלמידי זכמים צריך שיחלה עצמו עליהם להתפלל ולהתענות עליהם - ואותה התפלה שמתפללים על החולה היא חביבה לפני הקב"ה. כמו שכתב הרמב"ן פ' יתרו התפלה על החולים נקרא דרישת אלהים, שנאמר ודרשת את ה' - וכל -המתפלל על חברו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחלה כמו שמצינו באברהם שהתפלל על אבימלך וכתיב וה' פקר את שרה - וכן כאיוב וה' שב את שבות איוב בהתפללו בעד ביק פ"א ועיקר ביקור חולים הוא התפלה:

שלמה

לבטח

ועונה

רפאית

כתונ

רפואות

פאותי

בעדו

ברנינא

ד יאינו

Saintes Ecritures contribue par ses dons à ce que d'autres s'occu pent de l'étu le de la loi divine, et sa récompense sera grande. Car il est dit : Elle la loi) est un arbre de vie pour ce ix qui la sou tiennent L'Ecriture ne dit pas pour ceux qui l'étudient, mais pour ceux qui la soutiennent, pour ceux qui par leurs offrandes nourris sent et entretiennent ceux qui s'occupent de l'étude.

En général, prier soi-même ou faire prier par d'autres, s'occuper de la loi divine dans le but de se perfectionner ou contribuer au perfectionnement de ses frères, ce sont là des œuvres agréables à Dieu, et tous ceux qui joignent à leurs prières les jeûnes et les bonnes œuvres s'en retourneront les mains pleines de grâces.

3 וביקור הולים Nous pouvons accomplir trois devoirs importants en visitant un malade. D'abord nous connaissons peutêtre un remède efficace, ou nous pouvons recommander un bon medecin pour tratter la maladie, et contribuer ainsi à la guérison du malade. Ensuite le malade peut être pauvre; privée du travail de son chef, la famille souffre de la misère; les enfants ont faim, froid : alors nous pouvons, par des secours délicatement offerts, adoucir au moins cette partie des tourments du malade, et lui procurer tout ce dont il peut avoir besoin pour lui et sa maison. Entin nous devons prier pour le malade. Rabbi Hanina, au nom de Rah, a dit: Celui qui est en état de prier pour son prochain et ne le fait pas est un pécheur. Le prophète Samuel a dit: « Loin de moi de pecher contre Dieu en m'abstenant de prier pour vous et en refusant de vous remettre dans la bonne roie.» Nous devons prier pour notre ennemi s'il est malade ou s'il court quelque grand danger. Le roi David nous en a donné l'exemple. Il a dit : alls m'avaient rendu le mal pour le bien, et cependant quand ils étaient malades je me courrais du cilice, je jednais et les prieres (que je l'adressais pour eux) partaient de mon cœur. » Nous devous particulièrement prier pour les sages et les hommes instruits, car leur vie peut être utile à la societé. En géneral, toutes les prières que nous adressons à Dieu en faveur des malades lui sont agréables, et si celui qui accomplit ce devoir a jamais besoin des grâces de l'Éternel, ces grâces lui seront accordees, car le Talmud dit : Celui qui prie pour son prochain est d'abord exaucé pour lui-même, s'il a besoin pour lui de ce qu'il demande pour autrui. Job, au comble de la misère, pria pour son prochain; il fut lui même rétabli dans sa première splendeur.

ד אמרו חכמים איקיר לאסיא עד דלא תצטרך ליה ואין
אסיא כאסותא דקורשא בריך הוא דכתיב כי אני ה' רופאך
שצריך האדם להקדים תפלתו בכל עת על כל צרה שלא
תבא עליו • מכל שכן שצריך האדם להתפלל להקב"ה
מיד כשבאה עליו הצרה, וביותר כשמרגיש איזה מיחוש בגופו•
ונמצא שהתפלה מכטלת מן האדם רוע הגזרות, וביותר
כששלשתן תורה ותפלה וגמילות חסרים הם ביחד • ואמר רב
חמא בר חנינא אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור
ויתפלל שנאמר קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה':

ה והמכקרים אותו ידברו עמו דברים טובים ונחומים בפנים יפות, שלא ירגיש בדבריהם שהוא חלש מאודי ויכנסו עמו בדברים עד שמצאו פתח לדבר עמוי שיתן דעתו על עסקיו אם הלוה הוא לאחרים, או הפקיד פקדון אצלם, או אחרים אצלוי ואומרים לו שיתורה, כי הוא רפואתוי ויעשה צוואת ביתוי כי על ידי זה אדם מראה הכנעתו לפני הקב"ה, ומבטל בז גזרותיו ממנוי כי הוא כאלו מוסר נפשו אל הקב"ה יומי שלא עשה כן, הוא כאלו הקשה ערפו נגדוי שאינו רוצה למסור נפשו אליוי ואמר לו הקב"ה אתה תכחר ולא אני? אבל מי שמכניע עצמו לפניו, הקב"ה מבטל גזרתוי כדכתיב באחאב יען כי נכנע מפני לא אביא הרעה בימיו:

ו אמר שלמה המלך הכל הולך אל מקום אחר הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר כמות זה כן מות זה. מותא כי מותא, ומרעין חיבולה. אשרי אנוש יוכיחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאם. כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידיו תרפינה. כי היסורים הם לטובת האדם ובחסר, לפי כח האדם הוא מיסר אותו, ולא באכזריות. כרכתיב וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יי אלהיך מיסרך והיינו ברחמנות. אמרן הכמים 4 אמרן הכמים Nos sages disent: Honore le médecin avant même que tu aies besoin de son assistance; mais quel est le médecin dont les remedes peuvent être comparés à ceux de l'Éternel, de celui qui a dit: « Moi l'Éternel, je suis ton médecin? »

שלא

7"377

במפו

ומר רב

4000

: 77 73

בפנים

ו עמו

עסקיו

אחרים

צייאה

ומבטל

ז - ומי

רוצר

ז אני?

דכתיב

ל היה

מותא

ומוסר

יפינה י

ם הוא

ומנותי

L'homme doit donc constamment prier Dieu de lui conserver la santé, à plus forte raison doit-il s'adresser à Dieu lorsqu'il lui ar-

rive un malheur ou lorsqu'il tombe malade.

La prière, disent les sages, fait fléchir les rigueurs du Ciel et détourne le mal qui est prêt à nous accabler, et si à la prière nous joignons les aumônes et les lectures pieuses, nous pouvons tout attendre de la miséricorde divine. Un sage a dit : Si ta prière n'est pas exaucée immédiatement, ne te décourage pas, prie toujours, prie encore, car il est dit dans les saîntes Ecritures : « Espère en Dieu, fortifie ton cœur par les prières et les bonnes œuvres, et espère en Dieu. »

להמבקרים Ceux qui visitent un malade doivent mettre à profit l'influence que leur donne leur position et leur caractère pour lui insinuer prudemment qu'il devrait penser à régler ses affaires temporelles et spirituelles, et que, si son intention était de faire un testament, il devrait le faire; que cela contribuerait à sa tranquillité et amènerait sa guérison. Dans tous les cas cela témoignerait de sa soumission aux décrets de l'Éternel, et, en raison de cette soumission, le Tout-Puissant peut lui faire grâce et le sauver. Nous lisons dans l'Écriture: « C'est parce qu'il (Achab) s'est humilié devant moi qu'il n'y aura pas de calamité durant son règne. »

6 אכל שלכוה Tout marche vers la même sin; tout vient de la poussière et tout retourne à la poussière. Heureux l'homme que Dieu éprouve! Oh! ne dédaigne pas les avertissements de l'Éternel. Il frappe, mais il guérit. Les soussirances servent au perfectionnement de l'homme, et elles lui sont départies dans la mesure de ses forces, non avec cruauté, mais avec miséricorde. Reconnais, dit l'Écriture, reconnais dans ton cœur que, comme un père châtie son sils, ainsi l'Éternel, ton Dieu, te châtie. Ne murmurez denc

על כן אל יבעיט בהם, רק יצריק דינו כי צדיק וישר הוא ורב חסד ואמת, שמיסר אותו בתחלה באמת, ומרפא אותו בחסד, על כן צריך לקבל עליו דין שמים באהבה, כי עיקר טובות האדם הוא לעולם הבא:

ן ואמרו חכמים חייב אדם לברך על הרעה, כשם שמברך על הטובה - שנאמר ואהבת את יי אלהיך בכל לבכך, בשני יצריך ביצוט וביציהר ובכל נפשך, אפילו הוא נוטל את נפשך ובכל מאדך. בכל ממוגדי ד"א בכל מדה ומדה שהוא מודד לך, הוי מורה לו במאוד מאוד - מאי מברך על הטובה? אומר ברוך הטוב והמשיב - ועל שמועות רעות, אומר ברוך דיין האמת, וחייב לקבלינהו בשמחה. מנא הני מילי? אמר רבה בר בר חנה אור יוחנן. ראמר קרא ביי אהלל דבר באלהים אהלל דבר ז' אבהו אמר מהכא, חסד ומשפט אשירה לך יי אזמרה - ר' תנחום אמר צרה ויגון אמצא ובשם יי אקרא - רבנן אמרי אמר קרא יי נתן ויי לקח יהי שם יי מבורך • אמר רב הונא אמר רב וכן תנא משמית דר׳ עקיבה לעולם יהא אדם רגיל לומר כל מה דעביד יחמנא לטב עביר ויקבל עליו כל מה שאירע לו באהבה וכמו שאמר איוב גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל ? כי מי יורע מה שהוא לטובת הארם או לרעה לו לפעמים יחשוב האדם שהוא לטובתו הטובה שבאה לוי ולבכוף נמצא שהוא לרעתוי וכן להפך שיגיע לאדם צרה, אף שהיא גדולה מאוד, ואעפים יכול להיות שהקביה עשה לו כל זה לשובתוי ואף אם ימות, כדכתים מפני הרעה נאסף הצדיק - וכמו שמצינו ביאשיה המלך אף שנהרג ונעשה כל גופו כבברה טובה היה לו שלא ראה הרבן הבית:

ח ותנו רבנן מעשה במונבז דמלך שבזבז אוצרותיו ואוצרות אבותיו בשני בצירת, ותברו עליו אחיו ובית אביו, ואמרו לו אבותיך גנוו אוצרות והוסיפו על של אבותם, ואתה מבזכז

הוא:

איתו

עיקר

ומברך

ו בשונה

"UD

מידך פובה?

בבוך

Ser.

ודבר

2002000

אנינא ח יוזי

שמיה

יענור

ורכה:

TXE

ים או טוכה

שיגיע

ומיות

ומכנו

ונררג

pas contre les actes de l'Éternel; mais àcceptez-les avec résignation, car il est juste et loyal; il châtie avec justice, et il pardonne et guérit avec miséricorde. Rappelez-vous que le véritable bonheur se trouve dans un monde meilleur, dans la vie éternelle.

7 אמרו הכמים Nos sages disent: L'homme doit rendre grâce à Dieu pour le mal qui lui arrive comme pour le bien dont il est l'objet, car il est écrit: «Tu aimeras l'Éternel ton Dieu de tout ton cœur, de toute ton âme et de tous tes moyens», quoi qu'il arrive, quand même il te prendrait ta fortune et la vie.

Nous lisons dans les saintes Écritures: a Que tu me fasses justice ou que tu me fasses grâce, je veux chanter tes louanges.» Enfin il est écrit: a L'Éternel a donné, l'Éternel a repris: que le nom de l'Eternel soit béni. » Habituons-nous donc, disent nos sages, à dire: Tout ce que Dieu fait est bien fait, et résignons-nous à tout ce qui nous arrive. Job a dit: a Puis-je accepter les faveurs de Dieu et refuser de me soumettre à sa disgrâce? » Et qui donc peut savoir ce qui est bon ou mauvais pour l'homme? Souvent nous croyons qu'une chose est bonne pour nous, et elle nous est nuisible. Souvent aussi nous croyons qu'une chose est très malheureuse, et ce qui est arrivé est très heureux pour nous. Le roi Josias est mort prématurément, mais il n'a pas eu la douleur de voir les malheurs de sa patrie et la destruction du temple.

Sous le règne du roi Munhatz il y eut une assreuse samine. Le peuple avait épuisé toutes ses ressources, et sa détresse était grande.

אוצרותיך ואוצרות אכותיך? אמר לדם אבותי גנזו למטה.
ואני גנותי למעלה. שנאמר אמת מארץ תצמח וצדק משמים
נשקף. אבותי גנזו במקום שהיד שולטת בהם. ואני גנזתי
במקום שאין היד שולטת בהם. שנאמר צדק ומשפט מכון
כסאך. אבותי גנזו דבר שאין עושה פירות. ואני גנזתי דבר
שעושה פירות. שנאמר אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם
יאכלו. אבותי גנזו אוצרות ממון. ואני גנזתי אוצרות נפשות.
שנאמר ולוקח נפשות חכם. אבותי גנזו לאחרים. ואני גנזתי
לעצמי. שנאמר ולך תהיה צדקה. אבותי גנזו לעולם הזה.
ואני גנזתי לעולם הבא. שנאמר והלך לפניך צדקך כבוד
ואני גנזתי לעולם הבא. שנאמר והלך לפניך צדקך כבוד

מ ומי שעוסק בעסק המת. בין במהרתו או בלבישת התכריכים או בעשיית ארונו וקברו. הרי זה זריז ונשכר, אפילו כי יעסוק רק ברבר מועט. אחר המרבה ואחר הממעיט ובלכד שיכוין לבו לשמים. ונאמר עליו אשרי משביל אל דל ביום רעה ימלטהו יי. ומצוה להספיד על המתים כראוי ולספר שבחם. כל אחד לפי כבורו ולפי מעשיו הטובים. כי כל זמן שאדם חי. אין לידע מה יהא סופו אם יעמור בצדקתו. וכיון שמת אז נגמר במעשיו. ואף אל פי שיש למת הובה עוסקים ואין צריכין לו. מ"מ יקרב אדם את עצמי לזכות בו. והכל מחויבין ללוות המת. וחנו רבנן מבטלין תלמוד תורה, להוצאת המת ולהכנסת כלה, אמרו עליו על רבי יהודה בר אלעאי, שהיה מבטל חלמוד תורה, להוצאת המת ולהכנסת כלה, ואמר רבי אבא אמר רב להוצאת המת ולהכנסת כלה, ואמר רבי אבא אמר רב יהודה כל הרואה המת ואינו מלוהו. עובר משום לועג לרש יהודה כל הרואה המת ואינו מלוהו עובר משום לועג לרש ללוות אותו ד' אמות:

Le roi, touché de l'affliction de ses sujets, ordonna à ses ministres d'ouvrir ses trésors, d'acheter du blé et de le distribuer au peuple.

Les frères du roi, qui n'étaient pas aussi généreux que lui, se permirent de lui faire des reproches. Comment! dirent-ils, non seulement tu n'ajoutes rien aux trésors de tes prédécesseurs, tu prodigues encore l'or qu'ils ont eu tant de peine à amasser! Tu n'es pas sage.

גנותי

וניתי

היה,

כבוד

אפילו

ומיויט

כראוי

ובים.

עמוד

111111

ו את

ורבנו

אמרו

קורה

Vous êtes dans l'erreur, mes frères, leur répondit le bon roi, moi aussi j'amasse des trésors. Mais voici la différence entre mes ancêtres et moi:

Mes prédécesseurs entassaient des trésors pour ce monde, moi j'en amasse pour l'autre; ils mettaient leur argent dans un lieu où l'on pouvait le leur prendre, moi je place le mien en lieu sûr; leurs richesses ne leur rapportaient rien, les miennes portent un intérêt immense; ils économisaient de l'or, moi j'économise la vie de mes sujets; ce qu'ils amassaient était pour les autres, ce que j'amasse est pour moi; ensin ils travaillaient pour la terre, moi je travaille pour le Ciel. Ainsi qu'il est dit : « Tes biensaits te précèderont et la gloire de Dieu sermera la marche.»

9 כמי שעוסק Celui qui fait le nécessaire pour l'inhumation d'un mort, qui fait son ablution, le revêt des Tachrichin (vêtement mortuaire), lui prépare un cercueil et lui creuse une tombe, celui-là a un grand mérite; mais ne fit-il qu'une partie de ces choses, il accomplirait encore un pieux devoir, et c'est de lui que dit l'Ecriture: « Heureux celui qui soigne le pauvre avec intelligence; viennent les mauvais jours, Dieu le protégera. »

Et tous doivent accompagner le frère ou la sœur à leur dernière demeure; l'étude même de la loi divine ne dispense pas de ce devoir, et de celui qui l'observe l'Écriture dit : « Celui qui est charitable prête à l'Éternel, et sa bienveillance sera récompensée. » י והבא לנחם אבלים יאמר להם דברים של מעם בנחמתו. כדי שיצריקו דינם ויקבלו תנחומים. כמו שאמר דור בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע וחנני יי וחי הילד. ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הולך אליו והוא לא ישוב אלי:

כי כל מה שיכסה העפר.

יכסה מן הבשר:

כי הכם למנוחרה,

ואנחנו ביגון ואנחה:

על כן אין להתרעם אחר מרותיו. כי צריק וישר הוא.
ומי שיבכה על מת יותר מראי כאלו מתרעם על מרורת
הקב"ה:

רכא לנחם 10 מחלים Celui qui console des personnes affligées de la mort d'un être chéri doit, avec intelligence et par des paroles douces et sages, amener les affligés à se soumettre avec résignation au jugement de Dieu et à attendre des consolations de la miséricorde divine. Il faut surtout engager ceux qui pleurent à mettre un terme à leurs plaintes, à leurs lamentations; car le Talmud dit: « Celui qui pleure trop pour un mort murmure contre la volonté de Dieu, et par la s'attire d'autres malheurs. » Le roi David nous laisse à ce

sujet un exemple à suivre.

Ce roi avait un enfant qu'il aimait tendrement. Cet enfant tomba dangereusement malade. Le roi était inconsolable; il refusait toute nourriture, couchait sur la terre, et passait les jours et les nuits à pleurer. Le septième jour l'enfant mourut, et les serviteurs du roi furent dans une grande perplexité. Le roi, dirent-ils, se lamentait tellement alors que l'enfant vivait encore et pouvait être sauvé; que ne va-t-il pas faire maintenant que son enfant est mort et que tout espoir est perdu? Personne ne voulait annoncer cette triste nouvelle au roi; mais celui-ci s'aperçut bientôt qu'on lui cachait quelque chose, et il dit à ses ministres: Mon enfant est-il mort? - Il est mort, répondirent-ils. Alors David se lève, va aux bains, se parfume, change de vêtements, se rend au temple et chante des hymnes au Seigneur. Puis il rentre, se met à table et mange. Ses ministres étaient stupéfaits. Comment, dirent-ils au roi, devons-nous interpréter votre conduite après la mort d'un enfant que vous aimiez tant?

Que vous êtes peu intelligents! leur répondit le roi. Tant que mon enfant chéri vivait, tant que j'avais l'espoir de le conserver, je jeunais, je priais, je pleurais; peut-être, pensais-je, Dieu aura-t-il pitié de ma douleur et de mes larmes et me conservera mon enfant. Mais maintenant qu'il est mort, que Dieu par ses impénétrables décrets l'a appelé à lui, pourquoi me plaindre? à quoi bon me tourmenter? Puis-je le rappeler à la vie? Non. J'irai un jour vers lui; lui ne reviendra pas vers moi. Ceux qui dorment dans la terre sont plus heureux que nous. Ne murmurons donc pas et soumettons-nous aux jugements de Dieu, qui sont justes et parfaits. L'Éternel a donné, l'Éternel a repris: que le nom de

l'Éternel soit béni!

יא ולָא לבד שהמצוה לגחם האכלים, אַלא לכל מרי נפשי ולדבר על לבסי דברים חמתישבים על לבי ולנחמם. ולומר להם. שישימו מבטחם ב"ה. ולא יתיאשו מתשועת יי כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידיו תרפינה: ואשרי גבר אשר שם יי מבטחו: מקימי מעפר דל, מאשפות ירים אביון: ואם רואה יתומים ואלמנות. ינחם אותם, לאמר. יי הָוא אבי יְתוֹמיָם וֹדיָן אלמנות : יתום ואלמנה יעודר : וכל המנחם לאכלים ולמרי נפשי בעת מיתתו אמר הקב"ה למלאכי השרת, שהם ממונים על הנחמה, שיוליכו נשמתן לגן עדן, בחדוה וגילה, ולנחם איתה, מדה כנגד מדה, על שהוא היה מנחם האבלים בחייו והקב"ה נותן לו שכרו הטוב, ויושב לפניו, על שהחזיק מדתו, דכתיב אנכי אנכי הָוֹא מנחמכם, וכן כתיב, נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם, למי תנחמו? לאותן שינחמו עמי ובזכותו יקרב הקב"ה נחמת הגאולה, דכתיב ואשלם נחומים לו ולאבליו, ואז בלע המורת לנצח, ומחה אדני יי דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ, כי יי דבר:

Après la conférence religieuse, on dit:

וּלְהוֹשִׁיבָה תַחֵּת צֵץ הַחַיִים אַצֶּל נִשְׁכֵּוֹת הַצַּדִּיקִם לְּהוֹשִׁיבֵם לְחוֹלִיבָה תַחַת בַּצְּדִיקִים לְהוֹשִׁיבם לְחוֹלִיבָה תַּלָּבוֹר נִשְׁבֵּרוֹ לִהְצִּוֹן לְפָּנִיה בַּעֲבוֹר נִשְׁבֵּרוֹ לִהְבּוֹת פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִית פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִית בַּעְבוֹר נִשְׁבֵּרוֹ לִיְשְׁבֵּרוֹ לִבְּבוֹוֹל לְבְּבוֹוֹ לְבְּבוֹוֹ לְהְצִּוֹן לְפָּנִיה חִוֹבְרִבוֹי וְחִבְּבְּה תַּבְּרוֹ עִשְׁבִרוֹ בְּשְׁבֵּרוֹ בְּשְׁבֵּרוֹ בְּשְׁבִּרוֹ בְּשְׁבִּרוֹ בְּשְׁבִּרוֹ בְּשְׁבִּרוֹ בְּשְׁבִּרוֹ בְּשְׁבִּרוֹ בְּבְּבוֹי וְנִיםְ בָּלְּבִּיוֹ שִּׁעְרִי בַּוְעֲבִוֹי בִּוֹעְבִּה הַחָּבְּרְוֹעִים לְּהִוֹלִיים לִּהְוֹלִיבְה בְּבְּבוֹיוֹת בְּבְּבְּרוֹ בְּשְׁבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבּיתוֹם בּבְּבְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּהְבְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבְּבְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבְּבְּבְּיוֹית בְּיִים בְּבְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבּיוֹת בְּבְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבוֹית בְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבוֹית בְּבְּבוֹית בְּבְּבְּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּבּיוֹים בּבּיוֹים בּבּיוֹים בּבּיוֹים בּיִים בְּבְּבוֹים בּבּיוֹים בּבּיוֹים בּבּיוֹים בּיִים בְּיִים בְּבְּבוֹים בְּבְּבּיוֹם בְּבְּבְּבוֹים בְּבְּבְּבוֹים בְּבְּבוֹים בְּבְּבְּבְּוֹים בְּבְבּיוֹים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְבּבּיוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְבְּבְּיוֹים בְּבְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹים בְּבְבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹים בְּבְבְּיוֹים בְּבְבְּיוֹים בְּבְבְּבְּבְּוֹים בְּבְבְּבְּיוֹם בְּבְבְּבְּוֹים בְּבְבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבְּבְּבְּוֹים בְּבְבְּבְּוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹים בְבְבְּבְּוֹים בְּבְבְּבְּוֹם בְּבְּבְבְּבְבְּיוֹם בְּבְבְּבְּוֹם בְּבְבְּבְּבְבְּבְּוֹם בְבְבְּבְּבְּים בְּבְּבְבְּיוֹ בְּבְבְּבְב

11 אלכר ceux qui pleurent un mort, nous devons aussi porter des consolations à tous ceux qui sont accablés de quelque profond chagrin, les engager à mettre leur confiance en D.eu, à ne pas désespérer de la bonté divine: car « s'il blesse, il panse les blessures; s'il frappe, ses mains guérissent », et heureux l'homme qui met sa confiance en Dieu, car Dieu relève l'humble de la poussière, le pauvre de sa couche de misère.

זשועת

ווי גבר

לאמר

יעורד :

הקב ה

[שמתו

וה על

' שברו

אנבי

17. 18

פנים

Si vous voyez des veuves et des orphelins, parlez-leur avec douceur, consolez-les, secourez-les, et dites leur que l'Éternel notre

Dieu est le père des orphelins et le désenseur des veuves.

Ceux qui consolent les affligés auront, quand leur tour sera venu de paraître devant Dieu, la gloire d'être reçus par les anges consolateurs, et Dieu les récompensera pour avoir marché dans ses voies, car Dieu console les affligés, ainsi qu'il est écrit: « Moi, moi je vous consolerai, et en leur faveur l'Éternel nous enverra la délivrance messianique; alors la mort sera bannie à perpétuité. Adonaï Élonim essuiera les larmes de tous les visages. Il relèvera l'honneur de son peuple. L'Eternel l'a dit.

Apres la conference religieuse, on dit :

אנא ה' מלך מלא רחמים Seigneur, mon Dieu et mon Roi, source de toute miséricorde! toi qui as entre les mains l'âme de tout ce qui vit, le souffle de toute créature humaine, daigne, oh! daigne agréer avec bienveillance nos méditations dans ta sainte loi, et reçois avec faveur nos prières pour l'âme de N....

Agis avec cette âme selon ton inépuisable bonté, ouvre lui les portes de la miséricorde et de la grâce, les portes de

l'Eden.

Reçois-la avec amour, envoie tes anges au devant d'elle, qu'ils l'accompagnent et la placent sous l'arbre de la vie

וְהַצִּדְבָּנִיּוֹת הֲסִידִיםוַהַסִידוֹת ּלֶהָנוֹת מִיּיוֹ שְׁבִינְהֶהְּּ לְהַשְׁבִיעָה מִשוֹבָך הַצָּפוּן לַצִּוּרִלִים • וְהַנּוּוּף יָנוֹה בּמֶבֶר בִּמְנוֹדֶה נְכִוֹנָה בְּחֶדְוֹה בְּשִׁמְחָה וְשְׁלוֹם • בְּרַבְתִיב יָבוֹא שֶׁלוֹם יָנוחוּ עַל־מִשְׁבְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְבַהוֹ • וּבְתִיב יַעְלְוּוּ חֲסִידִים בְּבָבוֹד יְרַנְנוּ עַל־ כּוֹאַבֹּבוֹעָם-וּכִּטִיב אִם־שִּׁאַבַּב לאַ־עִפְּטַרּוֹעָם-וּכְּעִיב אָם־הִּאַבַּב וֹאַרֶבֶה שְׁנָתֶה וֹתִשְׁמוֹר אתוֹ מֵחָבוּט חַבֶּקבֶר ומֵרַבְּה וְחוֹלֵעָה • וְהִסְלַח וְהִמְחוֹל לוֹ (לָה) עַל בָּל־פִּשְׁעִיוּ פּּאָעיהָ) כִּי אָרָם אֵין צַּוּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר וַעַשֶּׁרּרַ פוֹב וְלֹא נֶחֶטְאַ • וּוְבוֹר לוֹ (לָה) זָבִיוֹתְיוֹ (נִבִּיוֹבֶיהָ) וֹצִּבְׁלוֹתָיוֹ (וֹצִּבְלוִתֶּינִ) אֲחֶׁר עֲחֶׁבוֹ (עֹאִיבׁנִי) וְטַשְׁפִּיעַ לו (לָה) מִנִשְׁמֶתוֹ (מִנִשְׁמֶתִה) לָבִישֵׁן עֵצְמוֹתָיו (עַצְמוֹתָיה) בּצׁבֶר מֵרַב מוב הַצָּפון לַצַּדְּיקִים • דַבְּתִיב מָהַ רַב מוּבֶך אֲשֶׁר־צָּפַנְהָ לִירֵאֶיףּ וּכְתִיב שׁבֵּר בָּל־ עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָה לֹא נִשְׁבָּרָה ּוִישְׁבּוֹן (וְתִּשְׁבּוֹן פַטַח בָּדָר וְשַׁאֲנָן מִפַּחַר רָעָה וֹאַל־יִרָאָה (תִּיָאֶה) פַּנִי גִיהַנָּם • וְנִשְׁמָתוֹ (וְנִשְׁמָתוֹ (וְנִשְׁמָתוֹ (וְנִשְׁמָתוֹ הַחַיִּים וּלְהַהְיוֹתוֹ (ילְהַהָּיִיתָה) בָּהְחָיֵת הַמֶּתִים עִם בּל־מִתִי עַמְּךְ יִשְּׂרָאֵל · אָמֵן : קריש דרבּנן ·

éternelle, près des âmes des justes, des saints et des saintes; que là elle se délecte du reflet de la gloire de Dieu et qu'elle se rassasie des biens qui sont réservés aux justes.

Et que son enveloppe mortelle repose en paix dans la tombe, ainsi qu'il est écrit : « Ceux qui se tiennent dans le sentier de la vertu reposeront en paix sur leur couche. »

a Les fidèles célèbrent sa victoire, et, sur leur lit de repos, ils chantent encore sa gloire. »

« Quand tu seras couché dans la tombe, tu ne seras pas effrayé, tu reposeras en paix et ton sommeil sera doux. •

O Seigneur! si celui (celle) pour qui nous t'implorons a péché, pardonne, oh! pardonne-lui, car: « Il n'y a pas d'homme sur terre qui ait toujours fait le bien et jamais le mal.»

Que ses bonnes actions lui soient comptées, et que la béatitude réservée à son âme s'étende au corps, car il est dit : « Que le trésor de félicités réservé à tes fidèles est grand! n Et ailleurs : « Il veille sur tous ses membres, aucun d'eux ne sera brisé. »

Qu'il (qu'elle) repose donc en paix dans la tombe, et que son âme soit admise dans le sein des justes qui goûtent la félicité éternelle, et qu'à la résurrection des morts, il (elle) ressuscite avec tous les trépassés de ton peuple, Israël! Amen!

נכם

KADDISCH DERABBANAN.

קהל וְעַתָּה וִנְהַלֹּבְא וכו',

יְתְנַבֵּר וְיִתְקַבִּשׁ שְׁמֵה רַבָּא בְּעָלְמָא וְנָחֲמָתָא הַּיבְרָא כְּרְעוֹתֵא וְשִׁירָתָא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרֵך בְּעַלָּט וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיא יִתְבָּרֵּ וְיִשְׁתַבַּח וְיִתְבָּא מְבָרֵך לְעָלָם וּלְעַלְמֵי עַלְמִיא יִתְבָּרֵר וְיִשְׁתַבָּר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׁא וְנִחְבָּיִר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׁא וְנִחְבַּיִּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְּבָּר שְׁמֵה דְּכָּא מְבָרֵך לְעָלָם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא יִתְבָּר וְיִתְּבַּר שְׁמֵה דְּכָּא מְבָרֵך לְעָלָם וּלְעַלְא מִן בָּלר וְיִתְבַּר שְׁמֵה דְּכָּא מְבָרֵך לְעָלָם וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיא מִן בָּלר וְיִתְבָּר שְׁמֵה דְּקוֹרְשָׁא בְּרִיךְ הוֹא לְעַלָּא מִן בָּלר בִּרְנִהְיִם מִּשְׁה בְּרִיךְ הוֹא לְעַלָּא מִן בָּלִי

בַּעָלְמָא וָאִמְרוּ אָמָן:

וֹאַל פַּל-יִשִּׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵוּ:

עְּשֶׁרְאֵלְוֹם בִּמְרוֹמְיוֹ הַאַלְמִיבִיהוּוֹ וְעַל בַּלְ-יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵוּ:

יִשְׁרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵוֹ: פּסְּל יְהִי שֵׁם יִי עִשְׁה שָׁמִים וְאָרֶיִל וְאַרְיִבְּוֹ שְׁלְמִיבִי תְּלְמִיבִי וְחָלִי מְּבְיָרְ מַעַמְּה וְשָׁלִי וְאַלְיִר עִּילְכּי וְשִׁרְאֵל וְאַמְרוּ אָמֵוֹ: פּסְל יְהִי שֵׁם יִי עִשֵּׁה שָׁמִים וְאָרֶיִ וֹ וְאַלְמִיבִיוֹ וְשִׁלְמָא רַבָּא הִלְּיְא מִוֹרְקְבָּם אָבוּהוֹוֹ וְשִׁלְּמָא רַבָּא הִלְּיִה מִוֹן יְשִׁלְּבָּי מִוֹרְקְבָּה מִעְּהָהוֹ וְשָׁלְמָי רִייִחָא וְפּוֹרְקְנָא מִוֹרְקְבָּה מְּבְּרְבְּעִי וְשִׁלְמִי רְיִיחָא וְפּוֹרְקְנָא מִוֹרְקְבָּע מִוֹרְקְבָּה מְּבְּיִי וְשִׁלְּמִי בִּיחוֹן וְעַל בָּלְרְשְׁלְבִּי מִוֹיְנִי מְשְׁלִוּם עָּלִינִי הִישְׁלְם בְּבְּלוֹי שְׁלְמִיבִי חִוֹּי בְּבְּלְי וְשִׁלְם בְּבְּיוֹ וְשִׁלְבָּי וְחִיבְי בְּבְּלְייִבוֹי הוֹא יִעְשֶׁה שָׁלוֹם בְּמְרוֹים וְחִילִי הְיִבְיּי וְשְׁלְבִי וְבִּילְיִי בְּיִי בְּשְׁרָבִי וְשְׁלְבִי בְּבְּיִי וְשְׁלְבִי בְּבְּיִי וְשְׁלְבוֹי בְּבְּיִי וְשְׁרָבִין וְשְׁלְבוֹי בְּיִי בְּיִבְייוֹ וְשְׁלִוֹי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי שְׁרָבִיי בְּיִי שְׁרָבִיי בְּיִים וְּבְּבְיוֹ בְּבְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִיבְיוֹ בְּשְׁבְּיוֹי בְּיִבְּיי בְּיִיבְייוֹ בְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּיִים בְּיִיבְייוֹ בְּיִי בְּיִיבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְּייִי בְּבָּיוֹי בְּיִבְיוֹי בְּיִי בְּיוֹי בְּיִבְייוֹ בְּשְׁבְּיוֹ בְּבְּיוֹי בְּיִי בְּיִבְיִיי בְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִיבְיוֹ בְּיִבְיוֹי בְּיִבְייִי בְּשְׁבְיוֹי בְּיִי בְּיִבְיוֹי בְּיִי בְּיִיבְיוֹי בְּיִי בְּיִיבְיוֹי בְּיִיבְיוֹי בְּיִי בְּיִבְיוֹים בְּיִי בְּיִיבְיוֹי בְּייִי בְּיִבְייִי בְּיִיבְיוֹי בְּיִיבְיוֹי בְּיִי בְּיִבְּיוֹי בְּיִיבְייִי בְּיוֹי בְּיִיבְיוֹי בְּיוֹי בְּיִיבְייִי בְּיוֹבְיי בְּיִיבְייוֹי בְּיוֹי בְּיִיבְייִי בְּיוֹי בְּיִיבְּיוֹי בְּיִי בְּיִבְּייִי בְּיוֹי בְּיִיים בְּיִיבְּייִים בְּבְּיִיבְייִּי בְּיוֹי בְּיִבְּיי בְּבְּבְיים בְּבְּבְּיוֹים בְּיִבְּיוֹי בְּיִיבְּבְיים בְּבְּבְּיים בְּבְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּב

KADDISCH DERABBANAN.

Yithgaddal weyithkaddasch scheméh rabbâ be'almâ di-verâ 'khire'outhé weyamli'kh mal'khouthé be'hayye'khôn ouveyome'khôn ouve'hayyé de'khol beth yisraël ba'agalâ ouvizman qariv weïmerou Amên,

Yehé scheméh rabbà mevara'h le'alam oule'almé 'almayâ, yithbara'kh

weyischtaba'h weyithpaër weyithromêm weyithnassê weyithhaddar weyith'allê weyîthallal schemêh deqoudeschê beri'kh hou, le'êlâ min kol bir'khatha weschiratha touschbe'hatha wene'hemathâ daamirân be'alma weïmerou Amên.

'Al yisraël we'al rabbanan we'al talmidehôn we'al kol talmidé thalmidehôn we'al kol man de'asqin beoraïtha di veathra hadên wedi be'khol athar waathar yehê lehôn oule'khôn schelamâ rabba 'hinna we'hisda wera'hmin we'hayyin ari'khin oumezôna rewi'hâ ouphourqana min qodam avouhôn dischmayyâ wear'â weïmerou Amên.

Yehé schelama rabbâ min schemaya we'hayyim 'alénou we'al kol yisraël weïmerou Amên.

'Ossé schalom bimerômow hou ya'assé schalom 'alénou we'al kol yisraël weïmerou Amên.

תנחומות אל

eurer

ils de

oie de

s. Pas pir da omme

eu, il

échiel

et cefidèle

la joie

armes

aelle, lais tu

ilesse.)mpa-

ne me

étions

at elle

- La

emps,

grâces

yeux.

nges.

k Les

Paroles de consolation dans l'esprit des saintes Écritures pour des personnes assligées.

UN VEUF A LA MORT DE SA FEMME.

והיא חברתך ואשת בריתך

Elle est ta compagne, la femme de ton alliance. (Malachie, 11, x1v.)

Dans tes mains, ô mon Dieu! repose actuellement l'âme de la fidèle compagne. Toutes ses peines, tous ses soucis, tous ses travaux sont finis. Sa vertu la précède, ses œuvres la sauvent. Sa fidélité lui fraie le chemin, et la gloire de Dieu l'accueille. Ses maux ont un terme, sa lutte est achevée, et les terreurs de la mort sont vaincues. Son âme retourne vers Dieu dont elle émane, et la poussière retourne à la terre d'où elle est venue. Ainsi s'accomplit l'éternelle sagesse de ta parole, ô mon Dieu! Ta parole, mon Dieu. est une source intarissable de consolations; elle fortifie l'âme, tranquillise le cœur, et relève notre esprit abattu. Non, tu ne livres pas l'âme au néant ni tes justes à la destruction! Son âme est donc actuellement dans le royaume des rémunérations éternelles, et son corps, à l'époque que tu auras fixée pour la résurrection, se réveillera et jouira avec extase de la contemplation de la lumière divine.

Chère compagne! tu es délivrée des peines, des tribulations et des dangers de ce monde. Tu as trouvé le repos, tu as atteint le but tant désiré par le voyageur. Dois-je pleurer

ton départ?

Un jour l'Éternel dit au prophète (Ézéchiel): «Fils de l'homme, je veux par une mort subite t'enlever la joie de tes yeux; mais tu ne gémiras pas, tu ne pleureras pas. Pas une larme ne devra paraître dans tes yeux. » Le soir du même jour la femme du prophète mourut, et il fit comme Dieu lui avait commandé: pas un gémissement! pas une larme! C'est que le prophète est un serviteur de Dieu, il est ferme dans sa croyance en la parole divine. Or Ézéchiel était la merveille de son époque, et sa conduite commandait l'étonnement et le respect de ses contemporains, et cependant Dieu l'éprouva rudement, lui enleva sa fidèle compagne!....

O mon Dieu! il t'a plu de m'enlever, à moi aussi, la joie de mes yeux. Mais moi je gémis, je pleure. Les larmes obscurcissent ma vue. Je sens ce que je possédais en elle, je ressens ce que je perds, et mon cœur se brise. Mais tu seras indulgent, mon Père, tu auras pitié de ma faiblesse. Oh! oui, elle était la joie de mes yeux, ma chère compagne, la couronne de ma maison! Oh! combien sa vue me réjouissait! combien, moi et tous les miens, nous étions heureux de sa douceur et de sa vertu! Et maintenant elle nous a quittés. — La joie de mes yeux m'est enlevée. — La

mort me sépare de la fidèle compagne!

La beauté du corps se fane comme l'herbe des champs, et ses charmes comme la fleur de nos jardins. Les grâces disparaissent et avec elles tout ce qui charmait nos yeux. La crainte de Dieu est seule digne d'éternelles louanges, ainsi que nous l'apprennent les saintes Écritures: «Les Paroles d

Elle est ti

Dans de la fio tous ses cenvres : de Dieu achevée retourne à la ten sacesse est une i tranquil ne livre Son ami nération fixée per de la co

Chèn

tions et

grâces sont trompeuses, la beauté passe, une femme pieuse est seule digne de louanges. »

Je sais, je crois de toute mon âme, que ceux qui ont vécu dans une parfaite union sur terre se retrouveront dans le Ciel au milieu des justes et des bienheureux, et cependant cette séparation momentanée me brise le cœur. Mais, ô mon Père! les larmes de l'amour, de l'amitié, de la reconnaissance, peuvent-elles te déplaire? Non, tu ne veux pas, même avec l'espoir d'une réunion que tu as mis dans notre cœur, tu ne veux pas que nous restions insensibles en nous séparant de ce qui nous a été cher; tu ne veux pas que nous comprimions violemment notre douleur. Je pleure, mais je ne murmure pas, mon Dieu; je respecte tes décrets et j'adore ta sainte volonté. Ne nous as-tu pas annoncé que ceux qui pendant leur vie se sont aimés ne seront pas séparés après leur mort (1)? Eh bien! j'ai confiance en ta parole sacrée, mon Père, et l'espoir de la réunion me fortifie et me console. Oui, nous nous reverrons, chère amie de mon cœur; je te retrouverai, fidèle compagne de ma vie. Tu ne fais que me précéder, tu rentres la première à la maison paternelle.

Source de consolation, parole divine, tu enlèves l'amertume de la mort, tu adoucis la douleur de la séparation. Merci, oh! merci pour la révélation de tes saintes paroles! Ne fût-ce les consolations que je puise dans tes paroles, je serais anéanti par la douleur. Je le sais, mon Dieu, tes jugements sont justes et équitables. Ah! que ta grâce me vienne en aide et me console comme tu l'as promis à ton

serviteur.

del-

en: tre-

mon

iche

Hile

CP-

earl mes

s et

MIS

Dur-

1135

elez

e.

USP

jaı

le a

toi.

ans. yals |

eel, l

⁽¹⁾ Paroles de David à la mort de Saul et Jonathan.

UNE VEUVE A LA MORT DE SON ÉPOUX.

ràces sont et seule d

Je sais, ans une 1

iel au mi ette s. j ar

ère! les!

ince, per

eme ave

Pur, la D

parant d

ous comp

ais je ne

j'adore

eux qu. p

arés aprè

arole sact

Le et me

e mon co

ie. Tu ne

maison

Source

ume de li

lerci, oh

e fût-ce

e serais a

ugements

ienne en

erviteur.

(Paroles

קרא נא היש עונך

Appelle! appelle donc! Qui te répondra? (Job.)

J'appelle avec un cœur plein de douleur; mais de quelque côté que je me tourne, je ne vois, je n'entends rien; un affreux silence m'environne. C'est que celui qui autrefois me répondait n'est plus. Ah! il m'a été enlevé. O mon Dieu, mon Dieu! tu m'as enlevé le meilleur des époux.— Cet œil qui me regardait avec amour est éteint, cette bouche qui me souriait est à jamais close, ce cœur que la fidélité me conservait a cessé de battre. Ah! je suis séparée de celui auquel j'étais si étroitement liée, de celui qui partageait toutes ses joies avec moi, de celui qui prenait part à mes chagrins. Mais, ô mon Dieu! tes jugements sont justes et équitables, et je pleure, mais je ne murmure pas. Tu nous avais unis, mon Dieu, et je t'en avais rendu grâce; aujourd'hui tu nous sépares: que ta volonté soit faite; tu auras pitié de la pauvre veuve.

Veuve! oh! quel mot affreux! Veuve! oh! ne m'appelez plus Noémi (gracicuse). Appelez-moi Mara (l'affligée), car l'Éternel m'a plongée dans l'affliction. Ah! je comprends maintenant ces paroles de l'Écriture, les plaintes de la pieuse veuve d'Élimélech. Moi aussi je suis veuve, moi aussi j'ai

été plongée dans l'affliction par l'Éternel.

Mais comme toi, pieuse Noémi, je veux rester fidèle à celui qui nous a attristées toutes deux. Il a eu pitié de toi, it ne m'abandonnera pas, lui, le père des orphelins, le défenseur des veuves, et, plein de confiance en lui dans mon malheur, je veux dire: « Mon Dieu, tu me l'avais donné; mon Dieu, tu me l'as repris: que ton nom, ô Éternel, soit à jamais béni!

LES LARMES.

d fo

roie

mţ

100

Das

list

éco

ing

m

PF

ess.

Yq

1191

TOS

ero

m

Ce

181

jiè.

el.

es

Tout ce que Dieu a donné aux mortels est bon, dit le Talmud, mais le don le plus précieux du Ciel, ce sont les larmes.

Voici ce qu'un de nos sages raconte à l'occasion de la désobéissance de nos premiers parents et du châtiment qu'i en a été la suite :

Adam avait péché, il avait trangressé les ordres de son divin Père, il avait désobéi à l'Eternel en mangeant du fruit de l'arbre de la science du bien et du mal et que Dieu lui avait défendu.

L'Eternel dit à Adam: « Adam, toi qui le premier as reçu ma loi et qui ne l'as pas respectée, je t'exile de l'Eden, où je t'avais placé, et où tu pouvais vivre heureux si tu étais resté innocent et pur. Désormais tu travailleras pour vivre. La terre produira beaucoup d'épines et de ronces pour toi, et ce n'est qu'à la sueur de ton front que tu mangeras ton pain. Va, travaille, travaille tant que tu vivras, et, ton heure venue, tu mourras, car tu es poussière et tu retourneras à la poussière. »

כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב

Et Adam et Eve furent chassés du paradis.

Les exilés sortirent de la délicieuse retraite de l'innocence et de la paix, muets, abattus et dévorés de regrets · et de chagrins.

Mais déjà l'Eternel avait quitté le trône de justice כמא הדין et avait repris le trône de miséricorde כמא רחמים. Il eut pi-

tié de ses malheureux enfants et il rappela encore une fois devant lui sa créature chérie. « Adam! Adam! -- Me voici. Seigneur.-Adam, je vous ai condamnés tous deux comme juge, mais je vous aime comme un père. Mon arrêt est irrévocable, mais je veux en adoucir la rigueur. » Puis, les considérant avec compassion : « Que n'aurez-vous pas à souffrir sur cette terre d'exil, pauvres créatures! La misère et les maladies peuvent vous assaillir, le péché et le découlagement peuvent vous assiéger; ceux que vous aimez mourront, vous quitterent pour un monde meilleur, mais que vous ne connaissez pas, que vous ne savez pas appré cier. La joie même pour vous peut se changer en tristesse, car vous n'êtes pas nés pour la joie, malheureux! Qui vous protégera alors? qui vous aidera, vous consolera? Prenez ce talisman, mes enfants, prenez ces deux gouttes de rosée divine, gardez-les précieusement. Quand elles perleront dans vos yeux, votre cœur sera soulagé, et je serai là; moi, votre Dieu et votre père, je serai avec vous : courage et confiance, mes enfants! »

Les pauvres exilés reçurent le don du Dieu de miséricorde et pleurèrent amèrement. Ce furent les premières larmes de nos premiers parents. Mais, comme l'Eternel le leur avait dit, ces larmes les soulagèrent, la douleur leur parut moins amère, les regrets moins poignants, et, les yeux encore humides de pleurs, ils s'éloignèrent calmes et résignés du paradis qu'ils avaient perdu.

Et les Chéroubim et les Séraphim qui entouraient l'Eternel lui dirent : « O toi, Dieu de grâce et de miséricorde, qu'as-tu donc donné à l'homme qui l'ait si soudainement changé, qui ait pu le rendre si tranquille et si calme?— Mes Tout ce Imud. II mes. Voici ce sobciesat a élé la Adam av in Pere hit de l'at avait de L'Élerne en ma lo je t'avair sté innoc terre pr ce n'est in. Va.

Et Adan Les exil nce et d de chag Mais déj avait re

ure ven

eras à la

sidèles serviteurs, dit l'Eternel, ce qu'aucune créature dans le monde ne possède, je l'ai donné à l'homme, il en aura bien besoin sur la terre... Les deux perles brillantes que je lui ai données, c'est le cadeau le plus précieux dont je pouvais disposer, ce sont des larmes. »

ind

fai

m

ě

sa

oa aa

rd

(Semaine israélite, Bereschith, sect. Ire.)

RÉSIGNATION.

Le célèbre Rabbi Meïr a eu le bonheur de trouver une excellente femme. La pieuse et vertueuse Beruria possédait toutes les qualités du cœur et de l'esprit, et sa foi était aussi vive que sa religion était pure et éclairée.

Un jour, c'était un sabbath, pendant que Rabbi Meïr était à l'école à instruire le peuple et à lui expliquer la parole de Dieu, ses deux fils, qui étaient restès à la maison, furent subitement attaqués d'une maladie épidémique qui régnait dans la ville, et moururent tous deux.

La pieuse Beruria ne voulut pas troubler son époux dans son saint ministère, et elle ne le fit point prévenir du malheur affreux qui venait de les frapper dans leurs plus chères affections.

Elle sit mettre les cadavres de ses enfants sur un lit, et les sit couvrir d'un drap blanc.

Cette triste opération terminée, la sainte femme se mit en prières. Elle dit l'office de Mincha. Arrivée, dans תנוחת אחר, Tu es unique et ton nom est unique, au passage laissant tomber sur la couche où reposaient ses fils, elle dit

avec un cœur plein de confiance en la miséricorde divine :

- « Repos de paix, de bonheur et de sécurité. Repos parfait,
- » tel que fu le désires. Tes enfants, o mon Dieu! recon-
- » naissent et avouent que leur repos vient de toi, et par
- » leur repos ils te rendent hommage et sanctifient ton nom »
 Elle dit ערקתן «Ta justice, mon Dieu, est éternelle et
- » ta loi est parfaite. Ta justice, Seigneur, s'élève aux nues.
- » Tes œuvres sont merveilleuses, Seigneur, et nul ne sau-
- » rait t'être comparé. Ta justice est haute comme les mon-
- » tagnes inaccessibles, et tes jugements sont profonds
- » comme les abymes.

» O Éternel! tu es le sauveur de l'homme, et tu accordes

» ton secours à toutes les créatures vivantes. »

Cet hommage à la justice divine ayant ramené le calme dans le cœur de la sainte femme, elle dit ברכי נפשי, Loue le Seigneur, o mon âme! termina l'office par les cantiques ordinaires, et attendit avec la plus grande tranquillité le retour de son époux.

Le soir, Rabbi Meïr rentra, et, après avoir souhaité une semaine heureuse à sa femme, il demanda ses fils.

- Ils sont peut-être encore à l'école, dit Beruria.

— A l'école? Ils n'y étaient pas ; j'ai souvent regardé autour de moi, je ne les ai pas aperçus. Mais apparemment ils auront été visiter quelques malades, ils viendront.

La pieuse Beruria garda le silence, présenta à son époux une coupe de vin pour bénir l'issue du sabbath (faire Habdallah), ce qu'il fit; mais, après avoir prononcé la bénédiction et bu une partie du vin de la coupe, il redemanda ses fils.

- Ils ne peuvent être loin d'ici, dit la pauvre mère, qui,

deles ser monde ien beso lui ai de ouvais di

Le célèl xcellente ait toute nssi vive Un jour tait à l'éo ble de Di urent sub égnait da La pieu on saint naiheur heres aff Elle fit es lit com Cette tr n prière

אחה אחו

זכ ושלוו

assant to

voyant son époux de bonne humeur, ne pouvait se décider à lui apprendre son malheur. Elle lui prepara le repas du soir, et, lorsqu'il eut dit ses grâces, elle lui parla en ces termes:

- Mon cher Rabbi, j'ai une question à te faire. Il y a quelque temps un de mes meilleurs amis m'a confié deux diamants d'un grand prix, et aujourd'hui il me les redemande: faut-il les lui rendre?
- Voilà une question bien extraordinaire. Quoi! ma Beruria hésiterait à rendre un dépôt qui lui a été confié?

15

ומח

ונדו

17

המו

יענד

abes

DOUT

amis

腰 bjets

Her a

gu'à

1300 1300

une

nos

ph4

- Non, mon ami, je n'ai pas hésité un instant. Cependant je ne voulais pas le faire sans ta permission.

Et la courageuse femme, conduisant son époux dans la chambre des morts, enleva le drap qui couvrait les enfants...

O mes fils, mes fils! s'écria Rabbi Meïr. Lumières de mes yeux, lumières de mon esprit! O mes enfants, mes chers enfants! j'étais votre père, mais vous étiez mes maîtres dans l'enseignement de la loi! Et il éclata en sanglots.

La mère aussi, la courageuse semme qui avait su contenir sa douleur jusqu'à présent, sentit son cœur se briser, et elle joignit ses larmes brûlantes à celles de son époux. Puis, prenant Rabbi Meïr par les deux mains, elle lui dit en essuyant ses larmes:

- Rabbi, ne m'as-tu pas dit tout à l'heure qu'il ne fallait pas hésiter à rendre un dépôt qui nous aurait été confié?

יי נתן ויי לקת יי שם יי מבורך

L'Éternel a donné, l'Éternel a repris : Que le nom de l'Éternel soit béni.

PRIÈRES PARTICULIÈRES

AU CHAMP DE REPOS.

SOIL

term

man

mes cher

tres

pirt

elle

prez

essu

איתא בספר חסידים: שיש נחת רוח למתים, כשחיים באים על קבריהם, ומתפללין שם: והתפלה מועלת שם יותר, כי זכותם מועלת לקבל תפלתם: ואדם נותן על לבו אחריתו, ומתפלל בלב נשבר ינדכה, והקב"ה שומע חפלתו, כי לב נשבר ינדכה, אלהים לא תבזה: ולא יהא כוונתו, שיתפלל למתים ח'ו, שהם יעזרוהו, רק להקב"ה, שיקבל הפלתו, בעדו ובעד המתים, ושיקבל תפלת המתים, שמתפללים בעד החיים, וזכותם יעמוד לזרעם, כדכתיב ועושה חסד לאלפים וגו':

Il est d'usage à certaines époques de l'année d'aller prier sur les tombes des personnes qui nous ont ete cheres: c'est un usage tres respectable sans doute; mais c'est aussi une source abondante de consolations pour nous, car le sentiment qui nous porte à honorer nos parents et nos amis au delà du tombeau ne peut dériver que de notre croyance à l'immortalité de l'àme, et de notre conviction que, bien que sépares de nous, les objets de notre vénération veillent encore sur nous et autour de nous.

Le champ de repos est aussi un lieu tres convenable pour nous disposer à de bonnes pensees, de bonnes actions, et les âmes de nos bien-aimes éprouvent une grande jouissance, dans leur céleste demeure, en voyant qu'à leur intention nous exerçons la charite et la bienfaisance envers les malheureux. Allons donc prier sur les tombeaux; mais n'oublions pas que, pour que notre puere soit efficace, il faut qu'elle soît précèdee ou suivie d'une bonne œuyre.

Toutefois en priant sur les tombes gardons-nous bien d'adresser nos adorations aux trepassés. Ce serait un acte d'idolàtrie defendu par notre sainte lor; mais nous pouvons leur demander d'intercéder pour nous auprés du frés-Haut et de poindre leurs prieres aux notres afin que Dieu nous protège contre tout danger, nous preserve de tout mat, qu'il nous donne la sante, le bonheur, la paix, et qu'a l'epoque qu'il a fixee il nous envoie un liberateur.

PRIÈRES PARTICULIÈRES

AU CHAMP DE REPOS.

Celui qui n'a pas été dans un cimetière en trente jours récite, en y entrant, la prière suivante :

tant,

MS,

910 to

ous

Yec

וּלְטַּחַיוֹתְבֶּם בַּדִּוֹן ּ בָּרוֹךְ אַהָּת וְיָ מְחַיֶּח חַמִּתִים : בַּרוֹךְ אַתְּכֶם בַּדִין ּ וְיִוֹבֵע מִסְפָּר בְּלְבֶם בַּדִין וְעָתִיד לְחַחֲזִיר אָתְבֶם בַּדִין וְעָתִיד לְחַחֲזִיר אָתְבֶם בַּדִין וְעָתִיד לְחַחֲזִיר בְּחַוֹיִי אָתְבֶם בַּדִין ּ וְעָתִיד לְחַחְזִיר לְחַבְּיוֹי בִּיוֹן יִנְיִם בִּיוֹן יִנְיִ אָבְּהַינוּ מָלֵבְּי בַּרִין יִנְיִים בִּיִין יִּיְ אָבְּחָתוֹנִי מָלֵבְּי בַּרוֹךְ אַתְּחָים בַּדִין יִנְיִים בִּיוֹן יִנְיִים בִּיוֹן יִנְיִים בַּּרִין יִנְיִ אָבְּלְחֵינוּ מָלֵבְי בַּרוֹבְי בַּרוֹיף אַתְּיִם בַּרִין יִּיְלְבִים בַּרִין יִנְיִים בְּיוֹרְיִים בְּיִבְּים בַּרִין יִנְיִים בְּיוֹרְ בִּיְבִים בַּרִין יִּיְ אָבְּלְחֵינוּ מָלֵבְים בַּרִין יִנְיִים בְּיִבְים בַּרִין יִּיְבְּים בַּרִין יִּיְיִבְּים בַּרִין יִּיְבָּים בַּרִין יִּיְבְּים בַּרִין יִּיְבָּים בַּרִין יִּיְבָּים בַּרִין יִנְיִים בְּבִּים בַּרִין יִּיְבְּים בַּרִין יִּיְבְּים בּבּרִין יִינְיִים בְּבִּים בַּיִּים בִּיוֹים יִּיִים בִּיִּים בּּרִין יִינְיִים בְּבִּיוֹן יִּבְּבִּים בַּבִּין בְּיִים בְּעִים בּּבִּין בִּיִּתְּים בּּבִּין בּיִים בְּבִּיוֹים יִּיְים בְּבִּיוֹים בּיּים בַּבִּיוֹים יִּים בְּבִּים בַּבִּיוֹים בּיּים בְּבִּיוֹים בּיּים בְּבִּיוֹים בּיוֹים בּיִּים בּּבִּיוֹים בּיוֹים בּיִּים בּיִּים בּיוֹים בּיים בּּבִּיוֹים בּיוֹבְיים בּיּים בּּבִּיוֹים בּיוֹים בּיִים בּּבּים בּּבִּיוֹים בּיּים בְּבִּים בְּבִּיוֹים בּיּים בְּבִּיוֹים בּיים בּבּיוֹים בּיים בְּבִּיוֹים בּיוֹבְיים בּיִּים בְּבִּים בּּבְּבְים בּּבְּיוֹים בְּיוֹבְים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹבְיים בְּבְּים בְּבִּיוֹים בּיוּבְיים בּיבְיוּים בּיבְיים בּיבּיוּים בּיוֹים בּיבְיים בּיבְיים בּּבְּים בּּבְיוֹים בּיים בּבְּיוֹים בּיים בּיבְיוּים בּיבְיים בּּבְיים בּיבְיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבְיים בּיבְּים בּיבּים בּיבּיים בּיבְּים בּבּייוֹים בּיבְּים בּיוֹים בּיבְים בּבְּים בּיבְיים בּיבְּים בּבְּיוּים בּיבְּים בְּבִּים בּיבְּיבְים בּבְּים בּבְּיוֹים בּיבְיים בּיבְים בּבְּיוֹים בּיבְּים בּבְּיוֹים ב

On dit la prière suivante:

חַיִּים וּמֶלֶּבְּ עוֹלָם · אֲשֶׁר בִּיָרוֹ נְפָשׁ בָּלְ-חֵי וְרוֹחַ וְבָלְ לְוֹמְבִי הַתוֹרָה וִבִּיְשׁוֹת בָּלְ הַנְשְׁמוֹת הַפְּרוֹשִׁים וְבָלְ לְוֹמְבִי הַתוֹרָה וִבִּיְשׁוֹת בָּלְ הַנְשְׁמוֹת הַפְּרוֹשְׁהם בִּיְשׁוֹת בָּאָרָץ הַבְּּאָהִי לְהִיִּפְּלֵּלְ לִפְּנֵי אֲלְהִים

PRIÈRES PARTICULIÈRES

AU CHAMP DE REPOS.

Celui qui n'a pas été dans un cimetière en trente jours récite, en y entrant, la priere suivante :

Celui

: D'

וום

Louanges à l'Éternel, notre Dieu, Roi de l'univers, qui vous a créé avec justice, qui vous a nourri et entretenu avec justice, qui avec justice vous a fait mourir, qui vous a compté avec justice et qui un jour vous fera revivre avec justice. Sois loué, Éternel, qui feras revivre les morts.

On dit la prière suivante :

Au nom du Très-Saint, béni soit-il! au nom de la sainte Loi, au nom de ceux qui en font une étude constante, et au nom de toutes les âmes saintes, je viens ici adresser une fervente prière au Dieu vivant, au Roi de l'univers, qui tient entre ses mains l'âme de tout ce qui a vie, l'esprit de

IFS

ire

es

eu-

ui

113

est

re

189

US

ns.

05

tu

בָּל־בְּשַׁר־אִישׁ - לְבַהָּשׁ וֹלְהִתְחַנֵן וֹלְהוֹדוֹת לְפָנָיוֹ ער חַבָּרִיו נַאַמִּהְיו אֲשֶׁר עָשָּׁה עִמִּי מִעוֹרִי עַר הַיּוֹם הַוֶּה : אֶשְׁפּוֹך לְפָנָיו שִׁיחִי צְּרָתִי לְפָנִיו • אַרַבְּרָה בְּצַר רוּחִי אָשִׁיחָה בְּמַר נַפְּשִׁי בְּכַּקוֹם הַקָּרוֹשׁ הַוָּה : אַשְׁרִי הָעָם שֶׁיַי אֱלֹהַיו אַשְׁרֵי כָּל חוֹבֵי לוֹ : אַשְׁרֵי הַנֶּבֶר אֲשֶׁר שָׁם וֹג מִבֹמָחוּ : אַמְּהֹנוּ בַיּמְׁחַבֶּּה וְוֹגִּיתׁ בְּלָמִים הָאֵלֶה שֶׁיְחַיֶּה אֶתְבֶּם חֵי עוֹלַמִים כְּרַכְתִיב בָּהַבְטָּחת לְדָנִיאֵל אִישׁ חֲמודוֹת וְתָנוֹחַ וְתַעַמוֹר לְגוֹרָלְךּ לְקֵץ הַנָּמִין: וכְתִיב הִנֵּה אֲנִי פּוֹתָהַ אֶת קברותיבם וְהַעַלִיתִי אֶחְבָם מִקּבְרוֹתִיבֶם עַמִּי וָהַבָאתִי אֶתְבֶם אֶל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל : וּכְתִיב וְיָצִיצוּ מעיר כָּעשֶׁב הָאָרֶץ: וּכְתִירַ יִשְׁשׁום מִּדְבָּר וְצִיָּה וֹמָגַל עַרָבָה וֹתִפָּרַח כַּחֲבַצָּגָת: פָּרַחַ תִּפְּרַח וְמָגַל אַף גִּילַת וְרֵגוּן כְּבוֹר הַלְּבָנוֹן נִמַּן־לָה הֲדֵר הַכַּרְמֶל וָהַשְּׁרוֹן הַפָּה וִרָאוֹ כְּבוֹר וָנְ הַדַר אֱלהֵינוֹ : וּכְתִיב וְחִיוּ מִמֵּיךּ נְבַלָּתִי יְקוּמִון חָקוּצו וְרַנְנוּ שוֹבְנֵי עַפָּר כִּי טֵל אוֹרוֹת טַלֶּךְ וָאָרֶץ רְפָּאִים תַּפִּיל: ּ וְגָאֲמֵר וִיָ מַמָּירת וּמְחַנֶה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעֵל

toute créature, et lui rendre grâce pour toutes les faveurs dont il m'a comblé depuis ma naissance jusqu'à ce jour, et le supplier de me continuer sa bienveillance et sa miséricorde.

記事を記れて

וים

מוד

ĽĶ

מָכִיי

デガール。 の対対 が加加 が加加

Confiant dans la bonté divine du Très-Saint, béni soit-il! je viens aussi en ce lieu déposer mes plaintes amères, dire les amertumes de mon cœur. Nous lisons dans les Saintes Écritures: « Heureux celui dont l'Éternel est le Dieu! heureux tous ceux qui espèrent en lui! heureux l'homme qui met sa confiance en l'Éternel! »

Heureux celui qui vivra jusqu'au jour où l'Éternel vous réveillera tous pour vous rappeler à la vie, ainsi qu'il est écrit dans les prophéties de Daniel le Bien-Aimé: «Reposez, et à la fin des siècles vous ressusciterez pour subir votre sort.» Et il est écrit dans Ézéchiel: «J'ouvrirai vos tombes et je vous en ferai sortir.» Et le roi David a dit: «Vous refleurirez comme l'herbe des champs.» Et il est écrit dans Isaïe: «Tes morts ressusciteront; ils se relèveront, ils se réveilleront avec des chants de joie ceux qui dorment dans la poussière, car la rosée de l'aurore est ta rosée, et tu banniras la mort.» Et il est écrit: «L'Éternel fait mourir

זּכְתִיב אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה מְחַצְּתִּים : בַּרוּדְ חָאֵל הַנָּאֲמָן לְהַחֲיוֹת הַמֵּתִים :

Celui qui veut prier sur la tombe d'un parent ou d'un ami trouvera à leur place (Voyez la table) les prières convenables.

ler

A u

eu

ur

17/-

11

HP

es

Celui qui ne veut pas faire d'autres prières dira ce qui suit :

יָהִי רָצוֹן מִלְפָנִיךְ זִי אֱלֹהֵינוּ וָאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ אָלְהֵי אַבְרָהָם אֶלְהֵי יִצְּחָק וַאַלְהֵי יַעַקְבַ הָאֵל בַּפְרוֹשׁ בַנְּרוֹכַ בַנִּיבוֹר וְהַנּוֹרָא נְשִׂהוֹ לְפַעִּנְךְּ וּלְמַען שְׁלשָׁה עָשְׂרֵי מִדְּוֹתֶךְ הַבְּתוֹבִים בְּתוֹרָתֶּ בָּמוֹ שֶׁנָאֶמֵר: יָנִינְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־הֶפֶר וָאֶפֶת: נצֵר חָפֶר לָאֲלָפִים נוֹשְׂא עָוֹן וֹפֿהַת וֹשׁסָּאָׁה וֹדַעֹּב: אָאֵין חווֹרַת נֹינַלם כֹּנְפַּנִיבּ: וּלְמַעַן יִשָּׁנִי הֶבְרוֹן • וּלְמַעַן רוֹעָה נָאֶמָן • וּלְמַעַן בָּל שוּבְנִי עָפָּר ּוּלְמַעֵן הַנָּהֶרָנִים וְנִשְׂבָּחִים וְנִשְּׁרָפִים וָנִמְבָּעִים בַּעַבור כָּבוֹד קְדוֹשֵׁת שְׁמֶךּ • שֶׁהִשְׁמַע הָפִּלָּחִי אֲשֶׁר אֲנִי מִהְפַּלֵּל בַּעַרִי וּבְעַר יִשְׂרָאֵל עַטָּר: הַשְּׁלִיפָּה מִפְּעוֹן לָדְשִׁרְ כִוְ הַשְּׁמֵים • וּשְׁמַע הַפּנָחִי אֲשֶׁר עַבְּדָּדְ מִתְפַּנֵל לְפָנֶיךְ: וְהוֹאֵל לְבָרֵךְ אָרע־עִמְּר יִשְּׁרָאֵל : וְתִפְּתַח לָנוּ שִׁעַרִי רַוֹחַמִים יִחַיִּים וְשָׁלוֹם · וְשַׁעַרִי הִשובָה וֹמְחִילָה וֹסְלִיחָה ·

et il fait revivre; je blesse, je panse la blessure et je la guéris.»

: NE

Celui

الراح

פַיִם

學

:नभू

ÑŌ

וְנִינִ

הנה המת נאל

Sois loué, Seigneur, fidèle à ta promesse de ressusciter les morts.

Celui qui veut prier sur la tombe d'un parent ou d'un ami trouvera a leur place (Voyez la table) les prières convenables.

Celui qui ne veut pas faire d'autres prières dira ce qui suit :

Que ce soit un effet de ta sainte volonté, ô mon Dieu et Dieu de mes ancêtres, Dieu d'Abraham, Dieu d'Isaac et Dieu de Jacob, d'exaucer la prière que je t'adresse pour moi, pour tout Israël, et en particulier pour (désigner nominativement ceux pour lesquels on demande une grâce). Fais-le, Seigneur, pour l'amour de toi-même, pour l'amour des saints patriarches qui dorment à 'Hebron, pour l'amour de ton fidèle serviteur Moïse, pour l'amour de tous les saints qui ont souffert le martyre pour la défense de la sainte Loi.

Du haut de ta demeure sainte, Seigneur, jette un regard favorable sur moi et sur les miens; ouvre-nous les trésors de ta miséricorde, de la vie, de la paix, la porte du repenלָנוּ מִשְׁאַלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבֶה אָמֵן : שַׁצַרִי בְּרָבָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל־מַצַעֵּי יָדִינוּ : וְחָתֵּן

de

re

3

la la

uj

lė,

da

28

ill.

COURTE PRIÈRE QU'ON PEUT RÉCITER SUR TOUTES LES TOMBES.

יִוְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת נִשְׁמָחָךּ לְטוֹבֶה:

Avant le premier bout-de-l'an on ajoute :

(יְוִשְׁבָּוְרָךְ מַחַבּוּט הַבֶּקֶבֶר מֵרַבָּה וְתוֹלֵעָה:)

שִּבְּגֵּן צִנֶּן אָבֵן: אָרוֹרָה בִּאָרוֹר הַחֵיִים: עִם שְׁאַר צַּהִּיקִים וְצִּדְּקְנִיוֹת בְּרוֹרָה בִּאָרוֹר הַחֵיִים: עִם שְׁאַר צַהִּיקִים וְצִּדְּקְנִיוֹת וְתִישׁן שְׁנַרֹּ יָגִן עֲרַבָּה : וְתָנוֹחַ בִּקְּרָוֹה בִּמְנוֹחָה וְתִישׁן שְׁנַרֹ עֲרָבָה : וְתָנוֹחַ בִּקְרָוֹרְ בִמְנוֹחָה

PRIÈRE SUR LA TOMBE D'UN PÈRE, D'UNE MÈRE, D'UN GRAND-PERE OU D'UNE GRAND'MÈRE.

On dit ברשות, page 114, jusqu'à ברשות, page 118.

באתי באתי

^(*) Celui qui prie sur la tombe d'autres parents change la dénomination de la parenté (Voyez la note, page 123).

tir; fais-nous remise de nos péchés, bénis les œuvres de nos mains, et donne-nous ce que nous désirons pour notre bien. Amen.

COURTE PRIÈRE QU'ON PEUT RÉCITER SUR TOUTES LES TOMBES.

יוכור Que l'Éternel fasse paix à ton âme, qu'il te favorise d'un doux sommeil, t'accorde un repos parfait dans la tombe.

Et que ton àme soit réunie à celle des bienheureux qui goûtent une félicité éternelle dans le paradis. Amen.

PRIÈRE SUR LA TOMBE D'UN PÈRE, D'UNE MÈRE, D'UN GRAND-PÈRE OU D'UNE GRAND'MÈRE.

On dit TIMTE (Au nom du Très-Saint), page 115, jusqu'à : Sois loué, Seigneur, fidele a ta promesse de ressusciter les morts, page 119.

Puis on dit:

סמרת O mon âme! dis à l'Éternel: Seigneur, tu es ma félicité, rien n'est au dessus de toi. Oh! que le sort des saints de la terre est désirable.

Restes précieux et saints qui reposez ici.

0 mon père! (*)

Je suis venu

COU

PRIE

^(*) Celui qui prie sur une autre tombe change la dénomination de la parente. Ainsi, si c'est sur la tombe d'une mère, on dira: O ma mère! etc.

lu

ui

בָּארָני עַל קּבָּרָךּ לִבְבוֹר הַקָּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וַלְכְבוֹדֶךְ וְלִכְבוֹר נִשְׁמָתֶךּ : בָּאתִי לְהִתְפַּלֵּל עַל קַבְרֶה: כִּי אַהַבַרת עוֹלָם אָהַבְתִּיך: כִּמוֹ שֶׁהָיִיחָ לִי בְּחַנֶּיךְ עַל בֵּן בָּאתִי עַחָה בִּמְקוֹם שְׁבִינְתֶּך: לְהִיוֹת לְךְּ לְנַחֵת רוחֶךְ רְבַקשׁ בַּעַרֶּך: לְיוֹצֵר נְשְׁמָתֶךּ • לְהִחְעַבוּן בְּעָרֶן אֱלֹהֶיךּ • עַם נִשְׁמוֹר אַבוֹתֶיךּ • בְּחֶמְלַתֹּ יִיָ אֶלהֵיךּ : לְחַשְׂבִּיעַ מִפּוּבוֹ לְנִשְׁמָתֶךְ • בְצַחְצֶחוֹת נַפְּשֶׁךְ • בְשוֹבֵע שְׁמָחוֹת לְשַׂמְחֶה: וּלְהַחֲלִיץ בְּקבְרָה עַצְמוֹתָיְה וְמָרַב מוב הַצָּפוּן לַצַּרִיקִים לְהַשְׁפִּיעֶךְ: ומִשַּׁלוֹ לְחוֹרִיר עַל ראשׁךּ בּתְחָיַת הַפֵּתִים לְהַוְחֵיוֹתֶךּ וַנַּם אַתָּה יִּהְנְמוֹל עִמִּי חַסְהֶּךְ • כַּאֲשֶׁר חָיִיתִי אֲחוּכֶךְ בְּחַיֵּיךִּ לְהַהְפַּלֵל בַּעָרִי ולְחַגֵן לְיוֹצְנֶרֶ • לְהַהְטִיב עִמִי בּזָכוּתֶדּ • וּבִזְכות בָּל הַשׁוֹבְבִים בִּשְׁכוּנָתֶדְ • לְקַבֵּל הָפִלְתִי עִם הְפִּלְּתֶךּ • לְהָפֵר בַּל־הַנְּוֹרוֹת רָעוֹרה מָבֶנִי וֹמִקְרוֹבֶיךְ • וְאֲמָה אֱלֹהֵי אֲשֶׁר נֶפֶשׁ הַחַיִּים וֹנַמְמָתִים בְּנָרֶךְ תְּלַבֵּל חְפִלָּתֵנוּ לִפְנֵי כִּמֵא כְּבוֹרֶךְּ. וְאַל הְשִׁיבֵנוּ הֵיכָם מִלְּפָנֶיךּ שַׁמַח הְשַּׁמַח אָח־ בארני (*) Je suis venu en ce lieu saint en l'honneur du Très-Haut, en ton honneur et en l'honneur de ton âme.

Je viens épancher mon cœur sur cette tombe sacrée qui renferme tes restes précieux, car je t'aime, je t'honore encore comme je t'aimais, je t'honorais, alors que ton amour et ta sollicitude entouraient ma jeunesse. Oh! puisse ma venue être agréable à ton esprit!

に見上記を入

行權

nir

11

על

J'adresse des vœux au Tout-Puissant pour qu'il reçoive ton âme dans l'Éden, et que là tu goûtes d'inessables délices au milieu de tes ancêtres et de tous les saints d'Israël.

Sur la tombe d'un frère ou d'une sœur.

(באתי על קברך וכו') הָנָה אֲנִי אָחִיךּ אֲהוֹכֶּךְ בְּשְׂרְךּ וְדָכֶּיִף: (באתי על קברך וכו')
Sur la tombe d'un beau-père ou d'une belle-mère.

רָנֶה אֲנִי דוֹתֶנְךְ אֲהוּבְךּ מְיָדְעֶךְ : (באתי על קברך וכו')
Sur la tombe d'une épouse.

(באתי על קברך יכי) : הָּנֶה אֲנִי בַּעָלֵךְ וְאִישֵׁךְ אֲהוּבֵךְ : Sur la tombe d'un de ses enfants.

הַבָּה אָבִי אָבִיף מוֹלַדְתִּיף יוֹצְאָי חֲלָצֵי בְּשָּׂרִי וָדָמִי וַוַרְעִי אֲהוֹבֶּף: (באתי על קברך וכי')

Sur la tombe d'un parent ou d'un ami.

: הָנָה אֲנָי קְרוֹבֶךְ שְׁאֵר בְשָּׂרְךְ אֲהוּכְךְ מַכִּירְךְ וּמְיִדְעֵיךְ: (באתי על קברך וכו) Sur la tombe d'une parente.

הָבָּה אֲנִי קְרוֹבֵךְ שְׁאֵר בְּשְּׂרֶךְ אַהובֵךְ מַכִּירֵךְ וֹמַיְדָּאֵךְ : (באתי על קברך יכי')

^(*) Celui qui veut prier sur d'autres tombes change la dénomination de la parenté comme suit :

נָפֶשׁ עַבָּדֶיךּ וּבַרַדְּ עַבָּדֶיךְ מִבּּיְכוֹתֶידְּ לִּרְאוֹת בְּטוֹבַת עוֹלֶמֶדְ :

On dit אָבוּן דאון, page 118. Si l'on veut prier sur plusieurs tombes, on dit sur chacune d'elles אָבוּרְהַּ לְיִי jusqu'à הַשּׁוֹבֶן פּה page 120; mais on ne dit en commençant qu'une seule fois ברשות, page 114, et à la fin qu'une seule fois ירהי רצון.

所、企作の一位でから

日のおいている。

犯

I

Ň

Ü

AUTRE PRIÈRE SUR LA TOMBE D'UN PÈRE.

on dit ברשות, page 114.

שְׁלוֹם עֶלֶיךְ אֲדִנִי אָבִי וֹמוֹרִי. הוֹד וְיִוִי וְהַדְּרִי.
עֶלֵי מְשְׁלֹם עֶלֶיךְ אֲדִנִי אָבִי וֹמוֹרִי. הוֹד וְיִוִי וְהַדְּרִי.

עָלֵי מְשְׁלֹבְבֵּר אוֹתִךְ בְּחַיֶּיְךְ וּמִאבָּרֶיךְ וְדָבֶּהְ: וְעֵפָּהְ

אֲבִינִי אָבִי וֹמוֹרִי. מַלְפֵנִי וֹמֵעְבְּדִנִי וְהוֹרִי. לֹא

אֲבֶרְיְנִי אָבִי וֹמוֹרִי. מַלְפֵנִי וֹמֵעְבְּדִנִי וְהוֹרִי. לֹא

אֲשֶׁר־הָיָה לִי לְוַכּוֹחָךְ. לְמַעְלָה רָמָה לְהַבְּרֹי וְהוֹנִיחִי: עֵכֶּרְ

אֲשֶׁר־הָיָה לִי לְוַכּוֹחָךְ. לְמַעְלָה רָמָה לְהַבְּי וְהַאָּבְּלוֹתְי, אַבְּי וְהַבְּבְּוֹתְ חִשְׁפַּלְּחִי וְרוֹמַמְחִיי.

אַבְּרוֹ בָּאִנִי בְּשְׁעִי בִּי בְּנִים נְּוְבְּיְנִי וְרוֹמַמְחִיי.

אַבְיוֹ בְּבְיִי בְּשְׁעִי לְבֵר הַנְעוֹתְי, אַרְ נִבְּים נְּנְיִשְׁר בְּעְלוֹתְי, וְבִּיְבְּי וְחָבִּיִי הְשָׁבְּלוֹ.

וְבְהַיְּבְלוֹ בְּבוֹר אוֹמֵר בְּלוֹ שׁוֹבֵן אֶת דַּבְּא וִשְׁפַל

דום. לְהַחֲיוֹת לֵב נִדְבָּאִים וְהוֹלֵךְ שְׁחוֹחַ. יְחְנֵנִי וְיאֹמֶר פְּדָעָהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת. וְלֹא יֶחְסַר לַחְמוֹ וְלֹא נָמות לְשַׁחַת. כִּי רַבּוֹרת מָאד אַנְחוֹתֵי מִפָּבּוֹרת הַפוּנְעוֹת ּ וְעַל וָה דָנָה לָבִי וְבָל אֵבָרִי מְטַפְּחוֹת וּמְענות. אַך לִישועת וְיָ קוִיתִי כִּי נְפַלְתִּי וְקַמְתִי יִשְׁפַע אֵל וָיַעָנָה וְיאׁמֶר סָלַחְתִּי: וְהָנֵה הַרִימוֹתִי אֶל וָנָ יָדֵייּ וָנֵם אַתָּה חָלִילָה כָדְ מִחֲרוֹל מִלְהִתְּפַּלֵּל בַּעַרִי בַּאֲשֶׁר עַר בַּאן רַחֲמֵי הָאָב עַל הַבֵּן - וְרַחֲמֵי רָאַבָּיא אַבְּרָא דְאִית לֵיה לְחָבִין אוֹתוֹ לְפַעַדוֹ בּמִשְׁעַנְתּוֹ כָּמוֹ בָּמֵלְבֵּן • וּמִשְּׁכְבְּךּ עֲמוֹר נָא • וְאַהַבָּה הַוְשָׁנָה עוֹרְרָה נָא ּ וְגַם עוֹרֵר אָת מַלְאָךְ מַזַלִי • לְהַהְפַּלֵּל בִּגְלָלִי • וִימַהֵּר לַעֲשׁוֹרת אוֹהוֹ • לפֿא לפֿא בפֿמוּ וֹבֹפֹא אֿלִי דַנְטַמִּים מֹנַאַּרְ הַנָּצֶּטָן בִּבְרִיתוֹ וּאָמָוִי נָא אֵל רַחום וְחַנוּן אֶרֶךְּ אַפַּיִם • נוֹצֵר חֶסֶר לָאֲלָפִים • רבוֹן כָּל חַבְּרִיוֹת • הַפַּבִים מֵרָאשִׁית אַחַרִית י וְיַצִּילֵנִי וִיפַלְמֵנִי וִיפַלְטֵנִי • מִבָּל צָּרָה וְצוֹקָה וְעָוֹן וְאַשְׁמָה וִמִבְּל הָעוֹמָדִים עָלֵי לְהַוִּיקִנִי • וּמִבְּנֵי אָדָם הָרָעִים nh

00

n Đ

Ü

חה לא לא

い。「お、ア・コージ

カテレクシーガラー コーフーク

וּמִעַלִילות וּמִכֶּל שַׁעוֹת רָעוֹת הַמִּחְרַגְשׁוֹת לָבא בּתוֹלֶם ובֹּנְלִילוֹת • וְיִפְּתַח לְבִּי בְּתוֹנָתוֹ • וְיָמִׁם בּּלבּי אַהַבָּתוֹ וְיִרְאָתוֹ ּ וְיִהְנִנִי לְחֵן וּלְחֶפֶר וּלְרַחֲמִים בְּצִינָיו וּבְצִינִי כָּל רוֹאַי ּ וְיִפֶּן לִפְנוֹת מְבַלְהַי וּמְרַצִיּ ויחוק וְיִאֲמֵץ יָדִי לַעַבוֹר עבוֹרָתוֹ וְלַעַםוֹק בְּתוֹרָתוֹּ. וֹוֹמָין פֹּרַנְסָׁתִי וַפַּרָנְסַת אַנְאֵי בִיטִי בִּנְחַח ובְּטִּלְוּי וּבְשֶׁפַע וּלְבָל הַנָּאֶבְינים בּבָריתוֹ • וֹחָהֵא תּוֹרָתִי אָפָנוּרִתִי וְיִמֵּן לִי לֵב טוֹב וְחֵלֶק טוֹב וְחָבֵר טוֹב וְנָפָשׁ שִׁפָּלָה וְרוּחַ נְמוּבָה וְאַל יִהְחַלָּל בִּי שְׁמוּ וְאַל וַעֲשֵׁנִי שִׁיחָה בָּפִי הַבְּרִיּוֹת וְאַלְ חְּהִי אַחֲרִיחִי לְהַכְרִית וְתִּקְנָתִי לְמַפֶּח נָפֶשׁ וְאַל וַצְּרִיבֵנִי לִידִי مَنْ وَمُ لِي الْمُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال מְרָבָּה כִּי אִם לְיָדוֹ הַמְּלֵאָה הַפָּתוֹחָה הַקְּדוֹשְׁה וָהָרֶשָבָה וִיִּמֵן חֶלְּקִי בְּחוֹרָתוֹ עָם עוֹשֵׁי רְצוֹנוֹ בְּלֵבֶב שָׁלֵם (') (וַיזַבֵּנִי לִרָאוֹת וּלְנַדֵּל בָּנִים וּבְנֵי בָנִים הָעוֹסְקִים בַּתוֹרָת וּבְמָצְוֹת וָיָהִיוּ בְּמָלָאִים וּמְוּנְרָזִים בַּתוֹרָת בְּעוֹשֶׁר וּבְכָבוֹר וֹבְלִי שׁוֹם מַחְּםוֹר) וְיוַבֵּנִי לְרְאוֹת בִּנְיַן בִּיתוֹ וְהִיבֶּלוֹ וּמִקְרָשׁוֹ וְעִירוֹ בְהוֹרוֹ וְתִפְּאֵרְתוֹ בִמְהַרָּה בְּנָמִינוּ

^(*) Ceux qui ont des enfants ajoutent les lignes qui sont entre parentheses.

בא

וים

.y

ַרָּתָיּ

ומו

ָּילְוּי יילוי

江江江江江江山山山

Si on veut encore prier sur une autre tombe, on ne dit יוהי רצון, page 118, qu'à la fin.

AUTRE PRIÈRE SUR LA TOMBE D'UNE MÈRE.

On dit ברשות, page 114.

שְׁלוֹם לָהְ אִמִּי מוֹרָתִי אֲשֶׁר שָׁפַּחְהְּ וְרָבִּיר אוֹתִי מִלְּדָה מִבָּשֶׁן ומֵהַרָיוֹן: וְנִצְּשַׁעַרְהְּ עֻלֵּי בְּלִי שִׁיעוֹר בְּפָאָה וּכִּכִכוֹרִים וְהָרְאִיוֹן וְנִצְּשַׁלְּהְּ בִּי לְבֵי רַבְּנָן לְאַקְרוּיִי וּלְאַתְנוּיִי הְדָרְבְּיוֹן וּנִאָּמְרִוּיִ וּלְאַתְנוּיִי הְדָבְרְבִּינִי חִלְיִרְאַת בָּל־יָמֵיך וֹלְצִלְּרְוּיִי וּלְאַתְנוּיִי הְדַרְבְּמִינִי וּלְיִבְיּהְ בָּלּר יְבָּין לֹא נִשְׁאֵר לִי בָּמוֹךְ פִּנְינִי הְדַרְבְּהִינִי וּלְאַתְנוּיִי וּלְאַתְנוּיִי הְדַּבְּבְּהְ בָּּרְ הַאָּרְן לֹא נִשְׁאֵר לִי בָּמוֹךְ פִּנְינִי הְדָבְבְּהְנִיּי הְנָבְרְבִּיתְּיִ וְעַבְּּהְ בְּּרְּ הַבְּלּרִבְית לְמוֹבְּחִי הַיְּבְהִי וְעַהְּה בְּנִייְרְ בְּבְּרְרִים בְּבְּיִבְּיִי וְנִיְבְּבְּתְיִי וְנְבְּבְּתְּיִי וְנִיְבְּחָבוּין וְעִבְּרְ בְּבְּרְבְּיִרְ לִּא נְשְׁרְבִיי בְּבְּיִבְּיִי בְּבְּנִין לְמוֹבְּרִי וְעָבְּחְ בְּיִבְּיִם וְּבְּרְבִיתְּיִי וְנְבְּבְּחְרִיי וְלְבִיּבְיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּיִבְּיִים וְנְבְּבְּיִבְיִים וְּבְּבְּיִבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיוֹ לְשִׁבְּיִי לִי בְּמוֹךְ בִּיִם בְּוֹים בְּבְּיִיתְ לֹא נִשְׁרָם בְּבָּבְיתְייִם וְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים הְּבְיִיתְייִי וּלִייְם בְּבִּבְיוֹים בְּבְּבְיתְייִּי וְּנְבְּיִבְים בְּבְּבְּיתְייִי וּנְבְּבְּבְיוֹבְיוֹיִי וּלְבְאִתְּייתוֹ בְּבְּבְיתְייִי וְנְתְּבְּבְיוֹין וְעִבְּיוֹבְי בְּבְּבְּבְיוֹבְייִי וְּבְּבְיִבְיוֹי בְּיִיתְיּי בְּבְּבְּעִיתְייִי וְנְבְּבְּבְיוֹיוֹי וְנְתְּבְּיוֹי בְּבְּיוֹבְיוֹים בְּיִי בְּבְּבְיוֹיוֹי וְעִבְּיִיתְיי בְּיִבְּיוֹיוֹין וְנְתְּבְּיוֹיוּ בְּבְּבְיִיתְיִי בְּבְּבְּיוֹיוֹי בְּשְׁבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּיִים בְּבְּיוֹבְיּיוֹם בְּבְיִים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹבְיּים בְּיוֹיוֹם בְּבְיוֹבְים בְּבְּיִבְייִי בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּיִים בְּיוֹיוֹין בְּבְּבְּבְּיוֹיוּיוֹי בְּיִים בְּבְּיוֹים בְּבְייִים בְּיוֹיוּיוֹיוּן בְּבְּבְיוֹבְייוֹם בְּיוֹבְייוֹם בְּבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּיִבְייִים בְּיוֹבְיוּים בְּיוֹבְיוֹים בְּיִבְיוֹיוֹיוֹי בְיוֹיוֹיוֹיי בְּיִיבְייִים בְּיוֹבְיוֹים בְּבְייִבְיוֹיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹיוֹיוּיוֹיוֹים בְּבְיבְיבְיוֹים בְּיבְיבְייוֹיוֹיי בְיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹבְיים בְּב

בְּרָאוֹתִי אוֹרְחִי וְרָבְעִי וּשְׁבִילִי וְעָהַ חֶלְקִי מִבְּל־ עַמֶלִי לֹא נִחְכְּנוּ עַלִילות מַעְנָּלִי. אָמַרְתִּי לְנַפְשִׁי אַל הַרַמִּי. לְאַבֵּר הַוְנִיעָה שֶׁיָנְעָה בִי אִמִי. וְהָלַכְתִּי שְׂרָה בּוֹכִים וּלְבֵית מִרְזַח סְרוּחִים • עַר שֶׁבָּאתִי אֶל בֵּית אִפִּי וּלְחֵדֶר חוֹרָתִי ּ רַבְּתִי וְשָׁרָתִי ּ וְתָנֵה הִיא לוּטָה בַשְּׁמְלָה ּ וְרוּחָה הִיא הָעוֹלָה לְמַעְלָה וּאָמַרְהִּי שָׁלוֹם לָךְ וְשָׁלוֹם לִמְנוּחָתֵּהְ וּלְרוּחֵהְ וּלְנַפְּשֵׁהְ וּלְנִשְׁמָתֵהְ מִנְשִׁים בָּאהָל הַּבֹּרֶך. וְהָמִיר יאֹמֵר עָלַיִּךְ קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֶךְ. וּכְבוֹר יִי עָלֵיךְ יִוֹרַח. כְּאֵיתָן חָאָוֹרַח. וֹלא תִצְּמַערי לְעוֹכָם בְּצָרַת בָּנֵוְךְ בַּכֶּכֶר. מַחֲמַת ישום צַעַר וְחֶסְרוֹן שוּם דָּבֶר. וְלִי צִּגִי עַבְּהֶּךּ. יָהֶמוּ נָא עֲלֵי רַחֲמֶיךִּ לְהִתְּפַּלֵּל בַּעַרִי אֶל וְיָ יִשְׁמֵע קוֹר ַ כַּוֹחַנוֹנִי - בַּאָמְרִי אָנָא נוֹרָא קֿרוִש פּוֹרבּט מִחִילָהֶר • פִּשְּׁעֵי לִסְלוֹחַ הְּנַלְנִּל מִהּוֹתֶיךּ • וִיחָנִי מִיּוֹמַיִם בְּרַחֲמָיוּ עוֹשֶׁה שָׁלום בִּמְרוֹמָיוּ וֹנִסְפִּיק לִי מִשְּׁמָיוּ בָּר וָלֶחֶם וּמָזוֹן בְּרַחֲמָיוּ וְאֶל דִּמְעָחִי אַל נָחֶרָשׁ. בְּלַרָאִי מִן הַמֵּצֵר כְּעָנִי וָרָשׁ:

ÜÜ

יְחָנִנִי וְיאַמֵּר פְּרָעָהוּ מֵנֶדֶרְת שֵׁחֵת. וְלֹא יֶחְבֵּר בְּנִים וּבְּנִי וֹלְא יָמוֹת לְשַׁחַת. (׳) (וִיזַפֵּנִי לִרְאוֹת בְּנִים וּבְּנִי לַבְּאוֹת בְּנִים וּבְּנִי לַבְּאוֹת בְּנִים וּבְּנִי לַבְּאוֹת בְּנִים וּבְּנִי לַבְּאוֹת וְהַמְּלוֹת בְּבִיהַ מֵעֵל בְּנִים הְּבָּי מַעַלוֹת בְּבִּיהִים. וְנִשְׁמָרוֹת לְבִּי עָבִי עָבְי שְׁאֵר נְשִׁים שֵׁאֲבֵנוֹת וַחְסִידִים לְעַמוֹר לְחָחִיּה. עִם שְׁאֵר נְשִׁים שֵׁאֲבֵנוֹת וַחְסִידִים יְשְׁאֵר לְשִׁחֹת. וְהַמְחוֹרוֹת וְהַמְּבוֹת וְחָסִידִים בְּנִימוֹר לְהִחְיָהְה עִם שְׁאֵר נְשִׁים שֵׁאֲבֵנוֹת וַחְסִידִים וְחָבִּין הְבָּין הְבִּין הַבְּעִרוֹת בְּבְּוֹת וְחָסִידִים בְּיִבְּין הְבִּין הַבְּעִרוֹר לְבִּוֹת וְחָסִידִים בְּנִין אַבְּיִר בְּשִׁים שְׁאֲבֵנוֹת וְחָסִידִים וְחָבִּין הְבִּין הְבִּוֹן בְּבִּין בְּבִין בְּבִּין בְּבִּין הִבְּיִם בְּבִין בְּבִּין בְּבִּין הִבְּיִים בְּבִין בְּבִּין בְּבִּין בִּיִּבְיוֹת בְּבְּרוֹשוֹת וְהַמְיִבוֹת בְּבִּין הְבִּין בְּבִּין בְּבִּין בְּבִּין בְּבִּין בְּבִּין בְּבִין בְּבִין בִּיוֹת בִּיִּבְיוֹת בְּבְּבְיוֹת בְּבְּבְּוֹת בְּבִּין בְּבִין בְּבִין בְּבִין בְּבִין בְּבִין בְּבִּין בְּבִין בְּבְּבִין בְּבְּיִים וְבִּיִים בְּבִּיוֹת בְּבְּבְיוֹת בְּבְיוֹת בְּבְּבוֹת בְּבִּין בְּבִיוֹת בְּבְּבוֹת בְּבִּין בְּבְּבוֹית בְּבִּין בְּבְּבוֹת בְּבִּבוֹי בְּבְּיוֹת בְּבִין בְּבִּין בְּבִיים וְבְּבִין בְּבִין בְּבִין בְּבִּים וְבְּבִים וּבְּבִיוֹת בְּבְּיוֹים בְּבִיים וּבְּבִיים בְּבִיים בְּבִּים וּבְּבִיים וּבְּבִים וּבְּבִי בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבִּים וְבְּבִּים וְבְּבִי בְּבְּבְּים וּבְּבְּים וּבְּבִי בְּבְים וּבְּבִים וּבְּבִי בְּבְּים בְּבְּים וּבְּבִי בְּבְּבְּים בְּבְּיִים וּבְּבְּי בְּבְּים וּבְּבְּים וּבְּבְיים וּבְּבִיים וּבְּיִים וּבְּבִי בְּבְּים וּבְּבִי בְּיִים וּבְּבִי בְּבְים וּבְּבִיים וּבְּבִי בְּיִים וּבְּבִי בְּבְים וּבְּבִיי בְּבְּים וּבְּבִיי בְּבְּים וּבְּבִי בְּבְּים וּבְּבִי בְּבִּים וּבְּבִיים וּבְּבִי בְּבְּבְים וּבְּבִיים וּבְּבִיים וּבְּבִיים וּבְּבִיים וּבְּבִיים וּבְּבְּי בְּבְּים וּבְּבִים וּבְּבִיים וּבְּבִּים וּבְבְים וּבְבְּבִים וּבְּבִים וּבְּבִים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְב

いいのログにいばいいい

On dit יהי רצון, page 118.

PRIÈRE A L'ANNIVERSAIRE DE LA MORT D'UN PÈRE OU D'UNE MÈRE (ימַהּרנֿייט).

On dit ברשות, page 114.

שָׁלוֹם עָלֵיִךְ נְשָׁמָה הַמְּהוֹרִים בְּלִבְנֵת הַפַּפִּיר מָאִירָה. בְּעֵבֶּן גַּן אֲהִים הָיִית. וְחָיִית וְרָכִית. לִישׁׁב מָעַלוֹרה קְרוֹשִׁים וּמְהוֹרִים צַּדִּיקִים וַחֲסִידִים

^(*) Un père ou une mère de famille ajoute les lignes qui sont entre parenthèses.

S. P.

表れるが記

乖

וֹישֶׁרִים. צְרוֹרָה הִּהְיֶה בִּצְרוֹר הַחַיִּים - אָת וָיָ חֵי וֹכֹנֹם וֹמִיוֹם אֲמֶּר מַנֹרָאוּ נָמָּיבּ וֹמִּבֹנֹם מֹם אַבוֹמֶיךּ לא נַחָׁמִי וֹלא שְׁלַוֹמִי וֹלא שְׁבַּוֹמָיהּ לְהָהְנַתִם עַל מִוֹחָה. כִּי חָיִיהָ יָבוֹל לְזַבֵּנִי. וִמְּמוּבְּךּ לַהַטִיבִנִי וְעָלֵי הָיוּ כָּלָנָה נָחְשָׁבִים • כָּאִילוּ שֵׁיְפָא דַפְּלֵג נּוּפִי כוּאֲבִים. כִּי אֲנִי נִצוּץ מָאוֹרְדִּי וּבְשְּׂר מִבְּשָּׂרָךָ. אַדְּ רָצוֹן הָאֵל הוא לְקַבֵּל הַנְּחוּמִין שֶׁלֹא יאַמֶּרוּ הָרֵב כַּפָּח קָשָׁה. וַיַבַל אָת אֲשֶׁר עֲשָׂה. צל בו חַיָּב אָדָם לְהִהְנַחֵם וּ וְלוֹמֵר מִדַּת הַדִּין דַוֹּתָה יַד וְיָ בָכֶם וּבַאֲבוֹתִיכֶם • אָמִנָם בְּהַנִּיעַ מּוֹר סַבּוֹב הַמַּחְבֶּרָת מִדֵּי שְׁנָה בְּשְׁנָה. אֶוְכְּרָה אֱלֹהִים וָאֶהֶבְיָהָ לוֹמַר צְאֶינָה וּוֹרָאֶינָה. שֶׁמָּא מַזֵּל יוֹם אוֹ מֵזֵל שָׁעָה נָּרָם פּנְקִם לְבַקּר. לִפְנִי חוֹקֵר הַכּל וֹסְוֹבֶר. וְיוֹם זֶה הַנַּלְנַל סִבֵּב הַחוֹבָה. אֲשֶׁר אֲשׁ יָצְאָה מַחֶשְׁבּוֹן וֹלֶהָבָה יִאָּבְלָה בַּעַבִי בַּמוֹתּ וֹגְרָמָה לִמִפְעוֹת נְיָ אֲשֶׁר שָׁם שַמוֹת. וֹאָמֵרְתִּי בְּנַפְּשִׁי קום כי זה היום לְבַמֵּל בִקור פִנְקם בְּפִשְׁפוש פֹּוֹעַשִּׁים וְחַיָּמִים הָאָצֶּה נִוֹכָּרִים וְנִעֲשִׁים בּהָשׁוּבָה מְפַלָּה וּצְּדָקָה. לְמַעֵן נָצִיץ מִחֲרַכָּה. שובן אָת

T

יְיִיהָיוּ

7214

נְּבְּא בָּשָּׁר מֵלא

· 174

חַליו

াল :

. לְנִים

יום י

הנכל

אַש

ַרֶּמֶר. וְרְמֶר.

נפש"

ופוש

TI ÇT

אָרָ:

תַּעַנוּנִים רָמִין אָמֵן · הַמָּנִי הָמִּנִי הָמִן יִבְּמָל מִפָּנִי הָמוֹלְה יְנִבְּתְּלְה יְנִבְּתְּלְה יְנִבְּתְּלְה יְנִבְּתְ יְנִבְּתְ יְנִבְּתְ יְנִבְּתְ יִבְּמִל מִפֶּנִי הַמּוֹבָה יִצְּרָף יְנִמְעַלְה יְנִבְּתְ יְנִבְיִם וְיִבְּבְּת מִוֹלִי לְמַעְלָה יְנִבְּתְ יִנִין וְיִרוֹשְׁלֵיִם וְאַהָּה יְנִבְּתְ יְנְבְּתְ יְנִבְּתְ יְנְבְּתְ יְנִבְּתְ יְנִבְּתְ יְנִבְּתְ יְנִבְּתְ יְנְעְמִוֹן וְצִבְּלְה יְנִבְּתְ יְנִבְּתְ יְנִבְּתְ יְנְבְּתְ יְנִבְּתְ יְנְבְּתְ יְנִבְּתְ יְנְבְּרְ יְנְבְּתְ יְנִבְּתְ יְנִבְּתְ יְנִבְּתְ יְנִבְּתְ יְנִיוֹן יְנִבְּתְ יְנִבְיְ יְנְשְׁשׁוֹן וְצְּהָרָה יְנִבְּתְ יִבְּתְ יְנִיוֹן יְנִינְיִם וְנִבְּנְתְ יְנִבְיְתְ יְנִיוֹן יְנִיוֹשְבְּיִים וְאָבֶיְה יְנִבְּתְ יִנִין יְנִינְיִם וְנִצְמִוֹן לְנִנְיוֹן הָּנְכְּהְ יְנִבְּנְיְם הְנִבְּיְם וְנִבְּיִבְיִם וְאָבָּיוֹ בְּנְיִם וְנִבְּיִם וְנִבְּבְּתְ יִבְּנִין בְּנְבְנְם הְנִבְּים וְבָּבְּתְ יִבְּנְים וְבָּבְּתְ יְנִבְיְם הְנִבְּיִם וְבְּבְּבְּתְ יְנִבְיְם וְנִבְּיִם וְּבָּבְּתְ יִבְּיוֹ בְּנְכְבְּתְ יְנִייִנְ בְּבְּבְבְּתְ יְנִבְּיִין בְּבְּבְבְּתְ יְנִיוֹים וְבָּבְּתְיוֹ בְּבְנְיִים וְבָּבְּתְ יְבְּבְּבְּתְ יְבִּיוֹים וְבָּבְּתְ וְבִּיוֹים וְבָּבְּתְ יְבִּיוֹ בְּבְּבְבְּתְ יִבְּיוֹ בְּבְבְבְתְ יִבְיוֹ בְּבְנְיִינִין בְּבְבְּתְ יְבִּיוֹי בְּבְבְּבְּתְ יִיבִיוֹ בְּבְבְּיוֹ בְּנִיוֹי בְּבְּבְבְּיִים וְבְּבְּבְּתְיוֹ בְּבְּיִם וְנִייִים בְּבְּבְּתְיוֹם בְּנִייִנְיוֹ בְּבְבְּתְּיוּם בְּבְבְּבְּיוּ בְּנִים בְּבְּיוּת בְּיוּנְייִים בְּבְּבְּבְּתְיוּים בְּבְּבְּתְיוּי בְּבְּבְבְּתְּיוּי בְּבְבְּבְּתְּיוּ בְּבְּבְבְּיוּיוּיוּי בְּנְבְּבְּתְיוּי בְּבְּבְּתְ בְּבְּתְיוּי בְּבְבְבְּיוּתְ בְּבְּבְּתְיוּי בְּבְבְּבְּתְיוּיוּנְים בְּבְּבְּתְיוּיְיבְיוּי בְּבְּבְבְּתְיוּיוּים בְּיִבְּיוּים וְבְּיִיבְּיוּי בְּבְּבְיתְיוּיוּיוּיוּי בְּבְּבְיוְבְיוּים וְבְּבְּבְּבְּיוּיתְיוּי

on dit יהי רצון, page 118.

PRIÈRE SUR LA TOMBE D'UNE ÉPOUSE.

On dit ברשות, page 114.

בְּיוֹפִי אַפִּּרְיוֹן: אִשָּׁה בְּעֵלִה בְּנְשִׁים מִאוֹשָׁרָה עַבְּיוֹפִי אַפִּּרְיוֹן: אַשָּׁה בְּעֵלֵה בְּנִשְׁה בְּעוֹב מְּלִין יַנְעֵהְ בִּנְשִׁר בְּעַלֵּה עָבַיְּהְ בְּנִקְיוֹן · עִם יִירָשׁ אָרָץ · יַעַן כִּי בַּעַלֵּהְ עָבַיְּהְהְ בְּנִקְיוֹן · עִם יִירָשׁ אָרָץ · יַעַן כִּי בַּעַלֵּהְ עָבַיְרָהְ בְּנְקִיוֹן · עִם יִירָשׁ אָרָץ · יַעַן כִּי בַּנְעַלֵּהְ עָבַיְרָהְ בְּנְקִיוֹן · עִם הַחְבָּרוֹן : אִשָּׁה בְּעַלֵּהְ עָבַיְרָהְ בְּנְשִׁים מִאוּשְׁרָה ·

卫

でのるがある。

נְקַנֶּה וּמָחוֹרָה · אֱלֹהִים יִנְ נָאֵנָר בּנְבוּרָה · נַמִּים חֶלְכָּה עם שָּׁרָה: אֵשֶּׁת חַיִּל עַטְּרָת قَلَمُونِ • بَنْقُرَكِ يَقَالِهُ فَنْكُرُكِ • فَأَنْفُ لِمُحْرَبُهُ בֹּנֹוֹא בֹבִיטָא וּמִלּנִבָּא נַוֹנִינָא : יְנִייִ נָא חַלְּבַּרְ עָלֵינוּ • לִמְשוֹךְ חוּט שֶׁל־חֶבֶּרְ עָלֵינוּ : וֹמַהַר יָבַרְמוּנִי בַּחֲמֵךְ • לַעַמוֹר בִּתְפַנָּח בִּשְׁבִילֵנוּ אָת־ פְּנֵי יֵי אֱלֹחַיִּה הַפְּחַיֶּה חַיִּים אוֹמֵר וְעשֵׁה גוֹוַר וּמְקַנִם: וִנְדּוֹר פִּרָצָה הַפְּרוּצָה. וִיבַמֵּל כָּל־נְּזֵרָה חַרוּצָה: וְיָהֶּן־לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים בְּכָבוֹד וּבְעוֹשֶׁר בְּבִוּלוּי וְלֹא בְחוֹםֶר: (') (בְּדֵי שֶׁאוּכַלְ לְפַּרָגִם וַיְעִי וּבְנֵי בִיתִי וּלְנַוְּרֵם לַעֲבוֹרֵת הַשֵּׁם כַּאֲשֶׁר עם לְבָבִי וְרַעְתִּי : וְיִהְיוּ פָּל־בְּנֵי בֵיתִי בְּשָׁלוֹם וּבְאַחֲוָה • וּבְכָבוֹר וּבְהַגְּלָחָה וּבְהַרָּוֹחָה • קום קרא אֶל־אֶלהַיִּךְ אֵל הַאַבְּיִייִי הַתְּפַּלְּלִי בַעַרִינוּ וְאֶל־אֵל שַׁחַרִי : וְבַפֶּה וְוָדַע אֶפּוֹא כִּי מָצָאנוּ הַן בְּעִינַוְדּיּ הַלָּא בְּלֶבְתֵּרְ לְחָחָפַּלֵּל עֲבוּרֵנוּ אָת־פָּנִי אַרַנִּוֹב : וִימִלָּא בַנְּלְשְׁתַרְּיִעַבוּנִנוּ · בַּוֹכוּתַרְּ וּבְוֹכוּת כָּל הַצַּרִיקִים אַבוֹתִינוּ: וֹעַבָּה הַפָּּרָרִי בָא מַעָלֵי וּלְבִי לָקִץ וָהָנוּחִי וְתַּעַמוֹד לְנוֹרָלֵה לְיָמִין

^(*) Si celui qui prie a des enfants de sa femme, il ajoute les lignes qui sont entre parenthéses.

בַּצְלִיוֹת נּוּלִית ּ עַר עוֹלָם אָמֵן סֶלָה : בַּמְנוֹחָה ּ עֻאַין לָהּ בֵץ וְתַּכְלִית ּ

on dit יוקי רצון, page 118,

וֹמֶדֵר

אָח־

וגוור

凹

וַחַר:)

בורנו

אַן נָא

PRIÈRE D'UNE FEMME SUR LA TOMBE DE SON ÉPOUX.

(Une femme mariée en secondes noces ne doit pas aller sur la tombe de son premier mati.)

on dit רשות, page 114.

שָׁלוֹם עָלֶיךּ אַהָּה אִישִׁי וּבְעַלִּי אֲשֶׁר הָיִיתָ מַאֲפָלִי מָאִרוֹ יִשְׁמְחַת אָהָלִי מִאִיר הָיִיתָ מַאֲפָלִי מִאִירוֹ וְשִׁמְחַת אָהָלִי מִאִיר הָיִיתָ מַאֲפָלִי מִבְּעוֹר יוֹטָם שְׁקְעָה יְנִשְׁאַרְהִי בְּבְּדְר וְנֵלְמוּדְה פִּרְ תְנִיתְ לִי עַטֶּרֶה צְּבִי וְנִשְׁמִר אַיֶּבָּה וֹיִי פָּנְה וֹיִי פָּנְה וֹיִי פָּנְה וֹיִי פָּנְה וֹיִי פָּנְה וֹיִי פְּנָה וִיִּים אֶּלְנְה בִּי מִישְׁר אִישְׁה עֵעוּבְת וֹחַ אִּיבָּה וֹיְבָה וִשְׁכוֹה שִׁלְּתָה עִל לְהִיָה : מִישְׁר שְׁנִין בְּבְּח עִינִי בְּלְשְׁחִיוֹ וְלֹא מִשִׁי בִינְוֹנִי עִוֹנְה וְנְהִיְעָתְה תַּוֹים אֶל הָעִיִן בְּבְּח עִינִי בְּקְשְׁחִיוֹ וְלֹא מִישִׁי בְּיִנְוֹנִי תְּנְבְית הָוֹרְ הְעִבוֹה וְנְבִי מְנְבִית מְּוֹי בְּנִיתְ הַנְיִי מְנְהַתְּה תִּינִים מְּלְבְת מְנִיי בְּבְּרְשְׁחִיוֹ וְלֹא מִישִׁיב יְנוֹנִי עִוֹבְה וֹיִנִית הְבָּר שְׁשׁוֹנִי בִּקְשְׁחִיוֹ וְלֹא מִישִׁיב יְנוֹנִי עָוֹבְּה וֹיְנִית הְנִינְ הְנִיתְ הָּבְּית הְנִיוֹ עִינִים שְׁנִים תְּנִים הְּיוֹים אָּלִיה הִיוֹם אָּל לִייְה בְּבְּית בְּיוֹי בְּנִיתְ מִישְׁיב יְנוֹנְי תְּנְיִית הְנִיתְּת הְנִיתְ תְּנִית הְנִית הְנִיתְ הְנִיתְ הְּבְּר שְׁמִיוֹן וְלֹא מִישְׁיב יְנוֹנְי. וְשָּבְּת הְנִית הְנִיתְ הְנִית הְנִית הְנִית הְנִית הְנִית הְנִית הְנִית הְיוֹים הְנִינִים הְיִים בְּית בְּיִית הְיִים בְּיִבְּית הְיִים בְּיִבְּית הְיִים בְּיִבְּית הְיִים בְּיִבְּית הְיוֹי בְּיִים בְּיִבְּית הְיִים בְּיִבְּית הְיִים בְּיִבְּית הְיִים בְּיִנְית הְיִים בְּינִים בְּיִים הְיִים בְּינִים בְּיִבְּית הְיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּית בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיתְיוֹי בִּילְים בְּייוֹ בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּית בְּיוֹי בְּיתְיוֹי בְּבְּיתְיוֹי בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִּים בְּיוֹים בְּיתְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים

לְּהְ וּלְנִשְׁמָּתְהְ הַמְּחוֹרָה • בְּצֵּל עַבַּן בְּבוֹר חִהְנָה שְׁמורָה ּ לָעַר וּלְנָצַח תִּהְנֶח לְמוֹב וְבוּרָה: וִירָחֵם הַבּוֹרָא עֶכֶיךּ וִיהִי נוֹעַם וְיָ עָלֶיךּ וַנִּרָאָה לְפָּנָיו פַּאַלֶיף: בְּמַעֲשֵׁי אַבוֹתֵינוּ הַקְּרוֹשִׁים • וּשְׁמוֹנָה נְּמִיכֵי אָדָם וְאַרְכַּע חֲרָשִׁים: וְהָנֵה נָא רָאה תִּרְאָה בֿגֿרִי אַפֿעּב : וֹזַכֿיַנֹּ אָת אָפֿענּב י וֹנַאָּבוּ אַנְיּ וֹשִׁפְּלוֹתֵי • וּנְמִיכַת רוּחִי וְצָרוֹתֵי : וְעַל מִי נְּמִשְׁהַ מָעַט הַצאַן הָהַנָּה - כִּבְשוֹת הַצאַן צאָני אֲשֶׁר טַּבִּבָּהָ לָבַדָּנָה: נְסַעָּהָ אַחָּט לִמְנוחוִרא - וֹעְזַבְּהַ אוֹחָנוּ לַאֲנָחות: מִי יוֹרָה דֵעָה. וּמִי יָבִין שְׁמוּעָה: נְּמוּלֵי מֵחֶלֶב וְעַהִּיקִי מִשְּׁדֵיִם. וֹמִי יוֹרָה לָנוּ דֵּרָבֵּי אֶלהִים חַיִּים: מִי זַדְרִיבֵנוּ בִּנְתִיב יוֹשֶׁר. וְמִי יוֹרָה לָנו שַעַת הַבּוֹשֶׁר : וְעַל מִי הִבְּמַהְהָ אַלְמְנוֹתָךּ. על בַּעַלָה כָּחוּרָבָּן הַבַּיִת בִּיָּמָיוּ הִּדְמָה מִיתַת הַבַּעַל עַל אִשְׁתּוֹ כָּאָלוּ נָחֲרַב הָעוֹלָם וּמְרוֹמָיוּ: עַל כו דטם על פּלִימַת צאו יָנִיף. מִי יוֹדַעַ יָשוֹב וֹנְחָם וְהִשְׁאִיר בְּרֶבָּה אַחֲרֶיך: וַעֲמוֹד נָא בִּהְפִּלֶּה וּבְבַקְשָׁה. לִפְנִי אֵל רָם וְנִשְּׂא: אֲבִי וְתּוֹמִים וְדַיֵּן

וונונים

אַלְמָנוֹתּי וֹמְרַחֵם עַל עַנונות: יְכַפֵּר עַל חַשאתֵיי וָנְבָנֶה הַרִים הַי וְשׁוֹמְמוֹתֵי: וְנָשִׁים צְּרָי לְמֵבְאוֹבִי. וִירַחֵם עָלֵי וָעַל טַפְּלִי דְחָלוּ בִי: וִינַחֵם אוֹתִי וִידַבֵּר עַל לַבִּי דִּבְרֵי תַנְחומִים הַמְּרֵפְּאִים כְּאֵבִי: וְיָסִיר בָּל־מַחָלָה וְבָל־נָגַע מִקּרָבִּי אַף מָשִׁיב צור חַרְבִּי שֶׁלֹא וָרָאוּ בָעָנְיִי בַּעַבִּי דְבָבִיּ וְלֹא יִנְקְמוּ בִי עוד אוֹיבֹר: וִינִשֵּׁב פִּנְיֵן בֵּיתִי הָהָרוּם. בְּשַׁלְוָה וּבְנַחֵת בַּשֶׁמֶשׁ לָרום: וְלִרְעֵבֵי לֶחֶם מָזוֹן וְצֵדָה יִפְרוֹם. וּלְגַּדְּלֵם כְּצִץ אֶרֶז וְרַעַנָן בְּרוֹש: וְיָאִיר מַאֲפֵּלֵנוּ בְּכַחַר וְחֶרֶם וְיַשְׁאִיר לָנוּ עֻנָף וְשׁוֹרֶשׁ: בָּנִים וּבְנֵי בָנִים ּ חֲבָמִים ונְבוֹנִים: נְשׁוֹאֵי פָנִים ּ עוֹסְקִים בַתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת בְּכָל־וְמֵנִים: יוֹרְעֵי לְעָהִים נְבוֹנִים: מַאֲרִיבִי יָמִים וְשֶׁנִים: בְּעוֹשֶׁר וְכָבוד עֻל מֵי מְנוחוֹת חוֹנִים - וְאַהָּה תִשָּׂא בַּעַדִינוּ רַנָּה וּתְפַלָּה וְתַחַנִונִים : וָמַלְמֵנוּ חַשֵׁם מִכָּרַת נָמִים וְשָׁנִים . ומִכְּל־מִינִי יָגוֹנִים: וָאֶת־נִשְׁמָתְךּ הָאֲהוּבָה. בְּכָל־מִינֵי חִבָּה: וֹבְבָּלִ־אַחֲבָה וָקוֹרָבָה. הָּמִיד וִזְכּוֹר אֶהִים לְמוֹבָה: וֹוֹאַכָּט גִבוֹנֶרְ בִּצִּמְחֵי רַבָּבָּח - בַּנַחַת וַשוּבָה אָמוֹ :

0a dit יהי רצון, page 118.

PRIÈRE SUR LA TOMBE DE JEUNES ENFANTS.

On dit ברשות, page 114.

שַׁלוֹם ְעַלִיכֶם נָפָשׁ נְשָׁמָה וָרוֹחַ. מִלְבָּשִׁים יַנְיוּ בְּנוּף וַרְעִי לָנוּחַ · אַר נִצא נָצָא לְעוֹלָם בְּכֹחַ. וְלא בְפוֹעַל הַרְבָּה וַאֲנַחְנו לֹא נִרַע כִּבְשֵׁי דְרַהַמְנָא וְהַפִּבֶּה ּ אָם־הָם יִפוֹרִים שֶׁל אַהַבָּה. אוֹ־אִם־נְעוֹנֵנוּ עָגוּ בָנוּ כִי־בָא־חוֹבָה: וְאִם־עַל־פִּי וַרְשִׁיעִנִי לוֹמַר מפור מע מעו בווב בעווב. לום וניגמבל לפור אַלהֶיך: וְאַלֶּה הַצּאוֹ מֶה־עָשׁוּ ּ אֲשֶׁר מִעוֹלָמְם יָצְאוּ וּפָּרְשוּ: וְעַל חַכּל יִי אֱלֹחֵינוּ אֲנַחְנוּ מוּדִים. וֹמַצְּרִיקִים אוֹתוֹ וּלְיִרְאָתוֹ אָנו חֲרָדִים: וַאַנִי חִפּּלְּה לְאֵל חֵי. אֲשֶׁר בְּיָרוֹ פִקְרוֹן רוּחִי וְעַל נִשְׁמָחָךּ הַמְּחוֹרָה ּ אֶל־מול־פְנֵי שְׁכִינָתוֹ לְהָאִירָה: וְאַהָּה זַרְעִי אֲשֶׁר הָיִיתָ מַהָּנָה בְיָדִי לְפִי שָׁעָה ּ וַעַמוֹד בּטַפּלָה וּבְבַקּשְׁה פִּגִי מֶאֲוֹין שׁוְעָה: יְבַפּר עוּנִי אַשֶּׁרְ נָּרָמוּ לְקִיחָהְךּ וְאֵל יָבַעַחונִי שִׁבְּטִּׁךְ וְאֵימָתְּרָּ. וִימֵלֵא יָמֵי בְּטוֹב ושְׁנוֹתֵי בַּנְעִימִים · אַךְ יִ טוֹב וֹחֶבֶר וִרְהַּפוֹנִי בָּל־יִמִי חַיֵּי וְשַׁבְתִּי בְּבִית־וְיָ לְאוֹנֶךְ יָמִים: וְאַל־יוֹסִיףּ לְיַפְּרָנִי ּ וְרַחֲמָנָא דְרַחַם עַל

אַבְּהָתָנָא צַהִּיקִיָּא יֵעוֹל יָחָדְ לְגַן עֵרָן לְהְשְׁתִּעֲשֵׁע בַּחֲדֵי צַהִּיקִיָּא יִנְוֹל יָחָדְ לְגַן עֵלְמָא לֶהָוִי ּ כְּלָּרָא וְעַלְּיָא הַלְּנָא וְלָּא יִוֹסְףּ עוֹד לְדַאֲבָה וְעָבָּר בִיתָנָא וְנִמְדוֹן עָסְקִין הִיחַיּוֹן יְנָהָווֹן עָסְקִין הוֹבְנָא וְנִהָן לָנָא בְנִין הִּכְּרִין הִיחַיּוֹן יְנָהָווֹן עָסְקִין הוֹבְנָא וְנִבְּי בְּנִין הַכְּרִין הִיחַיּוֹן יְנָהָווֹן עָסְקִין הוֹבְנָא וְנִגְּן וַנְבָּל עֲמִיהּ בֵית בִּית יְעִרָּן וַמְבָּל עַמִיהּ בֵית יְשִׁרְוֹ, צָּרָה וְיָנִוֹן וַאֲבָּהָה, וְכָל מֵרְעִין בִּישִׁין אָמֵן: סִּנְעִין בִּישִׁין אָמִן: מִיּנְוֹן וַאָּבָּן וּמִבָּל עַמִיהּ בִית יִשְׂרָא. צָּרָה וְיָנוֹן וַאַבְּיָח. וְכָל מֵרְעִין בִּישִׁין אָמֵן: סִנְּתִין בִּישִׁין אָמִן: סִנְּתִין בִּישִׁין אָמִן:

שים

יבוֹם.

וְכָינָא

ַנוננו עובנו

לומַר

روز

לָמָם

רִים.

פַּלָּה

ill.

אַתָּרוּ

מוד (מוד

ğü

الإراد

מוב

וֹנֶרָהַ

על

PRIÈRE EN SORTANT DU CHAMP DE REPOS.

שׁלום שַלִּיכֶם נְשָׁמוֹת הַּמְּהוֹרוֹת ּ אֲשֶׁר נֵגְאָצְלוּ
מִזִּיוֹ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת ּ הִנְנִי הוֹלֵךְ לְדַרְכִּי וְנַפְּשִׁי אֶת
מְזִיוֹ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת ּ הִנְנִי הוֹלֵךְ לְדַרְכִּי וְנַפְשִׁי אֶת
יְנְבְּרְכִי וֹתְפִּלָּתִי לְאֵל חֵי יִשְׁמֵע עַחִירַת זוֹכְרֵי רַחֲמִיוֹ יִנְיְבָּה בְּבִּיְרִ וְחִים מוֹבְבֵּי בְּבִּיְרִ בְּעִימִוֹת חַיְּעִם לַיְם וּמְלַנְיִם יוֹסִיף בְּבֵּוֹת בְמוֹת בְמוֹרת מִזִיוֹ נְעִימִיוֹ חַבְּבִי מְנִים וֹמְיָבְם מוֹבְבֵּי בְּבִירְמוֹת בְמוֹת בִוֹנְתוֹ יִנְעִים לַיְם וֹמְלַהְים מוֹרְבֵּה חַיִּי וְמִיהֶם עַר וְעִבָּת אָמִי נְנִים וֹנְבְיִם וֹנְבְּבִי בְּנִי בְּנִיבְיוֹ נִנְנְלָה צוֹרַת חָוֹוֹן אֵף מַוֹרָם עַר וְעִבָּת בִּיִבְנִים עַר וְעִבָּת בְּיִבְיִם וֹלְנָבִיאִיוֹ נִנְּלָה צוֹרָת חָוֹוֹן אֵף מַן עַרְנְעָם בִּיִבְּמִים עַר וְעַבָּת בִּיִבְים וֹנְנְבִיאִיוֹ נִנְלָה צוֹרַת חָוֹוֹן אֵף מִן עַרְנִים עַר וְעִבָּת בִּיִבְיִים וֹנִינְם בִּיִבְּמִים בּיִּבְיִיִּיוֹ נִנְנְבִיאִיוֹ נִנְלָה צוֹרָת חָוֹוֹן אֵף מַן בִּיִּמִים בּיִּבְיִים בְּנִים בְּבִּיִים בְּנִים בְּנִבְיאִיוֹ נִנְלָה צוֹרָת בְּוֹלִים בְּבִּיִים בְּנִבְיאִיוֹ נִנְלָּה צוֹרָת בְּוֹיִים בְּנִיבְייִם בְּנִיבְייִם נְנְנִיבִי בְּנִיבִיאִיוֹ נִנְנְלְּה צוֹרָת בְּיִבְייִים וֹנְבְּיִים בְּנִבְיאִיוֹ נִנְנְלָּה צוֹרָת בְּיִים בְּבִיבִּיוֹ בְּוֹיְבָּה בְּנִיבְייִים וֹנְנְבִייִים וֹנְנְבִייִים בְּיִים בְּנִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְיִיִּיוֹ נִנְנְבִייִּיִיוֹ נְנְנְבְיִיּיִיוֹ נִנְנְיִישְׁיוֹ נְנְלְיִיבְייִייִיוֹ נְנְנְבִייִייִיוֹ נְנְבִייִייִיוֹ בְּיִבְייִייִיוֹ בְּנְבִייִייִיוֹ נְנְנְבִייִייִיוֹ בְּנְבְיִיבְיוֹי בְּיִיבְיוֹים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִייִייִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִייִייִיוֹי נְנְבְייִייִייוֹ נְנְנְיבְייִּיְיוֹ נְנְנְיְיִייְיִיוֹ נְנְבְייִיבְיוֹי בְּיִייִי בְּיִייִים בְּיִייְיִייִי וְיִיּייִים בְּנְייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייי בְּיִייִים בְּיִייִיייִייְיייִים בְּייִייִּייִיים בְּיִייִים בְּיִנְייִיים בְּיִייִים בְּיִייִיים בְּיִיייים בְּיִיייִים בְּיִּייִיים בְּייִייִים בְּייִייִייייִיְיְיִייִּיְייִיייִייְייִייְיִייְיִייְיִייִּיְייִייְי

גַּצְחֵמוֹ. סְמִיכַת כָּל הַנּוֹפְלִים וּוְקִיפַת עֲמִירֵת דּוֹרְשִׁימוֹ וּ וּבְבֵן נוּחוּ וְשָׁרִים נוחוּ עֵד יֹאמֵר מֶלֶּדְּ חַיָּא. מָרָא דְאַרְעָא וְדִשְׁמִיְּא. עִמְדוּ וְשָׁרִים עִמְדוּ לְחְחִיָּה וַאֲבַּוֹתְנוּ נִכְּנֵם לְחַיִּים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם עֵד אֲשֶׁר יִקְּרֵב וְהַלוֹם. צִיר נָאָמֶן וֹמְשִׁיחַ אֱלֹה יִנְעַקְב. וְהַשִּׁר לִב בְּנִים עַל בְּנִים וְלָב בְּנִים וְלָב בְּנִים עַל אֲבוֹתָם בְלִי עָקוֹב וְנְשָׁבֵּח וְנְפָּאֵר בְּנִים וְלֵב בְּנִינוּ לִפְנִינוּ לְפָנִי וְיֻ אֲבוֹתְם בְלִי עָקוֹב וְנְשָׁבֵּח וְנְפָּאֵר בְּנְיִבוֹ עִשְׁה וְדְלוֹת עֲעוֹו ופְאֵר לְנִשְׁבֵּח וְנְפָּאֵר בְּנְיִלוֹ אַדִּיר וְחְזָּלְ גַּרוֹב נוֹרָאוֹת מְחָהָיה מֵחִים בַּמַאֲמֶרוֹ עשֶׁה נְדְלוֹת תְּהָלָה בְּרוֹב נִוֹרָאוֹת מְחָהָיה מֵחִים בַּמַאֲמֶרוֹ עשֶׁה נְדְלוֹת תַּבְּרוֹב וּתְנִים וֹנִפְלָאוֹת עַד־אִין חָפָּר. בָּרוֹך מְחַיֶּה מֵחִים בַּמַאֲמֶרוֹ עשֶׁה נְדְלוֹת תַּחָיָה מֵחִים בַּמַאֲמֶרוֹ עִשֶּׁה נְדְלוֹת מַחָיָּה מֵחִים בּמַאֲמֶרוֹ עִשֶּׁה נְדְלוֹת מָחָיָה מֵחִים בַּמַאֲמֶרוֹ עִשֶּׁה נְדְלוֹת מְחַיֶּה מֵחִים בַּמַאֲמֶרוֹ עִשֶּׁה נְדְלוֹת מִחַיָּה מִחִים בַּמַאֲמֶרוֹ עִישְׁה בְּרוֹך מְחַיֶּה הַנְתוֹים בִּמְבִיתוֹ חַמָּר בִּנִינוֹ חִנְיִים מִּיִּים בִּבְּיוֹנוֹי עִישְׁה נְּרְלוֹת מִבְּיִים מִּתִים בּמַיִּתְיִים בּרוֹב נִנְנְעוֹים וּמְעָר. בְּבְּלְוֹת עִיבְר וֹנִים מְחִייָּם מֵחִים בִּמְאַבְּרוֹ בְּבְּוֹתוֹים בִּבְּיִים בּּרוֹב נִוֹנְבְּלְאוֹת מַבְיבִיתוֹ מִיתִים בּיוֹים בּיִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִבּים בְּבְּיוֹנוֹי בְּיִבְיִים בּּבְּיִים בּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּחִיבּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּעִים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּיִים בְּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים

PRIÈRE POUR DEMANDER A DIEU LE PAIN QUOTIDIEN.

מְלַאְכָּהִי חָלְּקִי עִמֶּבֶּם בְּגַּן עֵהֶן ּאָמֵן : מְלַא לַפָּטִר מִן הָעוֹלָם הַאָּר מִמְתִים עָרוֹ מִחָלֵּר הָרְים הָּמִיר וֹחָמֵבִּי שָׁלֹא יִחְחַבֵּל שֵׁם שְׁמֵים עַל הָרָב שָׁבֵם בְּעִיר וֹחָמֵבִּי שָׁלֹא יִחְחַבֵּל שֵׁם שְׁמֵים עַל הָבְּר שֵׁי בְּעוֹלָם מוֹט לַצִּירִים כִּי אַבֶּיוֹ וְשִבְּעוֹ מִשְּבִּיעׁ הְבָּלְ-חֵי נְצוֹן ּ חַשְּׁלֵךְ עַל יִי יְהָבְּךְ וְשִבְּעוֹ מִשְּׁבִּיעׁ הְבָּלְר חֵי בְצוֹן ּ חַשְּׁלֵךְ עַל יִי יִהְבְּךְ וְשִבְּעוֹ וֹבְנְלָלִי הַבְּר שָׁעָשִׁיתְ לְיוֹצְאֵי מִצְּרִים כִּי אַבֶּיוֹ וְבִּנְלָּלְּ הַבְּר שָׁעָשִׁיתְ לְיוֹצְאֵי מִצְּרִים בִּי אַבֶּיוֹ וְבִנְלָלִי הַלְרושִים וְהַשְּׁבִי מִוֹע מִצְּרִים בִּי אַבָּח וְבִּנְלָלִי הַלְרושִים וְהַשְּׁבִי מִוֹלִי עִלְבָּי וֹבְשָׁבְּרוֹ וְמַשְּׁבִיעֵּ הַלְבָּר שָׁבָּח בְּעִוֹלָם מוֹט לַצִּידִים בִּי אַבָּיוֹ וְבִּנְלָלִי הַלְבָּר שָׁבְּם בְּעִּילִי עִנְבָּר הָּעָבְיוֹ וֹבְנְלָלִי עַלְבָּרוֹ וְבְשָׁבְּרוֹ וְבְעָּבְרוֹ הְלָבְר שֵׁבְּר וְבְּשְׁבִם בְּרְנִי עִנְבְּר בְּעִבְּרוֹ וְמִבְּלְייִם מִוֹלֵם מִּי עִנְבְּר וֹבְשָׁבְּר וֹבְשָׁבְיוֹ בְּעִבְּרְי עִבְּבְּיבְי בְּבְּיוֹ מִי עוֹלָם הִינִי עוֹלָם הִינִים מְוֹב בְּעִבְּר וֹבְישְׁבְּי בְּבְּר וְבְּעָּבְי וְבְּבְּלְיי עִמֶּבֶּם בְּנִים בְּנִי עוֹלָם הַיּנִים מְוֹב בְישְׁבִים בְּיִבְי עוֹלָם הִינִים מְוֹב בְּעִבְּי וֹבְּישְׁבְּי עִבְּבְּרוֹ בְּעָבְרוֹ הַבְּיבְר שְׁבִּים הְּחָבים הְּבִּים בְּנִים עוֹלְם הַנְּיִי עִבְּבְּב בְּיִים מִוֹלְים הְנִים בְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹב בְּיִבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיוֹב בְּיִבְיוֹ בְּיוֹבְיוֹים וְנְבְּבְיוֹב בְּיִבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּיוֹבְיוֹ בְיִים בְּיוֹבְייִים בְּבְּבְּיוֹבְי בְּבְּיוֹים בְּיִים מְּבְיבוֹב בְּבְּבְיוֹב בְּבְּיוֹב בְּיוֹבְים בְּבְּבְיוֹ בְּיבְיוֹ עִבְּים בְּבְּבְיוֹ בְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹב בְּבְּי בְּבְּבְּים בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבּיוֹם בְּבְּבּיוֹ בְּבְּבְּי בְּיבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּי בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְּבּיוֹבְיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹבְיוֹים בּוֹבְיבוֹי בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיו

캢

דלות

PRIÉ

והָינוּ

ÇŸ,

N

PRIÈRE POUR LA VEILLE DE ROSCH HASCHANA ET DE YOM KIPPOUR.

0n dit ברשות, page 114, jusqu'a להחיות מתים, page 118.

מַלֶּבְ עַל בָּאָרֶן הַיּוּמִב עַל כִּפֹא רַוֹחַמִּים יָהִי רָצון לְפָּנִיךּ יָיָ אֶּלְהֵי הַרַּחַמִים וְהַפִּלִּיחוּת はいるとうといれているがある

114

ונפר לוח

7

ווס

ינו

שְׁנַת קָּרְשָׁה שְׁנַת שְׁלוֹם שְׁנַת תַּאֲנָתִינוּ - וְתִתֵּוֹ -בְּרָבָה בְּמַעֲשֵׁח יָדִינוּ וֹתְמַלֵּא כָּל בַּקָּשְׁתֵינוּ וְצְּרְבֵנוּ וְתִּוְקוֹף בַּרְנֵנוּ לְמֵעְלָה וְתֹאמֵר דֵּי לְצְרוֹתִינוּ • וְבִץ נְםוֹף לְנָלוֹתֵנוּ וּהְמַהֵר לְנָאֶלֵנוּ יַכַּפֵּר לְעַפְּּך יִשְּׁרָגֵי חַתִיים עוֹדֶנָה וַאֲשֶׁר פָּדִיתָ יָיָ וִיְצְאָה נַפִּשְׁם מִנְּדְנָה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה הְּכַפֵּר עָלֵינוּ. לְטַהֵר אוֹתְנוּ מַבֶּל חַשֹּאַתִינוּ. וְלִפְנִי יִיָּ יִשְׁחַר בָל אָדָם מֵחוֹבוּ. בְּיוֹם חַדִּין חַנְּרוֹל חַנְרְמֵוֹ בּוֹ- וְכוֹר נֵיָ לִבְנֵי אָבְם הַקְּרוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָבֶץ הַפָּה אֵיתָנִי. ומֵתוּ בְּעִמְיוֹ שׁל נָחָש הַפַּוְּמוֹנִי • זְכוּחָם וּוְכוּת בָּל יָשֵנֵי חֶבְרוֹן • וּוְבוּת צַדִּיקִי עוֹלֶם הָאֲמוֹמִים בְּבֵי קבְרוֹן. יַשְׁבִּית מָמֶנוּ וּמְכָּל עַמְּךּ בִּית יִשְׁרָאׁ כָּל אַף וְחָרוֹן - וּתְמַלֵא בַּבְּשְׁתֵנוּ • וְתִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחֵנוּ • וְתִּבְּנֶה לָנוּ בֵּית בַּקְרַשֵׁנוּ וְתַחֲוִיר לָנוּ אַרְצֵנוּ וְתַמִיב לָנוּ בְּאַחֲרִיתֵנוּ. וָהַמָּה לָנוּ חֶסֶר כָּלַפֵּי חַסְדֵנוּ - כִּי אַמָּה אֱלהֵינוּ -שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יָיָ אֱלֹחֵינוֹ - וֹתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וֹבְרָצוֹן : אָת הָפַלְּתֵנוּ On dit יודר רצון, page 118.

PRIÈRE D'UN RICHE HÉRITIER SUR LA TOMBE DE SON PÈRE.

On dit ברשות (Au nom du Très-Saint), page 115.

ės

re

Is

m

18

a

Mon père! tu nous a quittés alors que j'avais encore besoin de tes sages conseils pour me conduire dans le monde; mais je promets de faire tous mes efforts pour conserver pur et intact le dépôt sacré d'honneur et de probité que tu m'as confié.

Intercède pour moi, ô mon père! auprès du Très-Haut pour qu'il me donne la volonté de faire un bon emploi des richesses que tu m'as laissées.

Tu m'as souvent dit: « Les riches ne sont que les trésoriers des pauvres. » Je veux agir selon l'esprit de cette belle parole, en répandant d'abondantes aumônes parmi la classe malheureuse et en faisant des fondations pieuses en ton honneur.

Mon père! notre mère, notre pauvre mère, qui était si heureuse de l'estime et de la considération dont tu étais entouré, est maintenant une veuve désolée. Je veux, par mon amour et mon profond respect pour elle, essayer d'alléger son chagrin; mais c'est du Très-Haut que doivent venir les consolations efficaces. Réunis ta prière à la mienne, ô mon père! pour que l'Éternel veuille bien calmer la douleur de ma mère et lui donner la paix du cœur.

Mon Dieu, bénis-moi et préserve-moi de tout mal, moi et tous mes frères en Israël. Amen.

On dit יהי רצון (Que ce soit un effet de ta sainte volonté), page 119.

PRIÈRE D'UN PAUVRE ENFANT SUR LA TOMBE DE SON PÈRE.

On dit ברשות (Au nom du Très-Saint), page 115.

Mon père, ô mon père! c'est avec un cœur brisé et les yeux pleins de larmes que je me prosterne sur cette terre sainte. O mon père! tu nous as quittés alors que tes conseils nous étaient si précieux et ton appui si utile. Privés de ton secours, notre misère est grande; mais ce qui me brise le cœur, c'est de ne pouvoir encore travailler pour donner du pain à notre pauvre mère et à mes jeunes frères; mais je prie le Tout-Puissant pour qu'il me donne la force de le faire. Unis tes prières aux miennes, ô mon père! et demande à l'Éternel de nous donner le courage de supporter la misère et les privations dont il lui a plu de nous accabler, et d'y mettre bientôt un terme.

Éternel, exauce nos prières et prends pitié de ma mère,

de mes frères et de mes jeunes sœurs.

Protége-nous contre toute tentation et maintiens-nous, par ta grâce, dans le sentier de l'honneur, dans lequel notre père nous avait guidés.

On dit יהי רצון (Que ce soit un effet de ta sainte volonté), page 119.

PRIÈRE D'UNE JEUNE FILLE SUR LA TOMBE DE SON PÈRE.

On dit ברשות (Au nom du Tres-Saint), page 115.

Mon père! tu m'as été enlevé dans mon jeune âge, et c'est à peine si je t'ai connu, et je ne me souviens que de tes bontés pour ton enfant.

Aujourd'hui je suis arrivée à un âge où les conseils et la

PR

Mi soin mais pur

m'as In pour

richt To riers paro

hom M hew

mail

ento moi lége ven

ne; dou M

el to

protection d'un père me seraient précieux; mais, hélas! je

suis orpheline! je n'ai plus de père!

à,

er

OS

11-

ris

re

В,

de

bir

nis

III

18

Grâce à ma bonne mère, j'ai été élevée dans la crainte de Dieu, dans des sentiments d'honneur et dans l'amour de la vertu, et je te promets, mon père, de ne jamais m'écarter de cette voie.

Unis tes prières aux miennes, ô mon père! Porte-les au pied du trône de la miséricorde divine, afin que le Très-Haut, béni soit-il! me protége et me laisse ma mère.

On dit יהי רצון (Que ce soit un effet de ta sainte volonté), page 119.

AUTRE PRIÈRE D'UNE JEUNE FILLE.

on dit מרשות, page 115.

Mon père, ô mon père! je suis l'aînée de tes enfants. J'ai treize ans, et nous sommes ici six réunis autour de cette terre qui renferme notre père. Notre père! ô mon Dieu, mon Dieu! notre père, notre protecteur n'est plus. Notre mère est veuve et nous sommes orphelins.

Mon père! tu m'as instruite dans les principes de notre sainte religion; notre loi recommande le soin des veuves et des orphelins. Ce que Dieu a commandé il le fera exécuter. Il suscitera des âmes généreuses qui auront soin de ma mère et de mes jeunes frères et sœurs; moi je travaillerai nuit et jour s'il le faut pour soulager notre mère.

Mais mon père, que puis-je, moi faible créature? C'est du Ciel que j'attends le courage nécessaire pour lutter contre les privations de tout genre qui nous accablent. Prie,

prote suis ¢

Cr

de Di

de la

m'éca

pied. Haut

On:

treiz

terre

mon

mèn

sain et d

cuter

ma 3

lera

du i

prie pour ta veuve et tes malheureux enfants.

Unis tes prières aux miennes, mon père, et porte-les devant le trône de notre Père céleste, devant le Dieu de miséricorde, et qu'il fasse grâce.

on dit והי רצון (Que ce soit un effet de ta sainte volonté), page 119.

PRIÈRE D'UNE JEUNE FILLE SUR LA TOMBE DE SA MÈRE.

on dit ברשות (Au nom du Très-Saint), page 115.

Ma mère, ô ma mère, ma bonne mère! la parole expire sur mes lèvres... Je ne trouve pas de mots pour exprimer ma douleur.

Mon Dieu, mon Dieu! dans ta sainte loi tu dis: «Si vous rencontrez un nid d'oiseaux, prenez les petits, mais renvoyez la mère.» Mais toi tu as laissé les petits et tu as pris la mère. Tu nous as enlevé notre mère!

Cependant, ô mon Dieu! qui oserait murmurer contre tes décrets? Les Saintes Écritures disent: «Tu frappes, mais tu guéris.» Tu auras donc pitié de ces pauvres enfants qui n'ont plus de mère et qui arrosent ce gazon de leurs larmes.

Ma mère, ma bonne mère! tu m'as quittée pour recevoir dans le ciel le prix de ta vertu; mais, ma mère, je suis aujourd'hui seule, privée de ton appui et de tes précieux conseils.

Ma mère, ô ma mère! tu m'as toujours guidée dans le

sentier de l'honneur et de la vertu; je n'oublierai jamais tes excellentes leçons, et j'y demeurerai fidèle.

Notre pauvre père est seul et accablé de chagrin. Je ferai tout ce que je pourrai pour le consoler et adoucir ses peines.

Unis tes prières aux miennes, ma bonne mère, et que l'Éternel, le Père des miséricordes, ait pitié de nous et nous protège.

On dit יהי רצון (Que ce soit un effet de ta sainte volonté), page 119.

AUTRE PRIÈRE D'UNE JEUNE FILLE.

On dit ברשותן (Au nom du Très-Saint), page 115.

Ma mère, ma bonne mère! vois mes larmes, vois mes afflictions, et prie le Père de toute miséricorde, prie Dieu de m'aider à supporter ma douleur. Tu as entouré ma jeunesse des soins les plus affectueux, ton amour pour ton enfant ne connaissait pas de bornes. Maintenant je suis seule, seule au monde.

[Si la jeune fille a quelques peines secrètes, elle peut épancher son cœur sur la tombe de sa mère, et prier Dieu de la diriger vers le bien.]

Ma mère, ô ma mère! aie pitié de ton ensant! Je prie Dieu; oh! je me rappelle que tu m'as appris à prier, je prie Dieu matin et soir pour qu'il veille sur moi, pour qu'il m'envoie ses anges pour me protéger. Tu seras un de ces anges, ma mère, tu veilleras sur ton ensant.

On dit יהי רצון (Que ce so.t un effet de ta sainte volonté), page 119.

PRIÈRE D'UNE PERSONNE INFIRME SUR LA TOMBE DE SES PARENTS.

On dit כרשות (Au nom du Très-Saint), page 115.

tout

l'Éte

prot

afflic

de m

enfai

seule

épan

de lá

Dieu

prie

m'eni

ange

Chers parents! c'est avec un cœur brisé que j'approche de ce lieu saint.....

Chers et bons parents! que puis-je dire? par où dois-je commencer? Dans cet instant solennel je ne puis que me rappeler vos bontés pour moi, alors qu'avec amour et tendresse vous guidiez mes pas; mais vous m'avez quittée, vous m'avez laissée souffrante et malheureuse sur cette terre de douleur. Oh! laissez-moi, laissez-moi inonder de mes larmes cette terre sacrée!

Mon Dieu! ta bonté est infinie, ta miséricorde est sans bornes. Permets à mon père, permets à ma mère de veiller sur leur malheureuse enfant. Exauce les prières qu'ils t'adressent pour elles.

Priez pour moi, chers parents; suppliez le Tout-Puissant de mettre un terme à la douleur qui me consume.

Éternel, mon Dieu! toi qui donnes la nourriture à toutes les créatures ne m'abandonne pas, aie pitié de moi, aie pitié de tous ceux qui me sont chers, sois leur protecteur, leur libérateur, et accorde-moi la santé, ô mon Dieu! en faveur des justes qui reposent dans ce tombeau.

on dit יודי רצון (Que ce soit un effet de ta sainte volonté), page 119.

PRIÈRE D'UNE FEMME SUR LA TOMBE DE SON ÉPOUX.

(Une femme mariée en secondes noces ne doit pas aller sur la tombe de son premier mari.)

On dit ברשות (Au nom du Très-Saint), page 115.

Repose en paix, cher époux, repose en paix, ô toi, le bonheur et la gloire de ma jeunesse!

Ta veuve désolée vient pleurer sur ta tombe; elle vient ici épancher sa douleur dans le sein de l'Éternel.

Époux chéri, tu as été enlevé à mon amour, et toute

joie a disparu pour moi sur cette terre.

Tu étais mon conseil, mon guide, mon refuge dans ce monde. Aujourd'hui je suis seule, délaissée. J'appelle et nul ne me répond. Ma maison est sombre, car la lumière qui l'éclairait en a disparu.

Mon Dieu, mon Dieu! tu frappes et tu guéris. Ah! comment veux-tu guérir la plaie que tu as faite à mon cœur? Mais tu es tout-puissant et ta main n'est jamais trop courte.

Cher époux, le pain était doux quand tu me le donnais, l'eau était douce quand tu me la versais; aujourd'hui je trempe mon pain dans mes larmes et je bois dans le calice de l'amertume. C'est que ma table est privée de son chef, celui qui était à ma droite a été séparé de moi.

Mon Dieu! je pleure, mais je ne murmure pas; j'ai le cœur brisé, mais je me soumets à ta sainte volonté. Je te demande seulement la force et le courage nécessaires pour supporter mon malheur.

Réunis tes prières aux miennes, cher époux, et que le Père de toute miséricorde ait pitié de ta veuve.

(Si la veuve a des enfants:) [Et nos pauvres enfants! jadis

si heureux, aujourd'hui orphelins! autrefois guidés par une main bienfaisante, mais ferme, aujourd'hui abandon-

SOD !

hon

ici é

ioie

nul

qui

mer

Mail

l'ear

tren de l

celu

cœu

deni

supp

Pèn

nés aux soins d'une mère souvent trop faible!]

[Mon Dieu, mon Dieu! tu es le Père des orphelins. Donne, oh! donne-moi la force et l'énergie dont je puis avoir besoin pour guider mes pauvres enfants vers le bien. Inspire-leur des sentiments d'honneur, de pitié, et que le souvenir de leur père leur soit une sauve-garde.]

Mon Dieu! accepte ma douleur comme un sacrifice expiatoire pour les péchés que je puis avoir commis, et que les faibles aumônes que je répands soient comptées à celui

que je pleure.

Adieu, adieu, cher époux: que ton âme sainte soit mon interprète auprès du Très-Haut, béni soit-il! jusqu'à ce qu'il lui plaise de nous réunir pour ne plus nous séparer. Adieu, adieu!

On dit יותי רצון (Que ce soit un effet de la sainte volonté), page 119.

PRIÈRE SUR LA TOMBE D'UNE ÉPOUSE.

on dit ברשות (Au nom du Très-Saint), page 115.

Chère amie, épouse bien-aimée, compagne de ma jeunesse! tu es arrivée au port, tu goûtes les félicités réservées aux âmes vertueuses; mais ton époux est encore exposé aux orages de la vie.

Je ne dois pas pleurer ton départ, puisque tu es heureuse dans le sein de Dieu; mais je pleure sur le malheur qui m'a

séparé de toi.

Avec toi, chère amie, toute ma félicité s'est évanouie.

La bonté, la grâce et le bonheur ont quitté ma maison, car tu n'y es plus. Je cherche celle dont le sourire faisait ma joie et je ne la trouve pas. Je l'appelle, elle ne me répond pas. Ah! mon malheur est grand.

(Si le veuf a des enfants:) [Et nos pauvres enfants! nos chers enfants! tu guidais les uns, tu soignais les autres, tu les aimais tous. Hélas! ils n'ont plus de mère pour les aimer, pour les soigner et pour les guider. Pleurez, pleurez, mes yeux, sur le malheur de ma famille.

Je reporterai sur ces créatures chéries tout l'amour que j'avais pour toi, chère amie. Je leur rappellerai les vertus de leur mère, et ils seront vertueux comme elle.]

Que ton âme sainte, chère amie, prie pour moi, qu'elle intercède auprès du Père de toute miséricorde pour qu'arrivé, moi aussi, au terme du voyage, je quitte ce monde sans souffrance pour aller me réunir à toi dans un monde meilleur et ne plus te quitter.

On dit יהי רצון (Que ce soit un effet de ta sainte volonté), page 119.

PRIÈRE POUR LE JOUR ANNIVERSAIRE DE LA MORT D'UN PÈRE (ימַהרנייט).

On dit ברשות (Au nom du Très-Saint), page 115.

Mon père, ô mon père! les années s'écoulent, mais ta mémoire vivra éternellement dans mon cœur. C'est en ce jour qu'il a plu à l'Éternel de nous séparer, c'est en ce jour que j'ai été privé de mon père, de mon ami, de mon conseil. O jour de douleur! jour de deuil!

Mon père! tu m'as élevé dans la crainte de Dieu, dans

l'amour du prochain; je tâche de vivre selon les principes que tu m'as donnés. Puisse le peu de bien que je fais réjouir ton âme et augmenter la félicité dont elle jouit dans le sein de l'Éternel!

[4]

1016

pas

pou

ven

ar

de.

inte

mei

jou

seil

Mon Dieu! agrée avec bonté et en expiation de mes péchés la modeste offrande que je fais aujourd'hui en faveur des pauvres, et puisses-tu à l'avenir détourner tout malheur et toute affliction de ma maison et de ma famille!

On dit והי רצון (Que ce soit un effet de la sainte volonté), page 119.

PRIÈRE POUR LE JOUR ANNIVERSAIRE DE LA MORT D'UNE MÈRE (ימהרלייט).

on dit ברשות (Au nom du Très-Saint), page 415.

Ma bonne mère! c'est aujourd'hui l'anniversaire de ta mort, c'est en ce jour de douleur qu'il a plu à l'Éternel de me ravir ma mère et de me priver du bonheur de la servir.

Ma chère mère! tu as entouré mon enfance et ma jeunesse des soins les plus tendres et les plus affectueux, et ce fut lorsque j'étais si heureux de te témoigner ma reconnaissance que tu m'as quitté pour aller habiter un monde meilleur.

Puisses-tu, ô ma mère! du séjour de délice où tu reçois la récompense de tes vertus jeter un regard favorable sur moi et sur tous tes enfants, unir tes prières aux miennes pour qu'à l'avenir l'Éternel écarte de notre maison tout malheur, toute calamité, et qu'il change nos jours de deuil en jour de joie en nous réunissant tous dans l'Éden céleste.

On dit והי רצון (Que ce soit un effet de la sainte volonté), page 119.

חפלה שיתפללו הקברנים קודם שיתחילו להתעסק בעחים בין עת גדול אי קטן.

PRIÈRE POUR CEUX QUI S'OCCUPENT DE L'INHUMATION.

וֹעִשְׁמִׁנֵנִי שֵׁלְא אָבָּשֵׁלְ בִּמִּתְשֵׁי יָבָי: וִטְלַוֹיִם בִּי בְּמִּנְיִם לְּכֵוֹן בַּנִם: יִהִיּ בְּאַלְּו נִטְבּּוֹנִים בָּנְ בְּמִּבְּרָעִם לְכֵוֹן בָּנִם: יִהִּי בְּאַלְּו נִטְבּּוֹנִים בְּלְבוּעָם: אַף שָׁלְּאִיבַעִּי בְּמִבְּרָעִם וְּבְלְבִישָׁטִם: שֵׁמְכוֹוֹן בַּמְלְּטִר: בְּכָלְ שִוֹרַטִ בְּנִוֹלִי לְצְׁמִּוֹ וְבִּלְבּוֹרְ וֹלְפְבּוֹרְ בְּמִלִים בִּטְׁכֵר וְאָמָׁם: הָבְּלְבוֹרְ הִּלְבְּנִים בְּעָבוֹן בְּעָבְּיוֹ עָלְפְנִיךְ יִי הָשְׁלְּאַנִי בְּנְיִם בְּטְבוֹן מִלְפְּנִיךְ יִי הָשְׁכְּתוֹ בְּעָבוֹר הִּלְבְּנִיתְּ וֹלְפְנִי לְצְׁמִוֹּת בְּטְבֹּר וְאָבְּנִי בְּעְמִוֹּן מִלְפְנִיךְ יִי יְשִׁלְּאבִי בְּיֹלְנִית בְּעְבוֹן מִלְפְנִיךְ יִי יְנִיוֹלְבוֹ בְּטְבּר וְאָבְּבְּרוֹי וֹלְבָּן וְיִבִּי לְצְשׁוֹּת בְּטְבָּר וְּצִּלְחִי בְּעִלְּם בְּטְבָּר וְנִצְּנְיוֹ לְצְשׁוֹּת בְּעָבְּי וְנִילְבְּבְּיִי בְּיִים בְּיִבְּיִי בְּיִבְּי בְּעִבְּיוֹ בְּעָבְּי בְּבְּעִבּיוֹ בְּיִבְּי בְּבְּעִים בְּטְבֶּר וְנִבְּי בְּעְבְּיוֹ בְּיִבְּעִים בְּעְבְּי לְצְשׁוֹת מְלְצִבְּי בְּנְעִבּין בְּעְבְּי בְּעְבְּיוֹ בְּעִבְיוֹ בְּנִים בְּעְבִּי בְּעָבְּיוֹ בְּנִילְם בְּטְבֶּי וְנִי אָּלְבִי בְּעְבִּיוֹ בְּנִייְ בְּעְבִּיוֹי בְּעִבְּי בְּעְבְּעִים בְּנְבְּבְּי בְּנְבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיתְיִי בְּעִבְּיוֹ בְּנִים בְּבְּבְּישׁים בּּבְּעְבִּיוֹן בְּעְבְּבְּיוֹ בְּעְבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּנִעְיִים בְּנְתְּבְּיוֹ בְּעָשׁׁתוֹ בִּינְעָשֵׁי בְּבְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּים בְּבְּעִבְּיוֹ בְּעְבְּבְּיוֹ בְּעָבְּיוֹ בְּנְעִים בְּנְבְּבְּיוֹ בְּעָבְּיִים בְּבְּיוֹ בְּנִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִשְׁתְּיִים בְּיִבְּעִים בְּבְּבְּעִים בְּבְּיוֹבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּעִים בּּיוֹ בְּנִיים בְּיִים בְּיוֹים בִּיּי בְּבְּבְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹבְיוֹ בְּבְשְׁתְּים בְּבְּיוֹבְיים בְּיִיבְּיים בְּיוֹבְיים בְּבְּעִבְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְיים בְּבְּיוּם בְּיוֹבְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְים בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְעְים בְּיוֹבְיים בְּבְּיוֹבְיוֹים בְּיוּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיוּבְיוּבְּיוּתְים בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְיוּבּיוֹם בְּבְּבְּבְיוּם בְּיוֹבְיוֹי בְּבְּבְּבְיוֹבְ לא וְאָבָּה לְצַּהִּיק כָּל־אָנֶן ּכִּי שְׁנִיאוֹת מִי יְבִין:
וֹתְשְׁמִרנִי מִכָּל נָזֶק וֹתְקַלְה. לְקַיֵּים בִּי מִקְּרָא שׁוֹמֵר מִצְּנָה לֹא יִדַע דָבָר רָע. וְתַעֲמוֹד לִי וְכוֹת מִצְוַת נְמִילוֹת חֶסֶר וָגָאֶמֶח: וּלְכָל בְּנֵי בִּיחִי. לְמַלְּאוֹת יְמִינוֹ בְּמוֹבָה וּבַנְּעִימִים בְּשִׁיבָה מוֹבָה. וְאַדְּו מוֹב יְמִינוֹ בְּמוֹבָה וּבַנְּעִימִים בְּשִׁיבָה מוֹבָה. וְאַדְּו מוֹב יְמִים אָמֵן:

PRI

DE LA MANIÈRE DE FAIRE LA PURIFICATION.

Ceux qui s'occupent de l'inhumation d'un mort doivent le faire avec décence et avoir pour le défunt les mêmes égards qu'on témoignerait à un vivant. Ils ne s'entretiendront pas de choses vaines, inutiles, et ne parleront que de ce qui est relatif à la mission dont ils se sont chargés.

Pour faire la purification on dépose le corps sur une dalle disposée à cet effet dans des pavillons dits Maison de purification qui se trouvent dans les cimetières, ou sur une planche si l'opération

se fait à domicile.

Le corps est couvert d'un drap blanc. On l'asperge d'eau tiède en commençant par la tête, et avec le drap qui lui sert de couverture on nettoie toutes les parties du corps. Quand cela est fait, on verse environ neuf pintes d'eau sur tout le corps en disant :

(page 48).

On essuie le corps, on met au mort un large bonnet de toile blanche (מכומים), des caleçons (מכומים), une chemise (מכומים), et enlin une longue robe de toile blanche à larges manches, serrée autour des reins par une cordelière.

Ainsi vêtu, on dépose le mort dans un cercueil qu'on a eu soin

de garnir d'un ample linceul blanc, et on lui met le Talith sur la tête. Une des Tzitzith du Talith restera en dehors du cercueil.

C'est alors qu'a lieu la lugubre cérémonie du déchirement d'une partie des vêtements et de la demande de pardon des enfants et parents au premier degré (voyez page 49). Le fils aîné ou le plus proche parent reçoit de l'ordonnateur une paire de chaussons de toile blanche qu'il met au défunt. On ferme le cercueil, et l'enterrement a lieu avec les prières et le cérémonial prescrit (voyez pages 49 et suivantes).

La purification d'une semme est faite par des matrones préposées

à cet effet. L'opération se fait comme pour les hommes.

L'habillement se compose d'une chemise, de deux tabliers formant jupe noués avec des rubans noirs, d'une espèce de scapulaire en toile blanche à épaulettes noires et garni de bandelettes de rubans noirs, d'une guimpe ou d'un fichu de mousseline, d'un serretête, d'un bonnet de femme ordinaire et d'une paire de chaussons.

La mise en bière et la sin de la cérémonie ont lieu comme pour

les hommes.

n-

ile-

nt-

ns.

La

HILL

וככן יהי רצון מלפניך יי אלהי שתאמצני ותחזקני לעשות מלאכתי מלאכת שמים: ותעמוד לי זכות מצות גמילות חסד ואמת: ולכל בני ביתי · למלאות ימינו כטובה ובנעימים בשיבה טובה · ואך טוב וחסד ידדפוני כל־ימי חיי ושבתי בבית־יי לאורך ימים אמן:

de ga tête. C'e

partii paren proch toile ment

49 et

à cet

mant en tot

bans:

tête,

les he

ושור

La

Lh

POMPES FUNÈBRES.

INSTRUCTION POUR LES ISRAÉLITES DE PARIS.

DU DÉCÈS.

Lors d'un décès la famille devra immédiatement en informer l'ordonnateur à son bureau, rue Notre-Dame-de-Nazareth, nº 15 (maison du temple), ou à son domicile si c'est en dehors des heures du bureau (10 à 4).

On remettra à l'ordonnateur un bulletin portant les nom, prénom, âge et demicile du défunt. On lui indiquera le

cimetière où l'inhumation devra avoir lieu.

DES CIMETIÈRES.

Il y a à Paris trois cimetières : le Père-Lachaise (cimetière de l'est), Montmartre (cimetière du nord), et Mont-Parnasse (cimetière du sud). Ces cimetières font partie du domaine de la ville de Paris.

La ville concède un terrain aux familles aux conditions

suivantes, savoir:

A perpétuité et temporairement.

A perpétuité, 2 mètres carrés pour 500 francs. Temporairement, 2 mètres carrés pour 50 francs.

Il y a en outre le terrain commun dit fosse commune. Là les inhumations sont gratuites.

Les concessions à perpétuité ne sont accordées que pour

le Père-Lachaise.

Les concessions temporaires sont accordées pour Montmartre et Mont-Parnasse; elles sont concédées pour cinq ans. Au bout de ce temps la ville reprend son terrain.

na josse commune est recouverte lorsque le terrain est

absorbé. Alors tous les monuments que les familles y auraient fait élever doivent disparaître.

DU TARIF DES INHUMATIONS (PARTIE CIVILE ET RELIGIEUSE).

L'administration des pompes funèbres fournit aux familles tout ce qui est nécessaire à l'inhumation : bières, tentures,

corbillards, voitures de deuil, etc. Son tarif est divisé en

neuf classes.

Le comité consistorial israélite de secours et d'encouragement a dans ses attributions la partie religieuse des inhu-

mations de ses coreligionnaires.

Le comité fournit ses employés pour faire la bière (ארוז), la purification (מהרה); il fournit les vêtements funèbres (תכריכין), et envoie des délégués religieux pour réciter les prières au cimetière et veiller à l'accomplissement des prescriptions religieuses.

La rétribution due au comité est basée sur la classe que la famille aura choisie à l'administration civile. Ainsi, si l'on a choisi une 1 re classe, on paie au comité 400 fr.

_	-	20	classe	_	_	300	
_		30	classe	_	_	200	
_		40	classe	_	_	100	
_	_	5e	classe		_	50	
_	-	6e	classe	-	-	28	
_	_	70	classe	(adulte)	_	12	
_	_	70	classe	(enfant)	_	6	

Le comité ne reçoit aucune rétribution pour l'inhumation des indigents, tout leur est fourni gratis.

PERSONNEL DU TEMPLE.

Si la famille réclame la présence du personnel du temple (ministres-officiants, chantres, chœurs, etc.), elle devra en faire la demande au secrétariat de l'administration, rue Notre-Dame-de-Nazareth, nº 15 (maison du temple).